

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

TRUNG THỪA
CHƠN GIÁO

Quyển II

In Lại Theo Ấn Bản Năm 1962

HỘI THÁNH TRUNG ƯƠNG
TRUNG VIỆT

LỜI TỰA

Đánh máy lại: **CQPTGL**
Trình bày: **Hồng Lan & Tấn Hưng**
Xếp chữ: **H&L TypeSetter**
Đóng tập: **H&L eBooker**
Làm tại: **Chicago - U.S.A.**

Copyright © 2006 — Hội Thánh Trung Ương

THÁNH TỰA THI

*NGỌC bừu ân sơn khách hảo tâm
LỊCH trình hành đạo chỉ phương châm;
NGUYỆT minh dạ dạ nhơn tâm tỉnh,
GIÁNG bút khai đề diệu lý thâm.*

NGỌC LỊCH NGUYỆT- Bàn Đạo đắc lĩnh
TAM GIÁO giao phó xem qua Trung Thừa Chơn
Giáo và tỏ ít lời bình phẩm.

Quyển Trung Thừa Chơn Giáo tức là quyển
Hai trong kinh Tam Thừa Chơn Giáo gồm 18 thiên và
một đoạn kết luận.

1. Tôn chỉ Đại Đạo
2. Nhân sinh quan
3. Bản thân người hướng đạo
4. Đạo thất tình
5. Đạo trừ lục dục
6. Lập thân hành đạo
7. Giác ngộ hồi minh
8. Tự trọng thân danh
9. Tinh thần trách nhiệm
10. Đức từ khiêm tốn

11. Đức lượng khoan dung
12. Tinh thần hòa hiệp
13. Tinh thần kiên nhẫn
14. Luyện đức chí thành
15. Giữ lễ công bình
16. Nuôi lòng bác ái
17. Đức từ bi
18. Phương châm hành đạo
19. Hoàn kinh Trung Thừa.

Thiết nghĩ ở thế gian, mọi người đều lần lượt tìm đường dưỡng trí tu thân trong năm đường chánh đạo là: Nhơn Đạo, Thần Đạo, Thánh Đạo, Tiên Đạo, Phật Đạo. Vì vậy mà quyển kinh Tiểu Thừa Chơn Giáo là đoạn đầu dạy người trong vòng Nhơn Đạo và Thần Đạo. Đến quyển Trung Thừa đây đưa người tu vào Thánh Đạo để dọn mình vào Tiên Đạo và Phật Đạo.

Lành thay! Phước thay! cho những ai được đọc quyển kinh TRUNG THỪA này mà trọn lòng thiết ý thực hành thì cửa Thiên Đàng không xa vậy.

THI

*Thánh tựa phụng đề xét lý minh,
Thay lời phi lộ Trung Thừa kinh;
Thế gian nhơn loại xem, cần học,
Mười tám thiên trên rõ lý, tình.*

Bản Đạo trao lời Huệ Lương xem qua và phụ hòa phàm tựa. Vậy Bản Đạo xin giã từ.

Thăng.

PHÀM TỰA

Trước đây không lâu, chúng tôi đã hân hạnh

được Ôn Trên giao phó việc soạn bài phàm tựa để giới thiệu quyển kinh Tiểu Thừa Chơn Giáo (Quyển 1 của bộ kinh Tam Thừa Chơn Giáo) dành cho chư thiện tín trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.

Nay đến lượt quyển kinh Trung Phẩm (thuộc Trung Thừa) trong bộ kinh Tam Thừa Chơn Giáo, chúng tôi cũng lại hân hạnh được Ngài Cố NGỌC ĐÀU SƯ NGỌC LỊCH NGUYỆT, một trong các vị Đại Thiên Phong của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ trong thời kỳ đạo khai, giảng cơ dạy chúng tôi phải chọn một bài phàm tựa để giới thiệu quyển kinh Trung Phẩm này.

Quyển kinh Trung Phẩm thực ra, được dành cho chư Thiên ân chức sắc của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, nghĩa là cho những trang có sứ mạng hướng dẫn nhân sanh trên lãnh vực tu hành.

Tuy nói thế chớ tầm quan trọng của quyển kinh này vượt ra khỏi phạm vi Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ rất xa ở chỗ những đức tính cần thiết cho sự bồi dưỡng phẩm hạnh các bậc Thiên ân, có thể là những bài học giúp ích cho những ai, trong đạo hoặc ngoài đời, quyết chí lần bước vào đường Thánh đức.

Trong quyển kinh này, điểm thứ nhất đáng chú ý là thứ tự mà các Đấng Thiêng Liêng đã theo để lần lượt giảng đàn tả kinh.

Đầu hết là ĐỨC HUYỀN KHUNG CAO ĐÀI THƯỢNG ĐẾ CAO ĐÀI GIÁO CHỦ giảng đàn khai mạc lễ tả kinh và đồng thời giải rõ Tôn Chỉ Mối Đạo của Ngài.

Kế đó là ĐỨC LÝ THÁI BẠCH, GIÁO TÔNG VÔ VI của ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ. Ngài giảng

đàn tả đề: Nhân Sinh Quan.

Tiếp theo là ĐỨC HÙNG ĐẠO ĐẠI VƯƠNG, Ngài thường thay thế ĐỨC LÝ GIÁO TÔNG để điều khiển về phương diện vô vi, một vài Hội Thánh thuộc Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, ĐỨC HÙNG ĐẠO ĐẠI VƯƠNG giáng đàn tả đề: Bản Thân Người Hưởng Đạo.

Sau ĐỨC HÙNG ĐẠO ĐẠI VƯƠNG lần lượt có các vị Thần, Thánh, Tiên, Phật, giáng đàn tả kinh, mỗi vị một đề như sau:

- ĐỨC ĐIỀU TRÌ KIM MẪU VÔ CỰC TỪ TÔN tả đề: Đoạn Thất Tình.

- ĐỨC CAO ĐÀI GIÁO CHỦ tả đề: Đoạn Trừ Lục Dục.

- ĐỨC OAI LINH CHÍ THÁNH THÁI ĐÍCH THANH tả đề: Lập Thân Hành Đạo.

- VỊ HUYỀN LINH THÁNH ĐỨC tả đề: Giác Ngộ Hồi Minh.

- VỊ QUẢNG THÀNH THÁNH ĐỨC PHAN BỘI CHÂU tả đề: Tự Trọng Thân Danh.

- VỊ HUỆ ĐỨC CHƠN NHƠN tả đề: Tinh Thần Trách Nhiệm.

- Đức THƯỢNG CÔNG LÊ VĂN DUYỆT tả đề: Đức Từ Khiêm Tốn.

- VỊ THƯỢNG THÀNH THÁNH ĐỨC tả đề: Độ Lượng Khoan Dung.

- VỊ QUẢNG HIỆP ĐẠO NHƠN PHAN CHÂU TRINH tả đề: Tinh Thần Hòa Hiệp.

- ĐỨC QUAN THÁNH ĐẾ QUÂN tả đề: Tinh Thần Kiên Nhẫn.

- ĐỨC NAM HẢI BỒ TÁT tả đề: Luyện Đức Chí

Thành.

- ĐỨC KHỔNG THÁNH TIÊN SƯ tả đề: Giữ Lễ Công Bình.

- ĐỨC THÁI THƯỢNG LÃO QUÂN tả đề: Nuôi Lòng Bác Ai.

- ĐỨC THÍCH CA NHƯ LAI tả đề: Đức Từ Bi.

- ĐỨC GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO tả đề: Phương Châm Hành Đạo.

- Sau đó có ĐỨC CAO ĐÀI GIÁO CHỦ giáng đàn điểm công quả các phạm sự trong việc tả kinh và đồng thời chuẩn phê việc hoàn tất quyển kinh.

Điểm thứ hai đáng để ý là bài Thánh tựa của quyển kinh được một vị Cố Ngọc Đầu Sư giáng cơ tả ra.

Theo Pháp Chánh Truyền thì toàn thể chức sắc nam nữ Cửu Trùng Đài, về phương diện hành chánh đều trực thuộc vị Chánh Ngọc Phối Sư mà vị này lại phải dưới quyền vị Ngọc Đầu Sư, Chương Quản phái Ngọc.

Như vậy bài Thánh tựa quyển kinh Trung Phẩm dành cho chư chức sắc lưỡng phái Cửu Trùng Đài do chơn linh một vị Ngọc Đầu Sư tả ra là điều rất hợp lý.

Điểm đáng để ý thứ ba là đề tài do Tam Giáo Thánh Nhơn giáng giải rất là thích hợp với giáo lý ba giáo là Nho, Thích, Đạo.

Thêm vào những đặc sắc trên, các đề tài nói trên được giáng giải dưới hình thức lối phú, lối trường thiên, lối song thất lục bát, và lối thơ tứ cú, bát cú với một lối văn vừa bình dị, vừa lưu loát mà không kém vẻ linh diệu, cao siêu về ý nghĩa. Đó là bằng cớ

chúng tỏ một luồng linh điển dồi dào được thể hiện trong khi các Đấng Thiêng Liêng tỏ các đề tài ấy.

Các đặc sắc nói trên cho thấy rằng quyển kinh Trung Phẩm này là một trong các loại kinh có giá trị trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Nó có thể được dùng làm sách giáo khoa trong các hạnh đường về việc bồi dưỡng phẩm hạnh của các bậc Thiên ân.

Giữa thời phong ba bão tố hiện tại, các trang hướng đạo có bốn phận lèo lái con thuyền Đạo, đều ở trong tình trạng các ngư phủ giữa ba đào trong đêm tối! Quyển kinh Trung Phẩm này sẽ đem lại sự tự tin cho các bậc ấy chẳng khác nào lần chiếu sáng của các hải đăng đối với các ngư phủ trong tình trạng nói trên.

Vì các lẽ nói trên mà chúng tôi trân trọng giới thiệu quyển kinh này.

Nay cần tựa,
Huệ Lương

BỘ PHẬN HIỆP THIÊN ĐÀI

Pháp Đàn: Bảo Thế HUỆ DIỆU

Hộ Đàn: Ba vị Giáo Sư

THÁI CÔNG THANH, NGỌC GIỚI THANH
NGỌC CỬ THANH

Phò Loan: HUỆ LINH TÂM

Điển Ký: BẢO HỌC, HUỆ HẠNH,
PHAN THÀNH ĐỨC, NGUYỄN-ĐÌNH-HIẾN

Chứng Đàn:

Nam: Quý vị Giáo Hữu

THƯỢNG DU THANH, THƯỢNG MÀO THANH
THÁI KIỆM THANH, THÁI BÌNH THANH

Nữ: HƯƠNG NHỮ,

HƯƠNG NGŨ (Lễ Sanh)

Hầu Đàn: Quý vị Lễ Sanh 18 Tộc Đạo
và nam nữ lưỡng phái

(Tý thời 15 tháng 8 năm Tân Sửu, 24-9-1961)

I - TÔN CHỈ ĐẠI ĐẠO

THI

BẠCH đức luyện nên thể sáng ngời

HẠC về cửa Đạo gọi trần vơi

ĐỒNG tôn chân pháp CAO ĐÀI hóa

TỬ hạ nhân tâm rõ báu Trời.

BẠCH HẠC ĐỒNG TỬ chào chư chức sắc Lương đài và chư chức việc Hội thánh cùng toàn thể đàn tiên nam nữ. Giờ này Tiểu Thánh thừa lệnh báo cơ, sẽ có ĐẮNG ĐẠI TỬ ĐẠI BI thân lâm chuẩn phê Thánh bút. Vậy tất cả tu chỉnh trật tự thành tâm nghiêm đàn kiến giá.

Tiếp Điển

HUYỀN KHUNG CAO THƯỢNG ĐẾ CAO ĐÀI GIÁO CHỦ;

Thầy Linh hồn các con, Thầy mừng tất cả các con nam nữ.

THI

NGỌC thể Thầy khai chốn hạ trần,

HOÀNG môn phân hóa điểm chơn thân;

THƯỢNG đồ Tam Giáo tôn truyền pháp

ĐẾ Đạo nhứt nguyên tổng giác thần,

CAO lập thể gian minh thức phẩm;

ĐÀI ban Thiên tước trường hồng ân:

GIÁO thông tôn chỉ vô nhơn ngã,

CHỦ điểm định thành lý cội tân.

Hôm nay Thầy ngự đàn phê chuẩn ban hành phẩm Trung Thừa để các con sưu tầm chánh lý mà định lập cơ Tu Tiến và xây dựng cho tiền đồ Đại Đạo.

Cảnh trần gian là nơi sông mê bể khổ mà

nước Thiên đàng mới là nơi thanh nhàn miên viễn; nhưng xét vì nhân sanh không phân định rõ ràng, lại cho nơi cảnh trần gian là kiếp sống vĩnh lập, làm cho ngày càng lu mờ linh tánh.

Này các con ôi! Nhân loại sống giữa cảnh trần hồng vì miếng ăn chỗ ở mà phải cam chịu biết bao trạng thái điều linh khổ khóc, diễn ra biết bao lớp thương hải tang điền, nòi da xáo thịt, đồng loại tương tàn. Ấy vậy, cũng bởi luật dinh hư tiêu trưởng đã chuyển ứng cho từng thời kỳ mà chính nay là hiện thân của xã hội biến thiên trong buổi đời mạt pháp hạ ngươn. Còn nói đến tôn giáo là nguồn vĩnh lập tinh thần cho đảng chúng sanh tầm cơ siêu thoát cho biển thần Đạo Đức, nhưng thật ra cũng chỉ được xem như những nếp nhà xưa đồ sộ lưu truyền cho thế hệ mà chủ nhân đã vắng bóng xa hình. Bởi thế cho nên phương tiện cứu cánh tinh thần đã không thị hiện cho thế gian mà còn lung lạc tâm hồn cho đảng chúng sanh theo đà luận phân công kích.

Ôi thôi thôi!

Đời đã lắm mơ màng mộng ảo: nào lợi, nào quyền, nào văn minh chế tạo, nào đảng phái phân tranh; xuôi đồng loại diễn màn thương hải.

Đạo còn thêm câu chấp giả hình: nào thấp, nào cao, nào sắc tướng điểm pha, nào chánh tà hỗn loạn, dẫn chúng sanh đến cảnh mê ly. Rồi hỏi lại thế gian nào con đã biết?

Đời còn tranh đấu, đời phải khổ vong.

Đạo mãi phân chia, đạo còn bế tắt.

Nhưng đã biết rồi thử định hà phương, để tự cứu mình, giúp đời thoát vòng tân khổ?

THI

*Đời mãi khổ nàn bởi dục tâm,
Đạo còn bận rộn những thanh âm;
Biết đâu truyền thống tôn nghiêm định,
Ngự giải toàn sanh bước lạc lầm.*

Hôm nay, Thầy chuyển lập Tam Kỳ Phổ Độ để chấn hưng chánh lý đồng nguyên, để xóa bỏ những cạnh khía ngã chấp sắc màu mà dung hiệp phần tinh ba cổ kim Âu Á trên lập trường duy nhất, nghĩa là xóa bỏ cái Dị mà đem lại cái Đồng giữa các sắc giáo, để làm phương định cứu thế độ hồn cho đẳng chúng sanh thoát vòng mê tân khổ hải. Các con khá hiểu: Tôn giáo chỉ là một phương thức tổ chức, là một sự sắp đặt có đường lối, được mệnh danh theo từng thời kỳ khai lập cho lý Đạo truyền thành. Tuy nhiên, để minh định cho cơ khai triển tinh thần; danh từ tôn giáo cũng được đề cao trong sử độ, nhưng điều đáng quý nhất là tinh thần đạo đức được thực dụng rõ ràng trong mỗi hiện thân sanh chúng mới bảo tồn cho thể thống trang nghiêm.

Giờ này Thầy không muốn cho cả thế gian ca ngợi Thầy, hoặc xưng tụng Thầy một cách ảo huyền, mà mong sao tất cả con cái của Thầy đã nhập vào trường Đạo đều lập trọn công tu đầy lòng từ bi, bác ái, công bình. Không phân chia rẽ phái, không biệt dị giữa tôn giáo này tôn giáo khác, mà quan trọng hóa chánh lý đồng nguyên và khắc mình trong nhiệm vụ thể Thiên hành đạo của mỗi con có chức vụ hoặc lớn, hoặc nhỏ. Như thế là các con đã làm đúng với Tôn chỉ của Thầy.

Xét vì thời xưa sự giao tiếp không được giao

thông trên hoàn vũ, cho nên mỗi giáo chủ thọ lãnh sắc chỉ nơi Thầy lập giáo từng nơi để dạy dỗ chúng sanh, cảm hóa tục đời trở về Lý Đạo; tất nhiên mỗi hình thức tôn giáo có mang theo một bản sắc địa phương trong quá độ. Ấy là cái biệt dị của thông quán tục truyền trong mỗi tôn giáo, nhưng trên phương diện triết lý cao siêu, với mục đích tối thượng là truyền phương định lập tinh thần thuần chơn khiết tịnh để đem lại cuộc đời thuần đức thiện lương, thì dù trên phương diện nào cũng vẫn nằm trong yếu lý.

Ngày nay sự đi lại giữa Đông Tây trong giờ phút tình đời đã được trao đổi, lý đạo cũng trực tiếp cảm thông. Đáng lẽ trong trường hợp thuận tiện các tôn giáo đều thu nhận với nhau trên quan niệm tinh thần, để hiển cho thế gian một cảm giác tinh minh và toàn diện hơn; để cùng nhau chinh hóa cuộc đời đem lại hạnh phúc thanh bình cho nhân loại. Nhưng than ôi! đã không được thế, lại vấp phải cái bịnh cạnh tranh trên hình thức ngày một sôi nổi lên cao, làm cho nhân loại tăng phần mạnh dạn đổ xô vào con đường chiến tranh mâu thuẫn, mạnh được yếu thua.

Vậy, tôn chỉ lập giáo của Thầy mà là sứ mạng của mỗi con làm cho đường đạo đức được minh hiện rõ ràng trên phương diện thừa truyền thực thọ, để chinh đốn tất cả những gì gọi rằng lầm lạc tội lỗi của thế gian, để nêu cao bức tranh thần hội tổng hợp linh huyền cho giữa các Tôn Giáo nhìn lại cái huyền ngã của mình mà tầm về sự thật. Thầy khuyên tất cả các con hãy tránh những sự tự tôn, sự công kích hẹp hòi, sự biện phân chia rẽ giữa nhau mà thu hồi cõi lòng an tịnh thân yêu hòa ái đặt theo hướng định Thầy

truyền. Nhứt là những con chức sắc chức việc cần trau luyện phẩm độ nhiều hơn, vì là biểu chánh ảnh tùy, gương trong hình sáng. Có như thế các con mới đủ điều kiện xây dựng cho tiền đồ Đại Đạo ngày một hanh thông sáng tỏ và công tu hành của mỗi con khỏi phải phai nhạt theo thời gian kế hậu.

Khi nay Thầy dạy các con lo xây dựng phần tôn giáo để phản ảnh cái lãnh vực tinh thần đạo đức của 5 lớp học là: Nhơn Đạo, Thần Đạo, Thánh Đạo, Tiên Đạo, Phật Đạo. Các con sẽ có chương trình đối chiếu và cảnh minh những nguyên do lầm lạc, những di truyền thủ lệ; đồng thời các con có dịp tạo nên những phước quả chánh đáng trong quá trình hành đạo tiến lên một mức độ cao hơn và các con sẽ được toại nguyện là ngày nhân loại biết hồi đầu hướng thiện, biết sùng tôn chánh Đạo để cứu rỗi phần chơn hồn thì không còn thiên lệch cái danh từ tôn giáo và chi phái nữa, mà chỉ trực nhìn ở chỗ chí yếu là chánh pháp siêu nhiên mới đủ hiệu lực để đem lại cuộc thanh bình hạnh phúc giữa lớp sống đời người và mới là nơi định lập vĩnh viễn cho linh hồn, ấy là ngày Đại Đạo hồng khai, là sự kết quả của nền Chơn Đạo vận hành từ chỗ Hữu đi đến chỗ Vô vậy.

THI BÀI

Để thế gian phục hồi lý Đạo,
Thầy chuyển cơ lập Giáo Cao Đài;
Chấn hưng chánh pháp truyền khai,
Cổ kim dung hiệp đề tài giác linh.
Nêu tôn chỉ xương minh nguồn sáng,
Tam giáo quy căn bản hội thân;
Mở đường thế giới canh tân:

Đại đồng thiết lập chọn phần tinh ba.
Con hữu duyên Đạo nhà trước gặp,
Lập thân tu xây đắp thống đồ;
Khuếch trương nền tảng quy mô,
Theo cơ linh chuyển lần vô Đức Thành.
Trao Thiên mạng Thầy dành ban phước,
Chỉ lối đi mực thước con làm;
Chương trình Hiệp Ngũ Qui Tam
Bản đồ Thiên hóa tiếp đăm hội này.
Con nhận thức đủ đầy hư thiệt,
Bước công trình chi tiết lưu thông;
Còn ngày gặp gỡ Tây Đông,
Nêu cao đại thể từ trong thực hành.
Để khái niệm trọn lành chung cả,
Phẩm Trung Thừa Thầy hạ sắc phê;
Trước tiên dẫn khởi nhập đề
Tuồng Minh Tôn Chỉ luận về căn nguyên.
Kể nhân loại đầu tiên từ thuở
Người sanh ra ghi nhớ thiện từ
Hồn nhiên một khối vô tư,
Năm châu tản mát định cư từng vùng.
Vui lẽ Đạo thung dung nhàn lạc
Thú thiên nhiên thuần phát cõi lòng,
Lần hồi tập nhiễm phân đông
Mưu cầu lẽ sống tâm trong lợi quyền.
Chinh phục nhau đặt riêng giai cấp
Giữa phú bần cao thấp phân tranh;
Làm cho mất vẻ thiên thành
Cảnh đời mâu thuẫn biến sanh dục tình.
Thầy, THƯỢNG ĐẾ dưỡng sanh vạn loại
Thấy nhơn sanh đi sái công truyền.

Nhứt kỳ chuyển lập phước duyên
 Đạo trường đem lại hương nguyên vạn linh.
 Chiết dương quang mượn hình giả thể,
 Tam Giáo đồng đại để nêu lên;
 NHIÊN ĐĂNG PHẬT ĐỘ tạo nên:
 Định cơ siêu thoát vượt trên cảnh đời.
 Tiếp hư vô sáng ngời bửu phẩm,
 Nếp Tiên phong sười ấm chơn hồn;
 THÁI THUỶ thuyết hóa cao tôn;
 Minh minh diệu diệu Càn khôn hiệp thành.
 Hoạch Bát quái đồ sanh biến hóa,
 Chuồng Thánh thơ giải tỏa nhơn tình;
 PHỤC HY khai sáng Đạo Huỳnh:
 Truyền cơ nhân bản khai sinh giác đồ.
 Miền Đông Á điểm tô ba nhánh
 Phương Tây Âu một cảnh sơn hà;
 MO SE Thánh thể lập ra:
 Mở đường cứu thế thông qua lý Trời.
 Ba giải pháp một thời sáng tỏ,
 Dạy thế gian lần bỏ tà tâm;
 Cải trang từ chỗ sai lầm,
 Định chơn thần huệ phương châm lưu hành.
 Qua ngươn hội nguồn sanh dinh trường,
 Cơ tiêu hao đối tượng theo ngày;
 Theo đà vật dục chuyển xoay,
 Lý dương mòn mỏi thay vô giả hình.
 Trước trạng thái điều linh chơn tánh.
 Giữa màn trần tranh cạnh xôn xao,
 Nhấp nhô biển khổ sóng gào
 Vội hồn nhân loại bước vào sông mê.
 Nhị kỳ chuyển tiếp đề phổ hóa,

Cho kỳ ngươn thừa hạ minh khai
 THÍCH CA chấn chỉnh Phật đài:
 LÃO ĐAM điều dưỡng thoát thai Tiên hành.
 Trên thực tế lưu thanh phẩm độ,
 Sau định thành công bỏ Thần quang,
 TRONG NI Thánh đức dẫn đường;
 JÉSUS tiếp chuyển cứu an tục đời.
 Đem Giáo lý nơi nơi cảnh tỉnh,
 Tuy cơ năng phân định giác đồ
 Lập thành thể thống qui mô
 Phổ thông chánh pháp diễn phô chơn truyền.
 Thầy biện giải căn nguyên con rõ:
 Lý Tam Tông hóa độ xưa nay
 Để còn hội lãnh trong ngày
 Khởi điều sai lạc dở hay hiểu lầm
 Tiếp Phật độ cao thâm huệ mạng,
 Minh tâm rồi chánh đáng giải mê:
 Tiên gia siêu việt đường về:
 Tu tâm luyện tánh mở đề HỮ VÔ
 Phật Tiên vốn khởi hồ thượng đẳng
 Phải minh trai mới dựng kim đơn;
 Mới thông hư thiết tuần hườn:
 Chơn hồn trực tiếp linh sơn điểm thành.
 Lòng bác ái từ sanh vạn loại
 Kịp thú cầm trang trải niềm thương,
 Nuôi cơ cảm ứng thông thường
 Từ bi phổ cập âm dương vạn hành.
 Đường Thánh Đạo phân ranh xử thế,
 Chính phong cương lập thể Đại đồng;
 Chí thành dưỡng tánh tôn tâm
 Thứ trung, tinh nhất uyên thâm phước đời.

Phần Thánh Đạo sáng ngời nhân phẩm
 Định cang thường tươi tằm thiên lương;
 Hiếu, trung, tín, nghĩa lập trường
 Dựng xây nền tảng trên đường tu thân.
 Sống giữa cuộc trọng phần hòa lạc,
 Đúc nên người thuần phát thế gian;
 Chánh danh ngôn thuận đoan trang,
 Công bình xử sự một đàng lối chung.
 Thoáng nhận thức hình dung ranh giới,
 Nhưng tinh thần tiến tới không hai;
 Vì rằng nhân đạo cao dày:
 Mới mong Thiên đạo còn ngày linh thông.
 Cơ nhập thế nếu không trọn cả
 Mà vội cầu điểm họa kim thân,
 Khác nào lâu cát chín tảng:
 Móng khơi bãi cát bao lần tốn công.
 Nhưng trái lại nếu không Phật Pháp,
 Không đoạt cơ linh tháp Tiên gia,
 Thì đâu chứng hưởng Bửu tòa;
 Vô vi nhi hiện vượt qua lý đời.
 Bởi thế nên đồng thời sứ mạng,
 Phật, Thánh, Tiên nhứt bản cơ vi;
 Hễ là cách vật trí tri
 Xử thông thế Đạo đúng kỳ luyện phan.
 Nhưng yếu tố nay thành nan giải,
 Giữa môn đồ biện cãi thấp cao,
 Trọng phân ngã chấp hô hào
 Không nhìn toàn diện tiếp giao tinh thần.
 Thêm một nỗi chơn thân tiêu tít,
 Phương thực hành khó giữ vẹn nguyên;
 Bên trong không đạt chí thiên

Bên ngoài thủ lệ lệch thiên giả trần.
 Thử xét kỹ từng phần nêu rõ:
 Lời giáo truyền bày tỏ còn ghi,
 Rồi nay thể hiện những gì?
 Gọi rằng cứu cánh màu vi độ hồn?
 Phật không dạy cao tôn lễ bái,
 Tiên đâu bày tộ hại sát sanh;
 Thánh môn sao chẳng đức thành,
 Ôi, thời mạt pháp phải đành tổn thương?
 Theo màu sắc biến thường cõi tục,
 Bụi trần như pha đục nguồn Thiên;
 Nổi sôi vật chất kim tiền:
 Làm cho hương vị Đạo nguyên lặng tờ;
 Thầy đau đớn con thơ có biết;
 Mỗi một phen phải chiết Linh quang
 Vì con, con quá bạo tàn,
 Chôn vùi ngọc thể diễn màn trái oan.
 Nay giữa cuộc thương tang kỷ hạ,
 Cả toàn cầu san phả nghĩa nhân;
 Vòng quanh theo bóng hung thần
 Dục lòng sát phạt giữ phân lợi danh.
 Danh lợi khổ rấp ranh giờ phút,
 Ác khí tăng từng khúc lên cao;
 Bên đài nghiệt cảnh thét gào
 Tiếng than đồng loại dẫm máu xương.
 Đời đã lấm tai ương đồn dập,
 Đạo còn mang tranh chấp giả hình
 Duy nguy Đời Đạo nan minh
 Sông mê nhòe khúc, sóng tình nhiễu vương
 Đâu tìm thấy an bường cảnh lạc,
 Hỏi này con đài các mà chi?

Màn trần nhuộm về ai bi,
 Sầu đông càng lác, càng khi dấy dầy.
 Tam kỳ chuyển hội này cảnh tình;
 Đưa nhã thoàn ổn định căn duyên,
 CAO ĐÀI Thầy lập Nam miền,
 Chấn hưng thuyết hóa khai nguyên mạch hồng
 Vết thành kiến Tây Đông từ thuở,
 Hiệp ngã đường rộng mở năm chi
 Truyền thông đẳng cấp tu trì:
 Phục hồi lý đạo cho y thống đồ.
 Với sứ mạng thể hồ trọng đại,
 Nên trước tiên Thầy giải rõ ràng:
 Qui nguyên Tam Giáo chánh đoan,
 Mở đường ái chủng nhân hoàn soi chung.
 Khuyến con gắng nấu nung chí cả
 Học cho rành phước họa vô môn
 Để còn nuôi dưỡng linh hồn,
 Để còn giữ trọn thân hồn thiện từ.
 Con có biết, con hư Thầy khổ;
 Khổ vì con chưa độ lập thân,
 Mỗi khi xao xuyên tinh thân,
 Là cơ xúc động chơn thân Bửu đồ.
 Thầy không dạy Hón Hồ phân niệm,
 Mà mở đầu trang điểm tâm linh;
 Dạy con trên quăng hành trình:
 Chung đồng nhứt trí xương minh giác thần.
 Con rõ biết đừng phân đây đó,
 Việc phái chi dứt bỏ tục thường;
 Dung hòa sắc Giáo truyền phương:
 Tạo nên đường lối thông thường gặp nhau.
 Ánh chân lý điểm màu tươi cảnh,

Chuông giải hồn lạnh lạnh hồi ngân;
 Công tu sắp để trọn phần,
 Chương trình năm lớp con lần học thông.
 Nhơn, Thần, Thánh hiệp giòng Tiên Phật
 Phẩm Trung Thừa xây cất Thầy ban;
 Chỉ phương hướng thẳng một đường:
 Giải chơn giả thể nghiêm trang phổ đồng.
 Học thấu đáo ra công diu bạn,
 Cải tục đời bỏ dạng thức mê
 Tu cho yên lặng bốn bề,
 Đẹp tan nhĩ ngã chấp nê sắc màu.
 Tránh những lối bang giao tranh luận.
 Bỏ những điều mâu thuẫn sanh đoan;
 Luyện nên hạnh Đạo hảo toàn:
 Thể hành đại nghĩa thuận dàng hòa thân.
 Gương chơn thật trong ngân sáng chiếu.
 Con lo Tu mà hiệu vô cùng;
 Là cơ chỉnh hóa trường chung,
 Là cơ xúc tiến hội phùng tương quan.
 Thầy vận chuyển ngày vàng đem lại,
 Con quyết lên trọng đại nghĩa hành;
 Lo phần tôn giáo hoàn thành
 Chuyển sang Đại Đạo truyền thanh lý đồng.
 Con sẽ thấy không không hình tướng,
 Trên Cha Trời độ lượng chư linh;
 Trần gian hết nổi bất bình
 Tự nhiên sắc giáo biến hình cơ Trung.
 Chỉ còn biết qui tùng lý Đạo,
 Đạo thuần chơn chí bảo công truyền,
 Nào là chuông phúc tâm duyên;
 Nào là Tiên, Phật, Thánh, Hiền nhàn dung.

Trải qua bao cuộc hãi hùng.

THI

Hãi hùng vì bởi dục tâm sanh

Qua cuộc tang thương Đạo thuận hành,

Thiên tước an hòa trong cảnh khổ;

Nhân quyền xáo trộn buổi đời tranh.

Ba ngôi cứu thế soi hồn tục,

Chín phẩm định cơ dẫn đức thành;

Sự nghiệp tinh thần cao giá quý:

Bảo an trần hạ bước đường thanh.

Giờ hôm nay tất cả các con nam nữ chung đồng tâm nguyện để cầu lễ, Thầy mừng ở cõi lòng của mỗi con trong giờ linh thông truyền cảm. Vậy Thầy ban đồng ân huệ cho mỗi con được an lành trong trường Đại Đạo. Vậy Thầy từ giã.

Thăng.

(Tý thời 20-8 năm Tân Sửu, 29-9-1961)

II - NHÂN SANH QUAN

THANH CHỜN TIỂU THÁNH chào mừng chư chức sắc lưỡng đài Hội thánh và chư chức việc đàn tiền đảng đảng. Giờ nay Tiểu Thánh thừa lệnh GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO báo cơ; vậy tất cả thành tâm tiếp lĩnh, Tiểu Thánh xin chào.

Tiếp Điện

THI

Lý hội quần sanh thuyết hóa lai,

THÁI đồng chơn mạng ngưỡng hồng oai

BẠCH đồ hoán thể hồi Thiên phước

GIÁO pháp truyền phương chuyển Thánh hài

TÔNG diễn trọng đề minh giác phẩm

ĐẠI khai chánh niệm chuông linh đài

ĐẠO kỳ phổ tận tôn nhân bản

GIÁNG điểm chơn kinh vạn cổ hoài.

LÝ THÁI BẠCH, GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO

Lão đại hỷ chư chức sắc lưỡng đài và chư chức đàn tiền nam nữ.

Giờ nay Bàn Đạo chuyển cơ thuyết minh đề tài "QUAN NIỆM NHÂN SINH" trong vũ trụ và diễn trình tại sao phẩm vị linh hồn của đảng chúng sanh không đồng đều tại thế gian và người phải khắc kỷ tu thân, dưỡng sanh tánh mạng để phục hồi nguyên bản.

Cười... Người ấy vốn thọ lãnh một phần chơn dương, tức là linh hồn và một phần chơn âm tạo thành thể xác; nên người là Tiểu Thiên Địa bán âm và bán dương.

Phần quyết định căn bản để tạo thành con người hoàn toàn là chơn linh hồn ngự trị cho toàn diện thể chất. Sự chi phối điểm Linh Quang của Thượng Đế hay là sự chia xẻ phần chơn linh hồn mỗi người đều sáng suốt ngang nhau. Nhưng vì bị ảnh hưởng phần xác thịt hay gọi là phần "chơn âm" khiêu dẫn qua bao cuộc thăng trầm chuyển thế làm cho sự tiến hóa không đồng đều, nên chia làm ba đẳng cấp sanh linh trong cảnh gian trần.

Đẳng cấp thứ I là: Thượng Phẩm

Bực này giữ trọn Thiên tánh, hay là Thiên mạng, không cần học với người phạm trên phương diện lương tri và lương năng, họ vẫn đủ trí giác để phán đoán hư thiệt giả chơn và giúp ích cho nhơn loại trên bước đường tiến hóa, hòa nhập với lý hồn nhiên

của Tạo Vật và mãn kỳ họ sẽ trở về với khối Đại linh quang là Thượng Đế như các vị Phật, Tiên, Thánh.

Đẳng cấp thứ II là: Trung Phẩm.

Bực này cần phải được sự dìu dắt cảm hóa của bực trên mới trọn đủ khái niệm minh chơn hướng thiện. Họ sẽ hồi đầu giác ngộ một cách nhanh chóng, khi thu nhận được nguồn giáo lý chân chính là lẽ sống thuần nhiên của nhân loại. Họ sẽ lập nên sự nghiệp tinh thần lưu truyền cho thế hạ để tiến lên phẩm độ cao trong lãnh vực siêu thoát hoặc hưởng hồng phúc nơi thế gian ở kiếp sau, như những minh vương lương tướng, trung thân nghĩa sĩ, các bậc hiền triết học tri và nói chung các thiện tín trong các Giáo Đạo xưa nay.

Đẳng cấp thứ III là: Hạ Phẩm.

Bực này tâm thần mờ tối, tánh khí hung hăng, họ ăn nói ồ ạt, đối xử ngang tàn; vì đã bị thị dục vật chất chi phối qua bao kiếp người du đảng.

Phẩm này tiến hóa rất chậm hoặc có thể tiêu diệt điểm linh quang thuở trước, vì họ không vui nhận ở phương pháp "tự giác tu thân" dưỡng sanh tánh mạng, mãi phóng túng theo tập truyền xấu xí như: ích kỷ, tham lam, sắc tài, hiểm độc, quyền hành nóng nảy, sát phạt gian ngoa; làm cho tiêu mòn dần cái bản tánh NHƯ LAI, nghĩa là lần đi đến chỗ thuần âm trọng trước.

Giữa thời đại mạt pháp thế kỷ 20 này, nói chung nhơn loại phần đông vào Trung Phẩm và Hạ Phẩm? Nhưng bực Trung Phẩm đương thời cũng không thể trực hướng trên lãnh vực Linh giác mà phải bị trào lưu vật chất thúc đẩy vào đường công danh

quyền tước, chiến tranh sát phạt nên phải trực xuống hàng Hạ Phẩm.

Muốn nhận thức rõ ràng hơn, chư thiện tâm hãy bình tĩnh tinh thần ôn lại lịch trình tiến hóa của nhân loại qua bao thế hệ để làm môi giới truyền thần mà đối chiếu cho hiện tại. Có phải trên thực cảnh diễn trần; thế giới hiện nay con người đã mất hẳn cái truyền sắc thiên lương, từ tâm thượng đạt. Họ chỉ biết sống với cuộc đời rộn rã bên ngoài; chỉ biết tranh thủ với quyền lợi nhỏ nhen theo thị dục bản ngã mà đối lấy dòng uất hận của đồng loại trên hình thức này hoặc muôn nghìn hình thức khác, đâu tìm thấy được luật công bình, đức bác ái, tánh từ bi trong thực trạng hằng ngày. Thiệt là một trường hỗn loạn thế gian, một lò sát sanh tự diệt.

Ôi đời! ôi nhân loại! ôi văn minh vật chất!

Với đức hạo sanh Từ bi vô tận của Thượng Đế, Ngài không nỡ nhìn thấy đoàn con mãi chìm đắm nơi khổ hải mịt mờ, mãi giam hãm nơi bức tường vô minh để hao dần Thiên tánh. Ngài chuyển lập tam kỳ quyết độ toàn linh trở về nguyên bản. Ngài trực tiếp ra kinh sách ban truyền Pháp Chánh để chỉnh đốn lại phong hóa luân thường, làm giới hạn cho chúng sanh dưỡng hồi tánh mạng, lấy tinh thần khiết tịnh cảm ứng hư vô làm cơ siêu thoát cho đẳng linh hồn.

Phẩm Trung Thừa ban hành hôm nay san tập với một chương trình kỷ yếu theo mức trung bình để điều động kẻ thấp đi lên tiếp màn chân lý; để thu hồi người vọng tâm lỗi bước trở về với đường chánh niệm. Chư Phật, Thánh, Tiên sẽ lần lượt giáo hóa từng đề tài để làm phương pháp chánh kỷ tu thân, dưỡng

hồi tánh mạng; nếu tất cả đạo trường đều thực hành đúng đắn sẽ tạo nên thống truyền tinh thần đạo đức làm chuẩn thẳng cho cuộc giáo hóa nhơn phong trong xã hội, sẽ cải tạo cuộc đời an cư lạc nghiệp một cách hiệu quả sau này và do đó chuyển sang địa hạt Phật, Tiên tâm phát dễ dàng ở phẩm Thượng Thừa.

PHÚ

Người có sanh rồi có tử,
 Tử và sanh, sanh tử lý mâu vi;
 Thử xét câu: sanh giả ký tử giả quy,
 Quy giữ ký thị thủy tri yếu lý.
 Đã rằng sống, sống sao thân còn hoại hủy?
 Mà thác rồi thân trí gọi về đâu?
 Kiếp trần gian phỏng lại có bao lâu!
 Vô thường ấy cơ câu ôi Máy Tạo!
 Kìa võ trụ cổ kim thiên vạn hảo,
 Nhứt, nguyệt, tinh sơn thảo tứ thời tân,
 Để mà chi, hay Tạo Hóa khéo xoay vần
 Trêu khách tục tường phần theo cát bụi
 Máy âm dương nhiệm mâu thay một túi!
 Pháp thường hành dung ruổi bánh Thiên luân.
 Tại người mê chẳng tỉnh trí xem chừng:
 Bươn bả tục, mãi vươn chân mà đắm đuối;
 Bao Thánh triết ngàn xưa đâu phận tử,
 Đâu phải là lâm lũi với thương tang,
 Đã hiệp thành nguồn sống với Linh quang;
 Dem thân huệ truyền dăng cùng Máy Tạo
 Chuyển tam huệ, triệu ngũ khí, hành chơn Đạo.
 Định luân thường thiện bảo lý nguyên hanh
 Vì lâm thông vạn thức tổng thiên thành,
 Nhơn loại ấy trường sanh hàm bửu phẩm

Lò cừ đúc điểm linh hồn phúc ấm
 Lập thế gian vẽ đậm nét phong quang,
 Nương xác thân giả thể chịu cơ hàn
 Vun cội phúc sửa sang cho hậu quả;
 Lập trường sống nghĩa nhơn gầy mối cả
 Tiếp nguồn thiên khai hóa nghiệp tâm cơ
 Mặc dầu cho cảnh gọi cũng nên thơ
 Đưa bước tiến trên cõi bờ giác niệm
 Thân hữu hoại đã tạo nên công thượng điểm
 Khí triều nguồn hội chiếm khúc minh châu
 Lý hư vô hiệp đủ một tay râu
 Sanh tử thị chung bầu dinh dưỡng trường
 Tinh thần ấy chơn dương truyền định hướng
 Vĩnh thiên thu căn chường từ mà sanh
 Chữ sắc không quy ký pháp minh hành
 Cơ vi diệu chuyển thành cơ chánh hiện
 Vì thường tục hiểu lầm theo thể biến
 Thể dục tình tiếp diễn nợ oan vương
 Dem kiếp người hãm chặt nơi tứ tường
 Trí mờ tối không phương xem Trời lộng
 Tường là đây giang san chung thủy trong
 Một đời lo tôn thống những gia truyền
 Có biết đâu khổ hải với tang điền
 Do sống tục lợi quyền gây thâm trạng
 Mọi vật chất như câu người trí dăng
 Rồi vỡ tan chớp nhoáng tợ phù vân
 Kìa cổ kim bao lớp nợ phong trần
 Sanh thị tử, tử thân đưa lối sẵn
 Hỏi đời nay ai là người đã chẳng?
 Chẳng tham gian bã cận, chẳng công danh?
 Mùi vinh hoa chung cuộc có chi thành

Xem lối cũ trường sanh ai thọ hưởng?
 Hay một kiếp đã rồi không sống gương!
 Nắm mô trơ cò vương lối sương phong?
 Ba tấc hơi trút lại cảnh gian hồng,
 Mai danh cốt chung đồng trong số phận
 Giấy truyền cầm xác hồn cơ chuyển vận
 Xác trược ô nên trực dẫn đắm mê hồn
 Rồi biết đâu lãnh vực cõi linh thông
 Cam sâu khổ lộn vòng trong ác khí
 Sơ luận giải chương đề đòi yếu lý
 Cuộc giả chơn quy ký tử và sanh
 Đây tiếng chuông Đạo Đức gọi tu hành?
 Dưỡng tánh mạng trở thành ngôi giá bửu.

THI

Bửu phẩm truyền đời thể sắc tươi
 Ngàn năm cốt cách thẩm duyên Trời
 Hiệp thành nghĩa lý nhân quan hiện
 Mới rõ Huyền Công tạo lớp người

BÀI

Người sanh trong cõi dương trần
 Bệnh già sống thác bao lần thoáng qua
 Trẻ thơ cho đến tuổi già
 Trăm năm ba vạn, tính ra bao ngày
 Hỏi ai biết kiếp đọa đây
 Cái thân giả hóa trả vay nghiệp đời
 Phần đông luyến ái chẳng rời
 Thị phi đối lấy tấc hơi thờ cùng
 Tranh dành đoạt lợi hành hung
 Đồ vương trực bá vẫy vùng sớm trưa
 Chung quy một mảnh sống thừa
 Sống mỗi xác thịt thốt thừa tinh thần.

Làm cho mòn mỏi chơn thân
 Như Lai bản tánh tập lần lần sai.
 Đa mang nặng nợ sắc tài
 Biển trần vùi dập khó hoài vọng ra
 Rõ là một giấc Nam Kha
 Miên man kẻ tục cười khà nộ mơ
 Vì rằng chẳng hiểu Thiên cơ
 Chẳng phân áo lý cõi bờ giả chơn
 Quên mình sẵn có kim đơn
 Sơ khai thượng phẩm chí nhơn chí từ
 Nữ ham danh xấu tục hư
 Âm u theo dạng lớp người lại qua
 Cổ kim mấy cuộc sơn hà
 Nhân tình tráo chác, Trời Già vẫn nguyên
 Trời đâu tạo cảnh ảo huyền
 Kiếp người vô định ghen phiền thế gian
 Bao phen đước tuệ truyền sang
 Phật, Tiên đưa lối dẫn đường phước dương
 Ngày nay cơ vận tuần hườn
 Tam Kỳ Thượng Đế giải cơn muội trần
 Dạy người học chữ Tu Thân
 Dạy người hồi phục tinh thần Thượng ngươn
 Tinh thần chí chánh chí chơn
 Minh khai nguồn sáng nghĩa nhơn sống đời
 Không làm việc quấy trò chơi
 Noi theo Pháp Đạo Thầy Trời bố ban
 Từ cơ tiếp xử Nhơn hoàng
 Lợi tha ái chủng bảo toàn ân Thiên
 Biết đường tạo Phật tác Tiên
 Biết phương tiến hóa mới giếng Tào Đoan
 Dạy người thoát lớp mơ màng

Lời ra văn vẻ tâm hàng nghiêm oan.
 Chương trình tu học tuyển san
 Ấn hành Bửu Phẩm nghiêm trang giáo truyền
 Trung thừa biện giải căn nguyên
 Trọng phần thực tập nối liền công tu
 Vẹn màn tình tục lao tù
 Đem về thức niệm ngàn thu thường nhân
 Tiền trình giác hóa mở mang
 Gọi người trách nhiệm vẹn toàn lương năng
 Chủ tâm nguồn cội giảng thẳng
 Tiếp đề độ dẫn khai tăng lương tri
 Lý chơn nhứt quán truyền y
 Luyện gìn Thiên tước lần đi Thượng thừa.

THI

Thừa hành Pháp Đạo luyện bên trong
 Mối rõ huyền linh cảnh giác thông
 Đắc ngộ chơn truyền siêu khổ hải
 Tác thành Tiên Phật thế gian không

HỮU

Không ham bả lợi khỏi tư vương
 Đã có thân sanh phải biết đường
 Mượn lớp trần gian mà tiến hóa
 Nuôi hồn trong sạch hiệp chơn dương.

Đề tài Bản Đạo tới đây tạm dứt, vậy Lão ban
 ân chung tất cả đàn tiền nam nữ.

Thăng.

(Tý thời 25-8 năm Tân Sửu, 4-10-1961)

III - BẢN THÂN NGƯỜI HƯỚNG ĐẠO

THI

Năm châu bốn biển một Trời chung

Tạo hóa riêng đâu cảnh hải hùng
 Bánh phép xoay vần muôn thuở định
 Đòn cân ngang thẳng một đường trung
 Dinh hư mấy lớp hồn vân cầu
 Tiêu trường bao phen kiếp thạch trùng
 Hỏi lại nhơn tình ai đã biết?
 Công danh tính thử có chi cùng?

HÙNG ĐẠO ĐẠI VƯƠNG đại hỷ chư chức
 sắc chức việc và toàn thể đàn tiền nam nữ.

Hôm nay Bản Đạo vâng thừa Thánh lệnh
 chuyển bút lập đề "Xây Dựng Bản Thân Người
 Hướng Đạo" trong phẩm Trung Thừa để làm phương
 định cho thế gian thu hồi Thánh Đức.

Hướng Đạo là người thọ lãnh Thiên ân nơi
 Thượng Đế để khai hóa thống truyền Đại Đạo và điều
 độ chúng sanh trong việc xử thế tu thân, Bởi vậy
 Hướng Đạo là hiện thân của Thượng Đế nơi trần gian,
 tinh thần của người Hướng Đạo lúc nào cũng được
 đối chiếu cảnh minh bất cứ trên một sở hành, một
 phát tiết đều thích ứng với môn pháp chuẩn thẳng
 của trường Đạo. Người Hướng Đạo có nhận thấy
 được tầm quan trọng của mình mới đủ tư cách đóng
 góp tinh thần vào công cuộc điếm tô cho đại thế. Xét
 vì từ xưa nay nhân loại diễn qua bao lớp hưng thịnh
 suy vong, bao lần an cư lạc nghiệp mà cũng chẳng
 biết bao lần khổ hải điều linh; tất cả những điều đó có
 thể gọi là do một phần lớn ảnh hưởng nơi sở hành của
 bao người quyền trách, Hướng Đạo tạo nên. Vì rằng:
 Đời cũng như Đạo, người có trách nhiệm nếu được
 gọi là đàn anh để hướng dẫn cho nhân sanh trong cơ
 xử thế an nhàn, mà tinh thần của người có trách

nhiệm nếu được thuận chơn vô ngã theo hướng định công nhiên thì đem lại kết quả cho công việc hằng ngày; nghĩa là nhơn sanh được an hưởng thanh nhàn, noi theo đường sáng mà tiến hóa theo phẩm độ nhơn phong; còn trái lại, tinh thần người hữu trách mờ tối, vọng tâm, tham tàn, hiểm độc thì than ôi? biết bao lần khổ lòng vì những công việc đã tạo nên với chúng sanh trong ngày. Bởi thế nên mục đích lập Giáo kỳ ba của Thượng Đế là để ban hành ân huệ Thiêng liêng cho đẳng chúng sanh được gọi nhuần hạnh hưởng. Lễ tất nhiên trên phương diện tâm hồn của người chức vụ phải được đào tạo trong một khuôn viên Đạo pháp tối cao; nghĩa là đối chiếu mỗi sở hành của trường đời mà lập thành tánh chất công nhiên của trường Đạo. Phải chỉnh đốn cho được đúng đắn với tinh thần Đạo Đức cao siêu trong công cuộc xử thế. Người Hướng Đạo trong thống đồ Đại Đạo luôn luôn bình tĩnh tâm thân ôn nhuân pháp chánh để nuôi dưỡng lập trường hành sự trong lãnh vực linh thông. Cần thấy sự liên hệ quan trọng của mỗi một Hướng Đạo đối với đại thể và nhơn sanh trong thời buổi này.

Người Hướng Đạo cần đặt nhiệm vụ hằng ngày với một sứ mạng cao cả, là sẽ thay quyền Thiêng Liêng ban nguồn ân huệ cho chúng sanh mà bảo tồn thống đạo hơn là nhớ tới quyền hành cao cả của mình đối với nhơn sanh. Phải nhớ câu: "Mẫn sự thận ngôn", đối với Thượng Đế. Nếu tất cả chư Hướng Đạo trên dưới đồng một chí hướng, rèn luyện chung một lập trường tùy theo phẩm vị và năng lực mà đảm nhận trong nhiệm hành với một tinh thần sáng suốt theo lời giáo huấn, thì tất cả sẽ đóng góp một tinh thần

trong công việc kiến tạo cho tiền đồ Đại Đạo được vinh quang sáng tỏ.

Bản Đạo xét thấy nói chung: trong trường Đạo có một phần chư Hướng Đạo còn nặng nề với thường tình bản ngã, cho nên còn phân rẽ phái chi, còn chệnh mảng với nhiệm hành trước lòng tín nhiệm của nhơn sanh.

Về chương trình đào luyện tinh thần Hướng Đạo nơi phẩm Trung thừa rất nhiều đề tài; vậy từ nay tất cả hãy cố gắng nghiên cứu mà thụ tập cho kỳ được. Tất cả có đặt mức độ tín thành cao cả mới vượt khỏi trở ngại hằng ngày trên đường nhiệm vụ. Về phẩm Trung Thừa, nhiệm vụ người Hướng Đạo ở phạm vi hoạt động, xây dựng, kiến thiết cho tiền đồ Đại Đạo và hướng dẫn cho toàn sanh lần bước tiến theo cơ siêu việt để cải tạo lấy những lầm lạc tội lỗi của thế tình đã diễn biến khi nay; vậy tất cả chư phận sự cần phải khép mình trong nhiệm vụ để rồi còn ngày kế theo sẽ truyền phương định tịnh trong trường hợp cao hơn.

THI BÀI

*Người HƯỚNG ĐẠO luận qua chương mục,
Làm khuôn Thiên rèn đức tinh thần;
Để mà tạo Đức Thánh nhân
Giúp đời về đạo, đạo tâm dân truyên.
Giữa lớp sóng kim tiền vật chất,
Trước trào lưu yếu mất mạnh còn:
Lửa lò đốt cháy tim non
Sanh linh đồ thán môi mòn phong quang.
Danh lợi hão buộc ràng trãm mối
Tước quyền mơ mắt tối tai oa*

Rắn đàng dẫn nẻo gà nhà
 Béo cò nước đục diễn ra buổi này.
 Trí phàm tục đắp xây nên mộng,
 Cảnh chim lông khó ngóng Trời cao;
 Lộn quanh bốn vách thăng rào
 Cảnh đời chật hẹp xiết bao khổ nài.
 Ai đã biết hành tàng hư thiệt?
 Ai đã tường hung kiết do đâu?
 Thử xem khắp cả hoàn cầu,
 Tại sao khổ biến Á Âu dấy tràn?
 Từ mãnh lực tiềm tàng u ẩn
 Đến chiến trường huyết hận dòng trôi
 Phải chăng Đạo nghĩa suy đồi?
 Nhon tình thế thái nổi sôi khắp cùng;
 Và như thế liệu dùng sao để,
 Giải cho đời tiếp thế hà thanh;
 Nói lên một tiếng cho rành,
 Đâu nguồn hạnh phúc dân sanh hưởng đồng?
 Nào khoa học vận thông trí nãi,
 Nào chuyên môn tham khảo mọi ngành,
 Nào người cái thế hùng anh
 Thử đem sức cả định thành buổi nay?
 Một biến thái diễn bày trước mắt,
 Một hiện thân điểm sắc mùi trần,
 Là phường một nước sâu dân;
 Lương tri mờ tối tinh thần mông lung.
 Tâm bản ngã oai hùng chủ lực
 Xuôi trường đời tăng mức phân tranh
 Cọp, Rồng há ngại vút nanh,
 Sức toan dụng sức, mưu giành ra mưu.
 Cờ thế giới đủ chiều thuận nghịch

Cuộc pháo xe thủ địch đài thành
 Nhưng dù trăm kế vạn sanh
 Không tòng Thiên mạng khó thành định cơ
 Thiên mạng ấy tôn thờ Đạo nghĩa,
 Tiếp mối Trời gieo tủa Thánh tâm
 Không làm việc quấy sai lầm
 Không vì tư lợi, không tâm hư danh.
 Đây một giải đồ thành Hồng Lạc
 Bốn nghìn năm khai thác dư truyền
 Nay nhờ từ huệ Thiêng liêng
 Cao Đài chuyển lập mới giếng phổ thông.
 Dem trở lại chữ đồng tâm niệm
 Dòng Ma ha khởi điểm lương năng.
 Chính nguyên quy pháp chuẩn thẳng
 Khác nào đêm tối Thân đăng dẫn đường.
 Cơ minh hiện hoàng dương chánh thống
 Ba sáu năm gieo giống Thiên lương
 Nấu nung chí cả cột rường,
 Đỡ nâng vách đổ hèn ươn tục đời.
 Nhà Đạo đức chiêu mời cảnh tỉnh
 Gọi chúng sanh ổn định tâm thân,
 Nương nhờ đuốc ngọc soi chân
 Huyền linh trực xúc tạo nhân phúc lành
 Để hướng định truyền thành sứ vụ,
 Kỳ yếu đồ hàm thụ phương năng
 Khuôn Trời thước ngọc giây giăng
 Đúc nên thể giác cân bằng lượng muôn.
 Đời Đạo ấy cội nguồn thăng giăng
 Đã biết đời đủ dạng thức mê
 Thì Đạo phải nhớ trọng đề:
 Đề tài tu tập mọi bề chỉnh nghi.

Người trách nhiệm thừa y hành sự
 Gom bên mình sắc tứ chơn thân
 Thường xuyên trọn cả hai phần
 Trí, tài, đức, hạnh điểm phân trong ngoài.
 Trí không phải lợi thay, danh đổi,
 Mà trí là lãnh hội lý chân
 Trí không lão luyện tục trần
 Trí đây biết được Tân dân sống đời.
 Tài không phải ngang Trời chọc Đất
 Mà tài đây đủ cất nghĩa hành
 Tài không tranh lũng, đạt thành
 Tài làm nhiệm vụ nhơn sanh cử đồ.
 Trí phán đoán giác mê đôi ngả
 Trí học thông luật cả Đạo Trời
 Tài đem thực dụng chiêu mời
 Tài làm việc phải muôn người hưởng chung,
 Trí không tính mưu hùng kế dử
 Tài những mong vinh dự giống nòi
 Trí không vẽ cọp kêu mời
 Tài lành chuyển hướng nhơn loài thương yêu.
 Tài, Trí ấy thuận chiêu tiến hóa,
 Giải màn trần điểm họa nhân luân
 Truyền hành phước huệ nghĩa nhân
 Sứ đồ ghi dấu tinh thần hậu tri.
 Xem tước lộc tiền tài phán thổ,
 Trọng tín thành quý tợ thiên kim
 Lập thân chí quyết ngày đêm
 Học cho đến biết tạo thêm ý lành.
 Tài trí đã rõ danh chánh thuận,
 Đức hạnh còn xây dựng lên cao
 Phong nghi tiết tháo đôi dào.

Tượng nên cốt cách thanh tao nhẹ nhàng.
 Từ ngôn ngữ nghiêm trang hòa dịu,
 Đến hành vi đáng điều khoan dung
 Ở ăn không phải hào hùng
 Mà ra thuần nhã chánh trung thiện từ.
 Để rèn luyện nên người Hướng Đạo:
 Phẩm Trung Thừa Chơn Giáo khai minh
 Truy nguyên tất cả bịnh tình,
 Chỉ phương Thánh dược trị bình chơn thân
 Về Đức Hạnh trọng phần quyết định
 Đạo thống truyền yếu lĩnh do đây:
 Hữu Tài, vô Đức thêm rầy,
 Đức Tài tương đắc dựng xây bửu đồ.
 Người Thiên chức điểm tô hoài bão
 Cho thể đồng chu áo hạnh môn
 Sớm toan ngự trị cõi lòng
 Lập trường hành sự nuôi trong cảnh Thần.
 Dem nghĩa cử hằng dâng đức cả
 Diệt lục trần công phá thất mê
 Thăng nhìn sanh chúng lập đề
 Thu hồi tâm phục chớ hề sai ngoa.
 Ngày mở mang hải hà độ lượng
 Đức khoan dung, khiêm nhượng hiệp hòa
 Công bình chẳng vị cái Ta
 Từ tâm, ái chủng đậm đà lý sâu.
 Trọng thể thống mở đầu tự trọng
 Biết trọng mình mới trọng thể chung
 Bảy lâu phiến diện đồ trung;
 Xuôi nên trường Đạo lạnh lùng rẽ chia.
 Hoặc có kẻ mượn chìa mở khóa,
 Lại có người vạch lá tìm sâu,

Ấy là mục kích vô mâu
 Làm cho lỗi bắt nhịp cầu ngân giang.
 Đạo cứu Đời, Đời đang năm bảy
 Mà Đạo còn bận cái tư tâm
 Quả nhiên trí thiếu mưu thâm
 Lái thuyền chẳng biết thuyền đâm sóng to.
 Người Thiên chức chung lò Tạo Hóa
 Luyện rèn nên nghĩa cả chí cao
 Dem về một mối thân giao
 Đổi cơ thân loạn đặt vào tư phong.
 Giải cho được chữ đồng Nam Bắc
 Tìm cho ra quy tắc Tây Đông
 Người sanh trong cõi trần hồng
 Truyền đời chỉ một cõi lòng chánh chơn.
 Kia gương các bậc Thánh nhơn,
 Đây hàng HUỖNG ĐẠO thu hườn bản năng.

THI

Bản năng Hưởng Đạo gắng thu hườn
 Yếu lý kỳ truyền buổi mặt gương;
 Trí sáng tài hay nung nhơn tuyến,
 Đức lành, Hạnh tốt luyện tâm chơn.
 Dem thân bảy thước ngăn tình dục,
 Nói chí ngàn xưa tiếp nghĩa nhơn
 Chung sức hội này xoay pháp thiện,
 Cho hồn chủng loại khỏi cô đơn

Đề tài Bản Đạo tới đây đã hết. Vậy Bản Đạo
 ban ân chung tất cả trung đàn.

Thăng.

(Tý thời 1-9 năm Tân Sửu, 10-10-1961)

IV - ĐOẠN THẤT TÌNH

THI

THỂ sắc lên cao Đạo nghĩa hành,
 LIÊN đồng tất cả chí hùng anh;
 TIÊN chơn thoát hóa thay hôn tục
 NỮ độ Nam phong đức thượng thành.

THỂ LIÊN TIÊN NỮ, chị chào tất cả đàn tiên.
 Giờ hôm nay chị thừa lệnh KIM MẪU TỬ TÔN báo
 cơ, vậy tất cả đàn tiên thành tâm tiếp lễ, Chị chào xuất
 ngoại.

Tiếp Điển

THI

DIÊU gọi tinh thần dạy các con,
 TRÌ đồ giả tục có chi con;
 KIM thân luyện đặng ngàn thu hườn
 MẪU mạng làm nên một thuở tròn,
 VÔ giá báu truyền nơi cửa Đạo
 CỰC kỳ hạnh hườn chốn Tiên non,
 TỬ ân Mẹ sẵn đưa tay dắt:
 TÔN hiệp đường ngay trẻ bước dòn.

Mẹ Linh Hồn các con, Mẹ mừng tất cả các
 con nam nữ; Mẹ miễn lễ các con đàn tiên tịnh tọa hầu
 nghe lời giáo huấn chung.

Với chương trình phẩm Trung Thừa là đào
 tạo các con trở thành những chức sắc, chức việc xả
 thân hành Đạo, đủ tinh thần nghị lực để tiến đến
 phẩm độ cao minh, hầu đóng góp vào công cuộc xây
 dựng cho tiền đồ Đại Đạo và tạo nên Thánh vị nơi thế
 gian.

Điều ấy không khó, mà chỉ khó ở chỗ: là các
 con nếu chưa đặt tâm thành định hướng trong công
 việc cải tạo tinh thần.

Mẹ sẵn sàng dịu dặt và ban ân lành cho mỗi con đã nhip theo cơ khai triển tinh thần.

Với Tôn chỉ lập giáo và chương trình cải tạo nhơn phong trong Kỳ Ba Phổ Độ các con đã học vừa qua là một chương trình san tập thích ứng theo đường lối tinh tiến Đạo Đức, để chỉnh đốn tất cả những điều sai lệch mà đem lại tinh thần minh chơn chí thiện. Vậy Mẹ mong rằng tất cả các con hãy cố gắng với tinh thần "học được làm y, ngôn hành tương đắc" sau mỗi giờ tu tiến.

Đàn nay Mẹ thuyết minh đề tài "Đoạn Thất Tình". Đó là những vực sâu, hố thẳm; là những ngã đường đen tối đã làm xao xuyên tâm hồn của các con qua bao lớp đời luân chuyển.

Thất tình là: Hỷ, Nộ, Ai, Lạc, Ái, Ố, Cù. Các con nên hiểu rành ở lý tự nhiên của mỗi điểm và lý dục tình chuyển biến theo trạng thái vọng tâm. Vì rằng trong 7 điểm theo thường tình quan niệm là: nhơn sanh cần phải có; nhưng vì không phân biệt ở dục tình làm mất Đạo Thứ Trung. Đã gọi rằng: "Tình", tất nhiên bị xuyên hướng qua sự đấm đuổi điều linh trong kiếp sống, làm cho đi ngoài vòng Pháp chánh, nên phải lạc lằm.

Giờ nay Mẹ phân biệt rõ ràng, để mỗi con suy luận và kiểm nhận ở chỗ tình dục của mỗi con đã sai quấy trong ngày. Nếu các con thu nhận rành mạch và đã nung nấu đến phẩm độ thanh cao, thì tự nhiên thấy những tình dục xấu xa đã giam hãm các con trong ngày mờ tối.

THI BÀI

Đường Trung Đạo điểm khai chương mục:

*Đoạn Thất Tình Lục Dục trước tiên;
Lần qua lãnh vực Thánh hiền
Lập đề chánh lý đương nhiên đại hành.
Thất tình vốn biến tâm sanh loạn,
Mất điều hòa chánh đáng đời con;
Làm cho thần thức hao mòn,
Làm cho chơn tánh khó còn vẹn nguyên.
Bồi vật chất kim tiền sôi nổi,
Khích lục trần vương mối dây oan
Chạy theo bắt bóng trên màn
Thất tình dấy động dẫn đàng vạy xuyên...
Hỷ là mừng niềm riêng bông bột
Dục lòng con đường đột lú lừng
Vi mừng lộ vẻ kiêu căng
Tạo điều nông nổi quên rằng dở dang
Hỷ chúi đưng tâm toan sâu nảo
Theo vọng tâm lối Đạo nghĩa thường
Tổn nhơn, ích kỷ phô trương
Tình đời biết mấy ngã đường hỷ quan.
Mừng chiếm đoạt bạc vàng châu báu
Mừng lộng khai huyễn ảo quyền danh
Thật ra không một đức lành
Trong ngày rộn rã thân sanh hí tràng
Bực Thánh triết không màng tiếng tặng
Mực từ hòa giữ đặng cao phong
Không tranh trước việc thành công
Không buồn trước việc khổ lòng gian nan.
Kẻ thường nhơn vội vàng thái quá
Ưu tôn vì hối hả mừng vui
Nói năng dưng thể rồi nuôi
Mất điều thanh lịch ngược xuôi tắc lòng.*

Thiếu căn bản tinh thông suy luận
 Mà để đuôi hào hứng nhứt thời
 Biết bao những việc trên đời
 Hỷ tình quá độ chiều moi chán buồn.
 Khi vồ vập như tuôn nước phá
 Khi ủ ê như lá mùa đông,
 Khi sao đem hết cõi lòng
 Khi thì tê tái như đồng se da.
 Nên hỷ đây gọi là tình dục,
 Hay đưa người đến khúc mê ly
 Đưa người đến chỗ cầu kỳ
 Bỏ lòng Trung thứ thích nghi lẽ thường.
 Con tu học đề phương luyện tánh,
 Giữ an bình trước cảnh thối lai
 Đừng ham tiếng ngọt bên tai,
 Đừng mừng giữa cuộc tiền tài lợi danh.
 Phẩm chức sắc đức thành tự trọng
 Nếp Đạo truyền chánh thống nghiêm trang
 Nghiệm cho rõ lý hành tàng
 Mừng vui phải cách bảo an lòng người.
 Nộ là giận sắc tươi khó giữ,
 Nộ khí xông chảng cứ lời ngay
 Giận truyền cử chỉ bên ngoài
 Giận tiêu chơn tánh thân phai, khí mòn.
 Lên cơn giận cha con không kể
 Bời thế nên giận để khích tình
 Gây ra lắm chuyện bất bình
 Lỗi người bươi móc, lỗi mình mặc nhiên.
 Gieo tai họa nhĩn tiền khốc liệt
 Hoặc bị bàng lỗ việc công phu
 Cũng vì nộ khí chưa thu

Đột nhiên phát tiết tăng phù trái oan.
 Hễ giận dữ mất đàng hòa ái
 Thốt lời ra càng lại kiêu căng
 Càng đem đến chỗ thấp hèn
 Mà đời mua chuốc tánh quen bao ngày.
 Nay trường Đạo đổi thay thường tục
 Đem nhĩn hòa giải mục tu thân
 Đệ huynh giữ trọn tinh thần
 Dẹp cơn nóng nảy giận lần mất khôn.
 Với nhiệm vụ cao tôn tế độ
 Giải pháp này kim cổ không sai
 Nên công nhờ bởi Đức Tài
 Đức không giận dữ, tài hay thực hành.
 Đoạn cho hết lòng sanh gắt gỏng
 Nộ mà chi hư hồng lấm điều
 Nguyện tâm con quyết moi chiều
 Khoan hòa phẩm cách dất diu cho nhau.
 Ai là buồn đờm màu ủ dột
 Ai đây là buồn nốt suốt đời
 Bị quan mọi việc buông rơi
 Không thành trách nhiệm một đời dở dang
 Đạo nghĩa cả gặp màn nghịch cảnh
 Nổi bi ai canh cánh là thường
 Ai truyền cảm xúc nguồn thương
 Ai theo trường hợp thuận đường hóa sanh.
 Nhưng trái lại ai thành bản tánh
 Như cô đơn hiu quạnh giữa người
 Dừng dưng trong cuộc mười mười
 Lăn ra tiếng nói giọng cười khất khe.
 Ai như thế bạn bè xa vắng
 Đối tinh thần không đặng thanh chơn

Nhiều khi ngâm ngấm tủi hờn,
 Sanh lòng chán nản nghĩa nhơn chẳng làm.
 Buồn có thể lân ham tánh ác
 Buồn còn thêm biếng nhác trong ngày
 Buồn tình khó đạt điều hay
 Chậm cơ tiến hóa vì gay gắt nhiều
 Đối khổ tứ thay chiêu thiện cảm
 Con tu hành cần giảm tề đoan
 Sao cho hợp thức Đạo tràng
 Buồn vui đúng chỗ tâm an thần hòa.
 Cơ tiếp xử truyền ra niềm nở
 Từ thân giao cõi mở khổ lòng,
 Lập nên chí hướng bên trong
 Để cùng bạn Đạo hòa dòng pháp môn.
 Ai đã chẳng trọn tôn xử dụng,
 Lạc lại còn kinh khủng lắm thay!
 Vì rằng trái lẽ thành sai
 Không minh yếu lý đề tài tinh tu.
 Lạc là vui mặc dù cảnh khổ
 Lạc thiện tâm triêu mộ thừa hoan
 Nhan Uyên bợn tục không màng
 Vui câu lạc đạo mở đàng Thiên luân.
 Vui như thế đời chùng mấy kẻ?
 Mà đa phần vui lẽ tham gian;
 Kia gương Kiệt Trụ bạo tàn
 Giết người lại gọi là màn kịch vui.
 Vui hí đảng mua cười bán khóc
 Vui tháng ngày lẫn lộn lợi danh
 Lạc trường biểu diễn đủ vành
 Đủ phương tề hại tạo thành sông mê.
 Vui tứ đồ ê chề tội lỗi,

Con thử xem giữa hội nhân quần?
 Biết bao những cuộc thương luân
 Vì vui vật chất tinh thân tiêu tan.
 Nên lạc tình là đàng đắm đuối,
 Luật nhà tu xua đuổi ra ngoài
 Đừng cho lạc cực thành ai
 Lạc ai trần tục đều sai đức truyền.
 Con nhận thức căn nguyên chữ lạc,
 Vui với lòng thuần phát thì nên
 Còn vui thị dục như trên,
 Tránh xa cho rảnh, làm quên cho nhàn.
 Trước chức vụ điểm trang Đạo thể
 Giữa tình đời lạc để mưu sanh;
 Các con nuôi dưỡng đức thành
 Cho nền chơn Đạo thông hành thế gian.
 Ái là yêu tương quan phẩm cách
 Đức ái hòa trong sạch láng láng
 Yêu thương tôn thuộc trọng phân
 Ái đồng chủng loại là cân công bằng.
 Nhưng ái đây gọi rằng tình ái
 Phế can thường trọng đại gia phong.
 Yên vui trong cuộc đèo bồng.
 Quên câu Hiếu, Nghĩa; xa lòng kiên trinh.
 Yêu thể thiệp bỏ tình phụ đạo
 Yêu sắc hương trở tráo gian hùng
 Yêu người xiêm nịnh hành hung
 Loạn cơ pháp chánh hải hùng xiết bao.
 Đời bận rộn khát khao tình ái,
 Ngôi Đế vương còn phải tiếng chê
 Bời mang cái kiếp nặng nề
 Đắm xiêu sắc tướng vụng về chơn thân.

Ái biến dạng theo tầng vật dục,
 Nên ái là thuốc độc mê say
 Chán chường giữa cuộc thời nay
 Ái điều bất chính càng ngày thêm tăng.
 Để đem lại bản năng nhân phẩm,
 Để chân tình soi ám thế gian
 Các con tu chỉnh Đạo tràng
 Đoạn lìa tình ái mở mang ái hòa.
 Tránh những lối lời qua tiếng lại
 Gọi cọt đùa bừa bãi nữ nam,
 Gái gòn "Đức Tứ Tùng Tam"
 Trai nguyên "Lễ Trí" cần ham trau giồi.
 Trước chức vụ tài bồi đại thể
 Việc xử giao chớ để sai ngoa
 Ái đồng hợp lẽ Ái tha
 Yêu riêng mờ tối tránh xa khỏi lâm.
 Ố là ghét hâm hâm tiềm thức
 Ghét giận người chưa thực giác linh,
 Ghét ai sao chẳng ghét mình
 Ghét người, người ghét khó bình phục tâm.
 Vì ganh ghét mưu tâm quyết kế,
 Vì ghét nhau sống để hận thù
 Ghét thương lắm nợ đền bù;
 Tiêu mòn linh tánh đường tu khó thành.
 Nguyên lý bởi đồ danh, lợi, tước,
 Hoặc lẩn phân sau trước thua hơn
 Sanh ra cái bịnh ghét hờn,
 Giữa người cay nghiệt tiếp cơn náo nùng
 Vì ưa ghét hơn lòng thương đạt
 Nạn nghịch thù bi đất bao vây
 Kìa xem trước mắt đó đây

Ghét thương diễn cảnh trần đây thế gian.
 Nên Ố tình là đàng khổ nghiệp
 Tạo nộ, ai hôn hiệp kế sanh
 Làm cho mất vẻ an lành
 Mất điều thanh nhã mong manh chơn hờn.
 Trường Đại Đạo nghiêm tôn giác hóa
 Dạy các con cao cả Đức truyền
 Dạy con lần bước Thánh Tiên
 Bồi nên ó ghét đoạn liền từ đây.
 Nuôi chí hướng đắp xây lẽ phải
 Không ghét thù mà lại khoan dung
 Nhơn, từ luyện để tâm trung
 Mở mang thân giác thuận tòng công nhiên.
 Cự là sợ ưu phiền ngày tháng
 Do chẳng minh, chẳng hân chánh tà,
 Tinh thần bản sắc phôi pha
 Cho nên biến thái diễn ra Cự tình.
 Đời lắm nổi nghiêng chính tắc dạ
 Sợ hơn nhau trong bà lợi quyền
 Gây ra cừu hận đảo điên
 Mưu tâm xảo kế không kiên pháp thường.
 Xem diễn cảnh tang thương trước mắt
 Nói tiếp truyền gay gắt thêm lên
 Nguyên là sợ những người nên
 Giữ trò ganh ty, lãng quên thuận hiền.
 Cự chuyển ứng thiếu thiện tâm niệm
 Sợ gian lao chẳng điểm nên công
 Chẳng lo Đạo nghĩa vun trồng
 Sợ hao lợi cả, sợ không nghiệp trần.
 Vì quá sợ bốc tăng kẻ quấy,
 Sợ tà oai hơn thấy Phật Trời;

Sanh lòng biếng nhác chiều moi
 Tâm hồn yếu đuối một đời dở dang.
 Nên cụ tình là đàng thói hóa,
 Chiếm mất ngôi báu cả an bình
 Mất cơ tiếp xử công minh
 Hoại thương lẽ sống giác linh mập mờ.
 Nay trường Đạo định bờ chơn giả
 Mỗi một con chí cả vươn lên!
 Để cho rạng rỡ tuổi tên,
 Tránh xa tình cụ lập nên cảnh đồng.
 Gương trong sáng linh thông nếp Thánh
 Phẩm vị cao đức hạnh vẹn toàn,
 Độ đời trước độ lấy con;
 Lập trường tinh tiến mới tròn công phu.
 Thất tình giải tiếp thu mỗi trẻ
 Kể từ nay phối nhẹ tinh thân;
 Noi theo đường lối Thánh nhân;
 Học truyền tử mĩ con lân lượt thông.
 Con chớ tưởng nếu không Hỷ, Lạc
 Không Nộ, Ai như xác thiếu hồn
 Thường tình quan niệm bốn chôn,
 Không phân tình loạn, nên ngôn luận càng,
 Vệt lối mê mờ đàng chân lý
 Tam kỳ ban yếu chỉ độ thành
 Đặt tâm con gắng thực hành
 Thất tình tiên đoạn hậu sanh nhân hiền.
 Tiếp đê chuyển vị Phật Tiên.

THI

Tiên Phật cao phong sắc tướng không
 Không vương tình loạn giải mê hồng
 Hồng tâm chuyển ứng minh tam giới

Giới hiệp huyền năng lậu tận thông.
 NGÂM
 Thông truyền lý Đạo màu vi,
 Cho con chung tạo trong kỳ chỉnh cơ
 Thất tình như thể dây tơ
 Trói trắng buộc bận đắm mờ giác linh
 Cho hay sắc thái giả hình
 Công phu lẫn lộn khó bình chơn gương
 Từ nay con gắng thu hườn
 Đừng cho phóng túng nầy con loạn tình
 Dạy con Mẹ tả thành kinh
 Mong sao tất cả trọn gìn pháp Thiên
 Rõ ràng chánh lý thâm uyên
 Truyền chơn hóa độ định thiền phá mê
 Tới đây Mẹ tạm ngưng đê
 Lai đàn tiếp chuyển bút huê ban hành
 Già con nam nữ lương sanh.
 Thăng.

(Ngọ thời 01-10 năm Tân Sửu, 8-11-1961)

V - ĐOẠN TRỪ LỤC DỤC

BẠCH HẠC ĐỒNG TỬ, Tiểu Thánh chào
 chư chức sắc lưỡng đài, chư chức việc đàn tiền và toàn
 thể lưỡng ban nam nữ. Giờ nay Tiểu Thánh thừa lệnh
 báo cơ, sẽ có đấng ĐẠI TỬ ĐẠI BI thân lâm giáo
 huấn; vậy đàn tiền thành tâm kiến giá. Tiểu Thánh
 xin xuất ngoại.

Tiếp Điện

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ, Thầy Linh
 hồn các con, Thầy mừng các con đàn tiền nam nữ.

THI

CAO diệu linh thông Đạo pháp truyền
 ĐÀI khai bửu hội hóa chơn duyên,
 GIÁO minh siêu đọa hồi nhân phẩm;
 CHỦ hiệp hoàng đồ lý hạo nhiên.

Giờ nay Thầy ngự đàn để truyền lời giáo huấn theo đề tài: "Đoạn Trừ Lục Dục" trong phẩm Trung thừa. Thầy miễn lễ các con tọa thoàn để tâm thanh tịnh hầu trợ điển cho đồng loan.

Này các con ơi; người sanh trong hoàn vũ vì không phân biệt được giả chơn, mãi để linh hồn lệ thuộc vào đường tình dục, nên xa lìa lý Đạo mà phải luân chuyển trong vòng tứ khổ trầm mê. Ngày nay Thầy lập Giáo để độ dẫn các con trở về nguyên bản; nên đề tài giáo huấn trọng yếu các con là: Đoạn Thất Tình Lục Dục, để các con thu nhận lấy tinh thần trong bước đường tu học.

Lục Dục là: Nhãn dục, Nhĩ dục, Tỷ dục, Thiệt dục, Thân và Ý dục. Chính sáu điểm là 6 cơ quan tối trọng để tạo thành con người hiện hữu nơi thế gian, nhưng vì đa phần nhân loại không biết tự trọng lấy bửu pháp để rèn luyện giữ tròn nguyên chất mà lần về với Thầy; mãi bị trược trần cám dỗ, làm cho 6 cơ quan quyết định con người trở thành 6 ngã đường tà vạy, khiêu dẫn cho tâm hồn con người phải sa đọa. Vậy giờ nay các con cố gắng định tâm để lãnh hội chung lời Thầy thuyết hóa.

THI BÀI

Để con trẻ thông hành Đạo pháp,
 Đường tu chơn thu nạp nên công,
 Lánh xa sắc tướng trần hồng
 Định cơ tiến hóa hiệp đồng cảnh minh.

Nay Thầy dạy phương trình kỹ yếu
 Đoạn lục trần mở khiếu huệ quang
 Lục trần là sáu ngã đàng
 Đã từng đắm đuối muôn ngàn linh căn.
 Biết bao lớp ni tăng truyền giảng
 Trước những mong chứng bằng Thiên đài
 Nhưng rồi chung cuộc khoanh tay
 Bồi chửng thị dục chuyển xoay tinh thần.
 Sáu giả thức chia phần hiếu vọng
 Mỗi cơ năng hoạt động không ngừng
 Làm cho thân giác trệ ngưng
 Nhân quang mờ tối quây quần sông mê.
 Nhân Dục ấy khởi để luyến ái
 Mắt ưa nhìn sắc thái lệ hoa.
 Gái xinh, trai đẹp hằng hà.
 Cảnh tình kiều diễm, cửa nhà cao sang.
 Chạy theo trước diễn màn si tục
 Phóng tâm mơ quanh khúc nhạc reo
 Khi cao hứng, khi hiểm nghèo;
 Kiếp đời nông nổi gió bèo mặc nhiên.
 Người thế gian đảo điên vì mắt,
 Mắt ưu tư muôn sắc giả hình,
 Tục thường uốn nắn làm xinh
 Nữ nam đắm đuối quên mình chánh nghi.
 Nhìn sắc đẹp mong vì trọn đủ
 Nhìn lợi quyền quyết thủ về ta
 Thấy ai lớn đất rộng nhà
 Động lòng tham những dở ra kế tà.
 Trường mãn mục đào ba khủng khiếp
 Phế luân thường họa tiếp thời tranh
 Bồi chửng nhân dục điểm thành

Đối gian tráo trở mà sang khổ đê.
 Con tu học đi về pháp lý
 Nghiệm giác đồ luyện kỹ đặc thông
 Mắt không để vướng trần hồng
 Mà đem Nhãn tục ứng đồng Nhãn chơn
 Tập xem thấy linh sơn cảnh tượng
 Luyện nhìn theo chiều hướng sắc Thiên
 Nguy nga tráng lệ hồn nhiên
 Của Thầy ban sẵn mối giềng lương sanh.
 Ngày vui nhận điều lành trước mắt
 Giờ công phu ngưỡng đặc ân linh
 Đoạn trừ nhân dục thường tình
 Trường thành nhân huệ an ninh đặc truyền.
 Phần thứ nhứt căn nguyên điểm Đạo
 Mong mỗi con tận bảo thức đồng
 Phẩm đời luyện để nên công
 Phẩm Tiên thừa tiếp nơi giòng chơn dương.
 Nhĩ Dục ấy bình thường nhân loại,
 Vì người nay trái phải theo chiều;
 Tiếng kèn giọng uyển gọi kêu
 Du dương luận điệu dật thêu nên hình.
 Lời tâng bốc cho mình xuôi việc,
 Lời xiêm gièm bác chiếc người ta
 Khôi hài quyến rũ lời ca,
 Muôn ngàn thứ tiếng truyền qua nhĩ đồng;
 Bời Nhĩ dục đâu thông tà chánh
 Nên thích nghe vật vạnh thói đời
 Thích nghe những chuyện xu thời
 Những điều bịa đặt những lời ngợi khen.
 Vì Nhĩ Dục người tặng tội lỗi,
 Nạn nghịch thù càng bội số dư

Trụ Vương mất lễ thiện từ
 Chỉ nghe Đắc Kỷ xúi lời gian ngoa.
 Sống giữa cuộc ta bà nịch ái
 Biết bao nhiêu khổ hải lệ tràn
 Một phần do tại Nhĩ Quan
 Cha con chồng vợ láng bàng tổn thương.
 Cơ tiếp xử thế thường đã chẳng
 Còn mong chi nguyện đặng cảnh Thiên
 Thử xem nhân sự nhân tiên?
 Trung ngôn nghịch nhĩ đảo điên thay là!
 Nay trường Đạo thông qua yếu điểm
 Dạy các con nhĩ chiêm thượng đê
 Nghe lời Đạo nghĩa tương tề
 Lập trường phán đoán giác mê đôi đường
 Tập nghe thấy niềm thương nhân loại
 Đối lời khen lẽ phải suy tôn
 Sao cho nhĩ thuận trường tồn
 Âm truyền cảm xúc cần khôn hiệp đồng.
 Để tiến hóa theo dòng pháp Đạo,
 Mỗi các con tự tạo trí minh
 An hòa trước những vọng thình
 Vui nghe lời thiện khắc mình luật chung.
 Hết Nhĩ Dục thuận tòng Nhĩ Huệ
 Nghe được trong cơ thể tạo đoan
 Tiếp thông cảnh giới an nhàn
 Tứ thời động tịnh tương quan ứng thành.
 Tỷ là mũi rập ranh mũi tục
 Người xưa nay tỷ dục là nhiều
 Cũng phần truy lạc đắm xiêu
 Cũng cơ thói loạn lăm điều bê tha.
 Ngày chen lẩn tằm ra lẽ mọn,

Để cung cầu từng món xa hoa
 Không nhìn thực trạng đời ta
 Chỉ mong thỏa mãn những là thức mê
 Mùi cao lương tư bề phường phát
 Sặc mũi nồng ngưỡng ngất vọng mơ
 Làm cho thân trí lu mờ
 La cà kiếp tục bơ phờ nghĩa phương
 Vì tỳ dục tâm thường phẩm độ
 Tiếp hơi môi chẳng cố sĩ liêm
 Rõ ràng giữa lớp kim tiền
 Mùi thơm hương lạc tạo phiền khổ chung.
 Kia danh lợi bao từng hương tỏa
 Bệnh trầm kha gieo họa nhiễm trùng
 Đời nay tỳ dục hành hung
 Gieo sâu niệm thức tận cùng khát khao.
 Con tu học đề cao Thánh phẩm,
 Dụng đức hiền tươi tâm hạnh chơn
 Tiếp mùi hương vị nghĩa nhơn
 Phan trà thanh đạm giải cơn khổ đời.
 Đoạn tỳ dục sáng ngời quang khiếu
 Hiệp nguồn thiên vi diệu linh căn
 An nhiên thể chất hóa hoằng
 Định cơ giác thể nuôi hằng nhiệt tâm.
 Thầy luận giải phương châm chỉ hướng
 Giờ công phu độ lượng mỗi con
 Mong sao tất cả vuông tròn?
 Nơi trường Đại Đạo điểm sơn tươi màu.
 Thiệt là lưỡi trước sau khó giữ,
 Thường tạo nhiều ưu lự thế gian
 Uốn quanh ba tấc trong màn
 Dở hay, thiện ác, dọc ngang đủ chiều.

Một tập quán khó siêu rồi được
 Tâm vị ngon bày chước tham gian
 Cao lương phủ kín thân bàng
 Dễ thua kẻ quấy mở đàng lộng thanh.
 Bồi thiết dục nghiêng chinh phong hóa
 Xem đời nay mô tả khó thành
 Miệng lẫn lưỡi mỗi biến sanh
 Đủ phương hiểm độc, đủ vành trược ô.
 Tệ hại bấy tiền đồ nhân loại?
 Sự nói ăn lẽ phải là thường
 Ngặt vì lâm bệnh tổn thương
 Bất mỗi tranh chấp nên vương tội tình.
 Để hội lý tinh minh trường đạo,
 Và rõ ràng chỉ bảo pháp môn
 Dạy con vĩnh lập trường tồn
 Theo phương giải khổ độ hôn kỳ ba.
 Đoạn thiết dục lần qua chánh giác
 Sống bình thường đạm bạc làm vui
 Lời ngay êm dịu dưỡng nuôi
 Nem lân đổi lại vị mùi thanh trai.
 Ném thánh được học bài thánh đức
 Vĩnh tiên thi thường thức tiên phong
 Truyền chung nguồn sáng đại đồng
 Soi màn trược cấu lỏng trong tinh thần.
 Lý thiết dục Thầy phân đại lược
 Dạy thực hành khử trược hồi minh
 Mỗi con thu nhận chương trình
 Cho trường tu học dọn mình đúng phương.
 Thân Dục ấy là đường khổ nghiệp
 Từ xưa nay nối tiếp tập truyền
 Cho rằng cái sống trần duyên

Xuê xoang dài các tước quyền oai danh.
 Thân hữu hoại biến thành ngọc tỷ
 Mãi nung niu chiêu lụy đêm ngày
 Tâm thân dở tỉnh dở say
 Do thân điều khiển đặt bày đủ phương.
 Thân muốn những số lương hào tú
 Thân không làm mong dự cao sang
 Thân ưa từ điểm trà đàng
 Tứ tường lão luyện vua quan vẽ mây.
 Bồi thân dục chuyển xoay chiều hưởng
 Phế trung cang khí tượng chánh minh
 Miễn sao thủ lợi cho mình
 Thị phi trời kệ trọng khinh mặc người.
 Vì thân dục nên đời trụ lạc
 Sống ăn chơi biếng nhác hèn ươn
 Làm cho mất vẻ thiên lương
 Sắc tài vui dập một trường mộng hoa.
 Nay chỉnh huấn Đạo nhà truyền lại
 Dạy công phu cứu giải nghiệp oan
 Dem thân nắn đúc khuôn vàng
 Để mà cung phụng chánh đóaan nghĩa hành.
 Thân xác thịt hoàn thành hiếu hạnh
 Trọng gia đình thân tránh nhục hình
 Thân làm việc phải quang minh
 Đói no tùy phận giữ mình khiết liêm.
 Thân tu học trang nghiêm thể cách
 Thân vị tha giúp ích cho người
 Đói ăn, rách mặc vui tươi
 Mặc ăn hợp lẽ, nói cười đúng phương.
 Thân lễ bái kính nhường trên trước
 Thân tự tu lông trước thành thanh

Luyện thân nhứt chỉ nhứt hành
 Hiệp cơ Thần khí chuyển sanh Thánh hài.
 Nhị xác thân truyền khai thể hóa
 Điểm Thiên hình tiết tỏa diệu công
 Cho thân thoát lớp trần hồng
 Cho đời tu niệm linh thông pháp truyền.
 Ý Dục ấy gọi thiên lý mã
 Chủ buông cương phóng thả dậm ngàn
 Đông tây nam bắc dọc ngang
 Trăm đường nghìn nẻo băng sang một giờ.
 Vì quan niệm cuộc cờ chiến thắng
 Giữa nhân quần mưu đặng hơn thua
 Cho nên Ý Dục nô đùa
 Chỉ huy toàn diện để mua chác sầu.
 Trường lục dục Ý đầu thống lãnh
 Chuyển vận hành đặc tánh ngũ ma
 Đồ siêu tất cả báu nhà
 Thân, tai, mắt, mũi hóa ra bình tình.
 Trào mạch sống vẫn minh vật chất
 Ý tự cường ngưỡng ngất vọng xa
 Ý mê dẫn nẻo đường tà
 Ý đây ác cảm diễn ra buổi này.
 Ý sát phạt chuyện gây nên giữ
 Ý tham lam quyết dự phần hơn
 Ý xua đồng loại ghét hơn
 Để thu lợi cả nghĩa hơn xa rời.
 Như thế ấy cảnh đời hư hồng
 Và rằng không tính phỏng mấy ai?
 Nên chi Thầy lập CAO ĐÀI
 Ban truyền chánh pháp hoằng khai đạo mâu
 Dạy các con kèm nhau Ý lại,

Dụng Thần phương cứu giải nghiệp oan
 Truy nguyên rõ lý Nhân hoàng
 Đoạn lìa Ý Dục, điểm trang Ý Thành.
 Ý định tường nhân lành giống quý
 Tiếp cơ huyền mở trí huệ quang
 Truyền ra sự việc hảo toàn
 Trọn gìn công lý độ an thế tình.
 Muốn Ý được nghiêm minh đường sáng
 Chủ tại tâm, tâm phán rõ ràng
 Chánh thành tâm đã hiệp hoàn
 Thì đâu còn những cơ hàn ngoại phong.
 Tâm tiết tỏa trước dòng huyền lý
 Đạo đức bình Dục Ý tiêu tan
 THÂN đem hữu ích lân bàn
 THIẾT dùng ngay thẳng chẳng màng vị mê.
 TỶ trực lãnh xúc đề hương nguyện
 NHĨ thánh đồng phục thiện lương năng
 NHÃN quang chiếu ánh huệ đấng
 Soi từng nơi tối chơn Thần lưu thông
 Lục trần đã định trong thánh thể
 Thất tình đồng liên hệ thức an
 Chuyển đời chung tạo cảnh nhàn
 Linh hồn quang khiết vén màn diệu minh
 Đường tu học công trình quyết tại:
 Thiết và hư biện giải phân rành
 Cổ lai nguồn huệ phát hành
 Chỉ vì giả thức rập ranh ngăn ngừa.
 Nay san định Trung thừa bửu phẩm
 Đem đốc Thiên soi ám Đạo tràng
 Phổ đồng thuyết hóa thế gian
 Mở nguồn máy nhiệm chuyển đàng Phật Tiên.

Mong tất cả con hiền nam nữ:
 Học cho rành, vẹn giữ cho y
 Rõ ràng chánh thống TAM KỲ
 Hoàng khai lý diệu thông qui pháp thành.

THI

Thành đạt công tu đắc huệ quang
 Trước nhờ lục dục thất tình an
 An tâm định tánh chơn Thần ngự
 Ngự giải trần mê kiến Phật đàn.

Đề tài Thầy dạy đến đây đã hết. Vậy Thầy
 ban ân lành cho tất cả các con nam nữ xa gần chung
 hiệp hầu lịnh hôm nay.

Thầy mừng tất cả các con!

Thầy thăng.

(Dậu thời Rằm tháng 10 năm Tân Sửu, 22-11-1961)

VI - LẬP THÂN HÀNH ĐẠO

THI

OAI phong THÁI hiện nhứt thời tân
 LINH diệu ĐÍCH khai mỗi sự chân
 CHÍ liệt THANH cao thành giá bửu
 THÁNH đường giáng hội lý Thiên Ân.

OAI LINH CHÍ THÁNH, THÁI ĐÍCH
 THANH chào mừng chư liệt vị chức sắc lương đài,
 chư chức việc và đàn tiền đạo tâm nam nữ. Giờ nay
 Tôn Thánh thừa lệnh GIÁO TỔNG ĐẠI ĐẠO chuyển
 cơ để tiếp phẩm Trung Thừa, hầu chia phần công quả
 trong đợt ra kinh. Vậy Tôn Thánh xin mời tất cả đàn
 tiền an tọa.

Đề tài Tôn Thánh sắp thuyết minh là một

trong Thập Nhị Thường Chuyển. Thập Nhị Thường Chuyển là 12 trọng yếu của mỗi chức sắc chức việc nam nữ, nói chung là trong hàng Hương Đạo cần phải rèn luyện thu nhận vào trong bản thân của mỗi mỗi, để hoàn thành nhiệm vụ trong quá trình hành Đạo.

Đề tài thứ nhất là: Lập Thân Hành Đạo. Vì rằng mỗi chức sắc chức việc có đặt thành quan trọng trong ý niệm tinh thần mới trọn phần công cán trong lịch trình khai triển chung. Kể ra hàng ngũ chức sắc chức việc trong nền Đại Đạo rất đông, nhưng đối trên lập trường vẫn còn thiếu sót ở điểm này. Người Hương Đạo đã thọ lãnh Thiên ân mà không đặt vị trí mình trong lãnh vực định hướng, thì hằng ngày thường phải vấp những trở đương: hoặc vì hoàn cảnh chi phối, hoặc vì tinh thần lệch lạc mà không trọn lãnh trách nhiệm trước mỗi sở hành trong giai đoạn. Vì thế phẩm Trung thừa là đào tạo tinh thần cho hàng chức sắc chức việc, nên đề tài Lập Thân Hành Đạo được nêu lên để tất cả đối chiếu mà định lập thân danh trong kỳ tế độ Thiên ân.

THI BÀI

*Đệ Nhất Chuyển sơ đề trọng đại
 Phương lập thân tự tại tâm sanh
 Nhớ câu hành Đạo dương danh
 Dương danh hậu thế đắc thành công phu.
 Sao lại gọi chơn tu hành Đạo?
 Đạo là chi, ai bảo mà hành?
 Làm gì gọi để sử xanh?
 Cần phân định rõ truyền thành lối chung?
 Đạo lý ứng vô cùng Máy Tạo*

*Hiệp âm dương thiện bảo kỳ tài
 Hóa sanh sanh hóa muôn loài
 Cần khôn định vị tháng ngày chuyển luân.
 Người vốn sẵn chơn thần linh tánh
 Lập thế gian một cảnh tiểu đồ
 Để rồi tiến hóa lần vô
 Tạo thân Tiên Phật bồi tô phẩm thừa.
 Vì thế chất sớm trưa thúc đẩy
 Phóng dục trần vương bầy ngũ ma
 Lãng quên bản chất an hòa
 Nô đùa tục lý diễn ra cảnh đời.
 Dem trở lại sáng ngời niệm thức
 Đạo gọi là mẫu mực chánh đoan
 Của người sống gời thế gian
 Của cơ siêu thoát chứng hàng chơn thân.
 Đời lâm lạc nghĩa nhân xa cách
 Mãi say mê học sách giả đồ
 Tập truyền chước thuật mưu mô
 Làm cho xáo trộn Hà Đồ Tiên Thiên.
 Nay Thượng Đế mới giềng sanh hóa,
 Thương chúng sanh đầy đọa nghiệp trần
 Đạo Thơ sắc chỉ Thiên ân
 Mở đường tu niệm giải phần nghiệp oan.
 Hội Tam giáo định san chơn pháp
 Lập Đạo trường qui nạp linh căn
 Dạy tu sửa đổi tục tần
 Chỉ phương tế thế công bằng từ bi.
 Dạy pháp thiện trường kỳ kiến tạo
 Dạy phương châm hành đạo phá mê
 Dạy cơ tịnh định chủ đề
 Dạy làm Tiên Phật dựa kê Bồng Lai.*

Trung thừa phẩm điểm khai tâm độ
 Phương lập thân từ chỗ công truyền
 Ai người hiểu lý thâm uyên,
 Nêu cao tự toại thường xuyên tiến hành.
 Người Hướng Đạo đề danh nhiệm vụ
 Trương giác đồ truyền thụ phổ thông
 Lập trường minh đức chí công
 Khai nguồn quang tuyến chinh phong cương đời.
 Cần thấy rõ mạng Trời trao nấy
 Mỗi một hiền lành lấy sự đương
 Dịu bao sanh chúng lạc đường
 Vì phạm tục hóa nhiều nương đêm ngày.
 Phần căn bản phải dày công đức
 Phải nguyện thành mẫu mực trước tiên
 Ghép mình pháp Đạo tinh chuyên
 Dụng bầu thánh được giải phiền loạn tâm.
 Trị các chứng hại ngậm cốt tủy
 Cửa trường đời lâm lụy xưa nay
 Để mà đổi lại điều hay
 Giả như tự phụ chuyển rày khiêm cung.
 Gương trong sáng hình dung mọi mặt
 Gọi thân tu sắp đặt đã hoàn
 Tinh thần ổn định nghiêm trang
 Sớm vui cửa Đạo, chiều nhân tâm trung.
 Danh chánh thuận đã từng Thiên lý
 Bước công trình điểm vị linh căn
 Giúp đời cải hối ăn năn
 Xả thân hành thiện lòng hằng vị tha.
 Nhìn toàn diện Đạo nhà rộng mở:
 Chúc sắc ban hay đỡ lăm điều,
 Càng tu càng thấy cao siêu

Dụng Tài thiếu Đức, Đức nêu Tài hèn.
 Hoặc có kẻ mong thăng chức vị
 Mà trọng đề chánh kỷ không ham
 Hoặc là nghĩa vụ biếng lằm
 Hoặc phân chi phái nâu chàm sắc pha.
 Hoặc thái khác truyền ra hách dịch
 Hoặc những còn rí rích bịnh căn
 Làm cho cơ Đạo giảng thặng
 Chưa đem chí cả nâng bằng vách xiêu.
 Nhà Tôn Thánh phong diêu trước bệ
 Ánh từ quang heo hóc cầm canh
 Hỡi ai là kẻ nhiệt thành?
 Vâng thừa cổ vãng truyền hành kim lai.
 Nay chỉnh huấn chiêu bài thực hiện
 Trao đại đề sơ chuyển lập thân
 Cho nhau suy lý trọng phần
 Biết trong sự nghiệp tinh thần muôn năm.
 Hồn Đạo Đức thặng trầm vì bởi:
 Thiếu tinh quân dẫn khởi phong vân
 Chử rằng: Đạo bất viễn nhân,
 Nhân năng hoằng Đạo, Đạo tân dân truyền.
 Hiểu đúng lý mới giếng vạn cổ
 Luật sống còn phẩm độ cao tôn
 Có chi quý giá trường tồn,
 Bằng gương hành Đạo nhu ôn thiện từ.
 Đương giữa cuộc đời hư tục xấu
 Trường Đạo khai giải phẫu tẻ đoan
 Đem thân suôi trước hương đàn
 An bài Thiên tước điểm trang Bửu tòa.
 Nhắm mục đích Trời Cha ban bố
 Định phương châm giải ngộ trần hồng

Tùy theo trình độ lập công
 Quảng khai sự nghiệp đại đồng thân yêu.
 Trên quá độ cân nhiều nghị lực
 Dù gian nan nhọc sức há nài
 Vì rằng Thiên chức ân oai
 Tiên ưu hậu lạc cho ngày hanh thông.
 Lò Tào hóa nung đồng chí hướng
 Đúc hi sinh khí tượng Thánh nhơn
 Quên mình vì nghĩa chánh chơn
 Vì Tôn chỉ Đạo chưa hườn hiệp nguyên.
 Để niệm thức chiêm tiền cố hậu
 Và nêu lên cơ cấu nhiệm hành
 Xưa nay mấy bực trứ danh
 Lập trong hướng định chơn thành vị tha.
 Dem tiết tháo tinh ba triệu hiện
 Giải căn nguyên triệu biến cõi phàm
 Biết trong nhiệm trách phải làm
 Gọi là thực thọ tiếp đơm thể Trời.
 Nói tóm lại quãng đời hành Đạo
 Thừa Thiên ân hoài bão tể nhơn
 Hoàn thành đại nghĩa chánh chơn
 Truyền dân hậu thế ghi ơn sử đồ.

THI

Sử đồ ghi lại nét nhơn phong
 Soi sáng trần gian vạn sự tông
 Khái niệm linh thông truyền mạch sống
 Tiên căn Phật cốt ẩn bên trong.

HỮU

Bên trong linh giác ứng hồ Thiên
 Minh lập thân danh tự cổ truyền
 Thường bã nhứt tâm hành chánh Đạo

Tiếp nguồn chơn pháp ngộ chơn duyên.

HỮU

Duyên lành hậu hưởng chốn Tiên bang
 Muôn thuở ngao du một cảnh nhàn
 Đắc trí yên hà phong nguyệt lãng
 Thi cầm vĩnh ký trước thanh giang.

Cười... Đề tài tới đây đã hết. Vậy Tôn Thánh
 xin chào tất cả đàn tiền đảng đảng.

Thăng.

(Tý thời 01-11 năm Tân Sửu, 8-12-1961)

VII - GIÁC NGỘ HỒI MINH

THI

HUYỀN huyền lý diệu điểm nhơn phong
 LINH hiển thời khai kiến giác thông
 THÁNH triết đào thành dương thể hóa
 ĐỨC lưu thiên tải chiếu minh đồng.

HUYỀN LINH THÁNH ĐỨC, giờ nay Tôn
 Thánh thừa lệnh chuyển cơ để tiếp đề trong Thập Nhị
 Thường Chuyển. Vậy trước tiên Tôn Thánh có lời
 chào mừng chư Thiên mạng, chư chức việc nam nữ
 Đạo tâm đàn tiền đảng đảng. Tôn Thánh xin mời chư
 liệt vị an tọa.

Đề tài diễn giải là: GIÁC NGỘ HỒI MINH.

Vì rằng người sanh trong cõi gian trần thọ bả phần
 hậu thiên chi khí, nên phải tập nhiễm theo vật dục
 thường tình, nhưng vì một điều nan giải là: không
 biết cảnh tỉnh hồi minh, để tự kiểm nhận những phần
 sai lạc của mình mỗi khi đã tìm thấy. Do đó, mà lần
 lần chất chứa đầy đầy vọng tâm, tội ác; làm cho phai
 nhạt tâm hồn, đắm chìm linh giác. Nên đề tài giác

ngộ hồi minh được công bố nơi Đạo trường, mà nhứt là trong hàng Hương Đạo cần kiểm nhận đức tu và mỗi sở hành, để cải hồi hương định, làm cho trường Đạo ngày một sáng tỏ, lý Đạo ngày một phổ thông.

THI BÀI

Đệ Nhị Chuyển tiếp đề Thánh đức,
Giác ngộ truyền phương thức tĩnh tâm
Tự Tu sửa đổi sai lầm
Theo đường chánh niệm cao thâm diệu huyền
Người giác ngộ vui siêng nhận lỗi
Như thường ngày tắm gội bản nhơ
Biết đem thân đến giác bờ
Định cơ tiến hóa giải mờ lương tri.
Có giác ngộ hành vi mới đúng,
Chỉnh đốn lần thô vụng nên hay
Mới là gọi kẻ trí tài
Thiệt hư chuyển hướng trong ngày lập thân.
Nên giác ngộ rất cần nhơn phẩm
Cho thế gian thọ bảm phước đời
Xưa nay thể một lý Trời
Xương minh Thánh Đức không rời luyện tâm.
Đối bản thân tránh lầm tội ác
Biết xét mình sớm đạt cao phong
Từ cơ trầm tịch bên trong
Đến cơ biểu hiện thuận dòng lý chân.
Đối gia đình hưởng phần êm ấm
Trên dưới hòa một tấm lòng ngay
Khởi điều tráo chác đổi thay
Tập truyền gương tốt bão hoà gia đình.
Đối nhân quần chân tình thể hiện
Việc xử giao chánh kiến tinh thần

Đâu còn trắc ẩn luận phân
Ngoài ngon ngọt tiếng, trong nhân nhân lòng.
Đối cửa Đạo: tròn công thời tập
Nêu cho đời phương pháp tu thân
Đức lành ngày một canh tân
Chứng trình tiến hóa dự phân thanh cao.
Người thế gian ai nào khỏi lỗi
Nhưng lỗi rồi cải hối về chơn
Gọi là suất tánh chi nhơn
Trường sanh hồn giác thu hườn mạng căn.
Từ Lộ xưa nghe rằng tội lỗi
Tạ ơn người đã hội lý cho
Sử đồ ghi dấu hiền nho
Đắc truyền môn pháp xét dò lương năng.
Nên giác ngộ người tăng phẩm độ
Nếu mà không như gỗ thiếu bào,
Toàn thân lỗi lõm thấp cao
Đâu thành hình tượng liệt vào công môn.
Dầu tài trí cũng phôn tặc tử
Mãi nuông theo tánh dữ tục hèn
Suốt đời lẩn lẩn chen chen
Hoại thương xã hội thân bằng quốc dân.
Xét đời nay đa phần cường ngạnh
Cây trí phạm quyết lãnh thế ưu
Hẳn nhiên sai quấy đã liều
Miễn khua trống sấm xuôi chiều người nghe.
Bởi thế nên đời e khó định
Do lòng người chưa tỉnh trần an
Chưa thành sự thật là ngoan
Còn ham giả tướng tính toán cơ cầu.
Thiếu chi kẻ mưu sâu chước quỷ

Mong những điều ích kỷ tổn nhân
 Đã không tự hối tinh thần
 Gặp lời can gián lại sân tam bành.
 Ấy tề hại biến sanh tâm loạn
 Mất phong nghi chính đáng Đạo thường
 Cũng là triệu chứng nan phương
 Của thời mạt pháp diễn trường trái oan.
 Để hợp thức bài an nhân cách
 Phẩm Trung thừa đại mạch truyền ra
 Giác ngộ là diệt lòng tà
 Dọn mình thường bữa chuyển qua đức hiền.
 Câu tam tinh vui siêng học nghiêm
 Bệnh chủ quan nguy hiểm đoạn trừ
 Tránh xa vọng niệm riêng tư
 Việc mình che giấu, việc người bói xoi.
 Đèn chân lý cần soi nội thức
 Cân công bằng thẳng mực giảng chung
 Đạo trường lẽ phải thính tụng
 Bất câu hạ vấn để cùng tu chơn.
 Người Hướng Đạo thu hườn tự giác
 Rán quên mình trước loạt hư danh
 Không vì tư lợi tán thành
 Không vì thân thuộc mà sanh kế tà.
 Một truyền quán điểm pha hồn tục
 Là chữa mình những khúc đục tâm
 Quả nhiên chất chứa sai lầm
 Vậy người Thiên chức phải tâm cảnh chơn.
 Quan trọng hóa giải cơn mờ tối
 Biết điều sai sớm hội ý lành
 Đường hoàng há ngại nợ danh
 Nợ danh chỉ tại truyền thành thói hư.

Ngày kiểm nhận có dư đức độ
 Trước cửa Trời yếu tố gìn chung
 Nêu cao đại thể phục tùng
 Đờng lòng riêng rẽ tiếng hung phao truyền.
 Giữa nhiệm vụ đương nhiên mọi lẽ,
 Chinh hóa mình sạch sẽ trước tiên
 Noi theo phẩm tiết Thánh hiền
 Lịch trình công cán vui siêng kịp thời.
 Có như thế Đạo Trời mới hiện
 Và rõ thông Đạo chuyển cứu Đời
 Đời còn ngang trái đua bơi
 Đạo chương giác ngộ để lời dạy chung.

THI

Chung trường Đại Đạo lập thân tu,
 Mới rõ trần gian cảnh khổ tù
 Kìa lợi, kìa danh thêm bận trí,
 Nầy ăn, nầy mặc lắm mưu thù;
 Chập chờn hưởng dẫn ma tình ái,
 Dồn dập tranh đua qui đục phu,
 Giác ngộ hồi người mau cảnh tỉnh:
 Qui hồi chơn mạng vĩnh thiên thu.

Đề tài Tôn Thánh đến đây đã hết. Trong dịp
 chư chức sắc chung họp đông đủ, Tôn Thánh có lời ký
 bút chào mừng trong hành Đạo.

Chí hỉ đệ huynh đắc thọ truyền
 Giải đồng chơn mạng ngưỡng chơn duyên
 Tâm thường chánh niệm tiêu ma khổ
 Dẫn khởi phương danh tác Thánh hiền.

Vậy Tôn Thánh xin chào tất cả đàn tiền.
 Thăng.

(Tý thời Rằm tháng 11 năm Tân Sửu, 22-12-1961)

VIII - TỰ TRỌNG THÂN DANH

THI

THÀNH hiệp kỳ ba Đạo cứu đời

HOÀNG đồ xây chuyển khắp năm nơi

BỔN ư chí thiện tôn nhân phước

CẢNH lạc vinh quang hưởng báu Trời.

THÀNH HOÀNG BỔN CẢNH, Tôn Thần chào chư chức sắc, chức việc và đàn tiền đạo tâm đảng đảng.

Giờ đây Tôn Thần thừa lệnh báo cơ sẽ có ĐẠI THÁNH lai lâm để truyền lời giáo huấn. Vậy tất cả đàn tiền thành tâm tiếp lịnh. Tôn Thần xin xuất ngoại.

Tiếp điển:

THI

QUẢNG hiệp PHAN lưu Đạo bốn sơ

THÀNH chơn BỘI ức ký Tiên cơ;

THÁNH truyền CHÂU bửu minh phong thái

ĐỨC độ thời văn trước diệu thơ.

QUẢNG THÀNH THÁNH ĐỨC, PHAN BỘI CHÂU Bàn Đạo đại hỉ chư chức sắc lưỡng đài, chư chức việc và đàn tiền nam nữ.

Giờ này Bàn Đạo chuyển cơ ký bút minh đề giáo hóa trong phẩm Trung Thừa để làm tiêu chuẩn rèn luyện tâm hồn cho hướng đạo cho nhơn sanh trong kỳ tu dưỡng, ngõ hầu chấn chỉnh nhơn phong cứu rỗi toàn linh theo tiếng gọi Thiên Ân Tam Kỳ phổ hóa.

Bàn Đạo miễn lễ đàn tiền tịnh tọa hầu nghe Bàn Đạo thuyết văn.

Hôm nay Bàn Đạo tiếp đề "Tự Trọng Thân Danh" là một yếu điểm trong thập nhị thường chuyển. Xét vì nhơn loại mãi chịu luân trầm nơi khổ hải, tâm hồn mãi mập mờ nơi hắc lộ; vì không định hướng tinh thần, chẳng biết tự trọng thân danh; nên trong kỳ rèn luyện tinh thần chức sắc chức việc nói chung là hàng hữu trách; đề tài tự trọng cần được nêu cao, để mỗi mỗi ôn dưỡng và kiểm nhận trong lương năng hành sự nhắm hướng theo tinh thần thượng đẳng mà phổ tế cho chúng sanh đi đúng hướng thiện từ đạo hạnh để lập đời Thánh Đức thuần lương. Con người sanh trong hoàn vũ vì tập nhiễm theo thường tình: vì danh, vì lợi mà nỡ đem giá phẩm Thiêng Liêng chôn vùi nơi biển khổ.

Giờ nay tất cả hãy bình tĩnh để kiểm nhận bao quá trình nhân loại trước những cơ bĩ thái hiệp tan, cũng vì thiếu tinh thần tự trọng mà làm cho con người không còn nhận được cái bổn giác linh thiêng; từ một cá thể đến cả toàn linh, từ một tổ chức đến một quốc dân, cũng vì thiếu tự trọng quên mình trong hoàn cảnh thực tại, trong phạm vi lý tưởng lương năng, mà con không gìn giá phẩm, thiếu đạo làm con. Cha không tròn chức vụ, thiếu phương bảo tồn giáo huấn. Chồng quên nghĩa vụ chính chuyên. Vợ xa trọng tình thiết thạch. Cho đến người dân không tròn nhiệm vụ với non sông xã hội; cho đến người tu hành cũng không đảm bảo cho truyền thống Thiên lương.

Bởi lẽ, đề tài "TỰ TRỌNG" giờ đây Bàn Đạo thuyết trình minh bạch để làm phương định cho mỗi chúng sanh, cho mỗi phân hành hữu trách đặt vào tâm linh hiện tại mà đào tạo tâm hồn cho xứng đáng

người tín hữu trong nền tôn giáo đã mạng danh cứu đời tế thế.

THI BÀI

ĐỆ TAM CHUYỂN: tiếp đề Tự Trọng,
 Lập trung đồ chánh thống minh khai
 Để cho rõ lý Cao Đài
 Tu thân hoán thể trần ai giả hình.
 Tự là biết nơi mình chủ sử
 Trọng là phương danh dự bảo toàn
 Sống trong hoàn vũ thế gian
 Tôn vì phẩm giá tương quan khởi hành.
 Người tự trọng đặt thành trách nhiệm
 Mỗi việc làm kiểm điểm trước sau;
 Ở ăn thích ứng Đạo màu
 Không thiên, không lệch, không cầu vọng tâm.
 Nuôi thể thức theo tầm Thánh triết
 Dem nhiệt tình thuần khiết chánh chơn
 Bất câu tục lợi thua hơn
 Mà vui theo lẽ nghĩa hơn sống đời,
 Đối bản thân sáng ngời tư cách,
 Đối hơn quân một mạch công minh;
 Thường xuyên tự nhủ nơi mình,
 Đã tròn trách vụ hơn sinh giữa người?
 Tự trọng đây hợp thời uy tín,
 Do tinh thần tu chỉnh nội tâm;
 Khác xa với sự hiểu lầm
 Danh cao tước cả mưu thâm quyền hành.
 Nên tự trọng đức thành phát hiện
 Lý đương nhiên tiếp chuyển đạo thường
 Khởi điều huyền diệu nhiều nhường
 Thừa cơ chánh kỹ mở đường vị tha.

Biết tự trọng mới hòa hơn vị
 Nếu mà không thô bỉ thấp hèn,
 Học đòi cổ võ lẫn chen
 Vênh vang theo nhịp trống kèn tục mê
 Thiếu chí kẻ vụng về thô kịch
 Suốt đời lo chí thích lãng loan
 Vì rằng quan niệm trái ngang;
 "Hiền lương cũng chết, bạo tàn cũng vong"
 Đâu còn biết giữ lòng kính cẩn,
 Trí những toan gian lận điều ngoa;
 Miễn sao ích kỷ phì gia
 Thị phi chẳng quản, chánh tà chẳng kiên.
 Bời thế nên đảo huyền lăm nổi,
 Xuôi trường đời mờ tối giác linh
 Miên man bên giấc mộng huỳnh
 Nhân quang phó để mặc tình gương trăng.
 Gương trắng sáng bủa giăng màn tối
 Soi lòng người như gọi hồn thơ
 Núi sông như hẹn trông chờ
 Biết ai vẽ lại thô sơ cảnh này.
 Cảnh trung liệt dựng gậy rộng mở
 Trọng đức hiền quý tợ vàng muôn
 Tự mình gánh lấy vai tuồng
 Tinh thần tráng lệ hiệp nguồn sống thiên.
 Xem thời nay nhân tiền đã hẳn,
 Mong lợi quyền hơn đặng thanh cao;
 Kể chi đồng loại, đồng bào,
 Giả tình, giả nghĩa, gươm dao chứa lòng
 Bời chẳng biết học thông "Tự Trọng"
 Chẳng noi theo truyền thống tông môn
 Khác nào có xác không hồn

Nữ đưa giá phẩm vào phồn si lung.
 Nền văn hiến lạnh lùng gió Á
 Bóng nhân luân rời rã mưa Âu
 Tỉ tê tiếng đế địch lâu
 Dục mê khách tục chìm sâu nghiệt đồ.
 Ôi, thế thái cơ hồ đã tận?
 Nạn điều linh viễn cận lộn nhào,
 Nhân quần thử liệu làm sao?
 Sống trong giữa cuộc ba đào nhục vinh?
 Nay Thượng Đế khai sinh nguồn thiện
 Đạo hoằng dương phổ biến công truyền
 Đổ hồi Bạch Ngọc chung Thiên
 Tinh chơn cái kiếp trần duyên nặng nề.
 Chương giáo hóa minh đề Tự Trọng
 Điểm tâm hồn nền móng lương sanh:
 Duy tâm cách trí sở hành
 Gọi hàng Hướng Đạo sang canh chĩnh thường (1)
 Dem tự trọng lông gương kim cổ
 Biết trọng mình khỏi hổ áo cơm
 Ngạt ngào một áng hương thơm
 Bốn phương triệu mến chăm nom báu nhà.
 Mỗi cá thể hiệp hòa xã hội,
 Lập thân tu sửa đổi phàm tình,
 Muốn ra phục vụ nhơn sinh
 Trước tiên học Đạo dọn mình chánh nghi.
 Ngày trọn giữ tôn vì phẩm cách,
 Gọi xích tâm trong sạch lâu lâu
 Hành trình xác nhận trước sau
 Tiết liêm há để sang giàu nhuộm danh.
 Thân tự trọng trường thành đủ lẽ,
 Cùng nhơn loài góp để công lao;

Hay thay, quân tử kiệt hào;
 Đặt trong tôn thuộc, đồng bào nghĩa phương
 Suy luận kỹ khai trường tâm độ
 Chúc sắc đồng công bổ sớm trưa
 Biết mình, biết lý phụng thờ
 Nghiêm minh thống đạo dất đưa tục trần.
 Người trách vụ canh tân thường nhứt
 Bỏ mọi điều phiền phức xưa nay
 Để cho rõ đức, rõ tài
 Khai hồi quốc túy chiêu bài gia phong.
 Một giải pháp linh thông truyền lại
 Hễ là người cần phải tuân y;
 Vì rằng chánh lý bất di,
 Có thành tự trọng mới kỳ nên thân
 Đâu biệt, luận, phú, bần, quý, tiện
 Phẩm vị này u hiển do ta
 Sang giàu mà chẳng lợi tha,
 Thử cân kẻ khó thật tà khiết minh.
 Muốn đạt đạo phải nhìn yếu điểm
 Muốn tròn công phải kiểm tinh thần
 Thương đời trước tự thương thân
 Thân chơn mới rọi xa gần ánh quang
 Thân có rõ giá vàng tôn trọng,
 Trí mới phân thể thống di truyền
 Mới đem nghĩa cử vi tiên
 Mới nên tiền thánh, hậu hiền hiếu trung.
 Sơ luận giải trường chung hóa độ
 Học và hành suy cổ nghiệm kim;
 Phong nghi há dễ riêng niêm,
 Long lanh nét ngọc quang chiêm hội thành.
 Hỏi tất cả chúng sanh hồi tưởng?

*Tìm thấy mình trí tượng dâng lên
 Muôn đời rạng rỡ tuổi tên
 Lạc Hồng tôn tạo móng nền duy luân.
 Tam kỳ chuyển huân chưng nội thức
 Tự trọng đề phục sức nhân quan
 Lập thân trong cõi dinh hoàn
 Hiếu, Trung, Tiết, Nghĩa, dẫn đường do đây.
 Duy tôn sùng dựng hội này.*

Chú thích:

(1) Sang canh: trời đã sáng.

Thường: khăn áo. Chính thường: chỉnh khăn áo.

Ý nói Đạo đã mở, người Hướng Đạo cần chỉnh đốn y phục để làm tròn nhiệm vụ "Thế Thiên hành Đạo".

THI

*Hội này sùng dựng lại phong cương,
 Lòng bóng từ quang điểm thế trường,
 Tự Trọng ấy là phương diệu Thánh;
 Mở đầu chi tiết Đạo khai trương.*

Cười... Đề tài Bàn Đạo đến đây đã dứt, vậy Bàn Đạo ban ân chung tất cả đàn tiền.

Thăng.

(Tý thời 15 tháng 3 năm Nhâm Dần, 19-4-1962)

IX - TINH THẦN TRÁCH NHIỆM

THI

*HUỆ hiển trường tu giúp bạn đời,
 ĐỨC thành tương hội khắp nơi nơi;
 CHỜN cơ nguyện giữ công thường tại,
 NHỜN thể vời trông chí chẳng rời,*

*NGUYỄN hiệp đồ trung đưa bước tiến,
 VĂN truyền lý diệu độ trần vui,
 PHÙNG lai chung nhưt hồi Tiên cảnh,
 GIÁNG diễn chơn kinh phụng sắc Trời.*

HUỆ ĐỨC CHỜN NHỜN NGUYỄN VĂN PHÙNG, giờ này tôi phụng thừa Ngọc Chỉ ĐẮNG TỬ TÔN lâm đàn để tiếp diễn kinh đề. Vậy trước tiên tôi có lời thân ái chào mừng chư chức sắc, chức việc và toàn thể đạo tâm nam nữ, xin mời chư liệt vị chức sắc, chức việc và chư đạo tâm an tọa.

Rất hân hạnh, giờ này tôi được hội diện cùng tất cả chư chức sắc chức việc và toàn thể chư đạo tâm để trọn niềm chung thủy trong quá thời hành đạo mà nhất là tôi được lệnh tiếp chuyển đề tài tu liệu trong Phẩm Trung Thừa để làm cơ giáo hóa trong cuộc cải thiện hồn chơn. Đề tài tôi sắp diễn trình là: Một môn pháp thường lệ mà mỗi một người sanh chúng cần phải có, để hoàn thành nhân vị Thiêng Liêng. Ấy là Tinh Thần Trách Nhiệm. Đề mục thứ tư trong Thập Nhị Thường Chuyển.

Thật ra trách nhiệm là một yếu tố quyết định trong mọi thành công mà tất cả ai ai cũng phải thừa nhận, nhưng vì bị thị dục vật chất chi phối hằng ngày làm tâm hồn lung lạc mà con người trong buổi hiện tại không còn mình định được đường lối tồn vong trong chánh niệm. Bởi thế trước diễn màn nhân loại biết bao những trạng thái điêu linh khổ khốc đầy tràn, nếu ai là người biết định thành chí hướng thì đã chúng kiến biết bao những ảnh hưởng bê tha, cũng vì mất hẳn Tinh Thần Trách Nhiệm.

Kìa, không xa lạ mà sự gần gũi bên mình,

nếu Tinh Thần Trách Nhiệm còn hương vị nơi tâm hồn của nhân loại thì còn đâu thấy những cảnh trái ngược: Người trong gia đình không giữ trọn gia đình, người trong tổ chức không trung thành mà còn mâu thuẫn bài xích, người trong đạo giáo lại không tôn vì pháp chánh chẳng trọng công tu. Tất cả những hiện tình xã hội đã chứng minh bất cứ trên trường hợp nào, hẳn là tinh thần trách nhiệm của nhân loại trong lẽ sống giữa người và người đã phai lạt trong bóng tối. Ngày nay cơ Đạo hoằng khai mục đích đem lại nguồn chân lý hạnh phúc của loài người trong thực chất. Về học liệu tinh thần là những nhu cầu thực tế trong phương diện đào luyện tâm hồn, nên đề tài Tinh Thần Trách Nhiệm cũng là một môn pháp quyết định. Vậy tất cả hãy bình tâm mà suy nghiệm.

THI BÀI

ĐỆ TỬ CHUYỂN lập đề Thiên mạng
 Gọi đức truyền chánh đáng thường xuyên
 Dâng lên một án tâm nguyện
 Tinh thần trách nhiệm khai nguyên lý Trời
 Trách nhiệm ấy không rời Đạo trọng
 Do sở hành điều động linh năng
 Thuộc trong linh giác hóa hoằng
 Bảo toàn danh dự nuôi hăng trí chơn
 Người trách nhiệm thu hườn nghĩa cả
 Mỗi việc làm trọn dạ thủy chung
 Vì chưng suy luận đã cùng
 Vui ngày kết quả tận dùng công phu
 Trang ký ức ngàn thu ôn lại
 Hàng danh nhân đâu phải vô tình
 Rõ ràng chí hướng quang minh

Hằng đem trách nhiệm nơi mình lập thân
 Ngôi Tiên, Phật, Thánh, Thần định rõ
 Tùy nhân duyên cảnh ngộ hành vi;
 Tùy cơ chình hóa thời kỳ,
 Lập nên thể thống tôn vì thế gian
 Xưa KHỔNG MẠNH không màng bả tục,
 Mà quyết rằng cảnh xúc trần tâm
 THÍCH GIA thuyết giáo tinh thần
 Một đời Trách Nhiệm chí chân nguyện thành
 Người chức vụ có rành nghĩa cử
 Mới truyền danh dự phổ đồng
 Mới mong đem hết cõi lòng
 Sớm trua phụng sự nên công thiên toàn
 Gương trung liệt điểm trang quốc thể
 Từ xưa nay lưu để tiếng hiền
 Tâm hồn khoáng đạt vô biên
 Nêu cao xã tắc thừa truyền chánh tông
 Nơi gia đình hiếu thông trọng trách
 Từng vai tuồng hợp cách phong nghi
 Làm cha, làm mẹ trọn nghi
 Tình chồng nghĩa vợ tôn ty kính nhường
 Nên trách nhiệm là phương học nghiệm,
 Người thế gian cần kiểm nơi mình;
 Nếu không như bóng xa hình,
 Sống đời chẳng một đức tin lâu dài.
 Con chẳng biết thảo ngay nền tảng,
 Còn hay đâu phụ mạng bất minh;
 Rộng suy càng thấy càng kinh,
 Người dân chẳng thiết trọng khinh quốc hồn
 Về Đạo học chỉ tôn từ lý
 Uốn nén lời uỷ mị làm khôn;

Rõ là tạm dụng pháp môn
 Miễn sao thủ lợi vong tồn mặc ai
 Trên thực trạng ngày nay giả hóa
 Lý nghiêm minh mất cả chân truyền
 Luân thường cang chánh đảo điên
 Mua danh bán tước nhân quyền phân tranh
 Theo tham vọng không thành trách nhiệm
 Thiếu chân tình khó điểm lương tri
 Rộn ràng muôn dạng hành vi
 Sớm mưu Tây Thục chiêu vì Đông Ngô
 Việc thành bại phú cho mặc khách
 Lại còn thêm dẫn mạch xương dò;
 Nghĩa đời nhuộm sắc vàng thoi
 Bất câu đoàn thể giống nòi tông môn
 Ấy do bởi không hôn trách nhiệm
 Lối hư văn nguy hiểm dấy tràn
 Nếu mà chẳng được chỉnh đốn
 Truyền phong lạc lõng ngày càng mông lung
 Nay trường Đạo buổi cùng giác thế
 Điểm tâm thần trí huệ dân sanh;
 Trách nhiệm đề mục ban hành
 Một trong bửu phẩm đồ thành di luân.
 Người tu học tinh thần làm trọng
 Và tương quan thể thống thừa truyền;
 Không vì bản ngã tư riêng
 Mà đem trung tín hiệp quyền tối cao
 Danh nghĩa Đạo đặt vào Trách Nhiệm
 Con một nhà tâm niệm hòa an
 Giữ còn muôn thuở nghiêm trang
 Tỷ như trục ánh trăng vàng sáng rơi
 Hễ Trách Nhiệm không rời định hướng

Cùng nhân quần tăng trưởng đức tin
 Biết nuôi chân thể nơi mình
 Phát ra trũng tiết thấm tinh thôn hương.
 Người hướng đạo lập trường minh hiện
 Với thực hành khai triển lối chung
 Có đem Trách Nhiệm đến cùng
 Mới tường Thiên mạng Huyền Khung lập thành
 Trách Nhiệm đầy ứng sanh nguyên lực
 Tìm thấy mình đúng mục chánh chơn
 Để mà độ dẫn chúng nhơn
 Giải điều sai quấy thu hườn giác linh
 Và trách nhiệm xương minh đại thể
 Từng phạm vi góp để toàn công;
 Tiền đồ ngày một hanh thông
 Đều nhờ có được nổi lòng chung ưu
 Xét trường Đạo chưa đều thiên chức,
 Còn rụt rè thần thức cơ vi;
 Phần đông câu chấp lối thì,
 Làm cho danh nghĩa Đạo kỳ triền miên.
 Hoặc lắm những lệch thiên quyền trách,
 Hoặc biến hình phân tách phái chi
 Hoặc không gương mẫu tu trì
 Không tuân truyền thống hành y pháp thường
 Nay chỉnh huấn thành chương phẩm độ
 Diễn đề tài yếu tố điểm phân
 Gọi người chức vụ phải cần
 Hòa mình sanh chúng xa gần hư nên
 Trước Nhiệm Trách không quên vinh nhục
 Đạo hưng vong chiết khúc tương quan
 Xem như thân thể kiện toàn
 Rủi tay phế tật óc mần thấy đau

Lồng bóng nguyệt muôn màu hoa thắm
 Đạo cứu đời Đạo lẫm từ quang
 Từng Trời vẽ nét thanh đan
 Nhịp hồn tu sĩ mơn man đức hiền
 Trục xúc cảnh trần duyên giải ngộ
 Hội tâm linh khỏi hổ sống đời
 Sống đời liên hệ giữa người
 Tất nhiên trách nhiệm truyền lời học chung.

THI

Chung trường Đạo học niệm tâm kinh
 Khai diễn Huyền công phước huệ minh
 TRÁCH NHIỆM trọng đề chân lý hiện
 Thực truyền bửu phẩm độ lương sinh.

Đề tài Tinh Thần Trách Nhiệm đến đây đã hết. Vậy xin chào chư chức sắc, chức việc và toàn thể chư đạo tâm an vui trong đường tu học.

Thăng.

(Tý thời 1 tháng 4 năm Nhâm Dần, 4-5-1962)

X - ĐỨC TỪ KHIÊM TỐN

THI

THƯỢNG hạ đồng tôn Đạo nghĩa hành
 CÔNG truyền chánh lý độ lương sanh
 LÊ VĂN thuần chất Cao Đản Hội
 DUYỆT định trần hoàn điểm thế danh

LÃO THƯỢNG CÔNG LÊ VĂN DUYỆT đại hỷ chư chức sắc, chức việc đàn tiền và nam nữ đạo tâm đặng đặng.

Cười... Giờ nay LÃO CÔNG lâm đàn tiếp diễn đề tài "Đức Từ Khiêm Tốn" trong Thập Nhị Thường Chuyển.

Đức Khiêm Tốn: Là một điểm sắc của con người trong hoàn vũ, vì rằng nó thể hiện được tinh thần hàm dưỡng sung túc để phán đoán sự vật trong mọi trạng thái động, tịnh. Người có Đức Từ Khiêm Tốn sẽ tạo được phẩm vị Thánh nhơn. Bởi lẽ trong cơ đạo luyện tinh thần của hàng chức sắc, chức việc nói chung đề tài Đức Từ Khiêm Tốn cần phổ truyền rộng rãi để đem lại một thuần chơn sáng suốt cho mỗi người. Bởi vì trong thời đại mạt pháp con người chạy vòng quanh theo guồng máy vật chất nên Đức Từ Khiêm Tốn đã xa rời mà tập lẩn theo thị dục của huyết khí nên hiện thời cõi lòng của con người bông bột háo thắng, tự cao dấy trần trong mọi cảm xúc hằng ngày. Vì thiếu Đức Từ Khiêm Tốn nên người chẳng lượng được sức mình, chẳng đạt được ý người, không phán đoán được những yếu điểm của sự vật, nên tâm hồn nông nổi lung lạc tự cho sự hiểu biết của mình đã vượt lên trên hết. Nhắm theo chương trình giáo hóa tinh thần Đức Từ Khiêm Tốn còn phải rèn luyện hằng ngày của mỗi người đạo đồ để lần lượt thu hồi và đổi lại một nguồn quang diệu tinh thần trong cơ chính hóa. LÃO CÔNG miễn lễ đàn tiền tịnh tọa.

THI BÀI

ĐỆ NGŨ CHUYỂN truyền khai phước huệ,
 Điểm thiên đồ lập thể cao phong;
 Đưa người hướng đạo thành công,
 Đức Từ Khiêm Tốn nuôi lòng chánh chơn.
 Khiêm tốn ấy thua hơn chẳng quân,
 Đạo thứ trung chói sáng việc làm,
 Tiếng đời tâng bốc không ham,

An bình giữa cuộc luận đàm nghĩa phương.
 Nên Khiêm Tốn dẫn đường trách nhiệm.
 Trước nhân quần khởi điểm phong ghi,
 Bất câu lớn bé việc gì,
 Tinh thần hàm dưỡng chủ trì cơ năng
 Người khiêm tốn Đạo hằng trường tại
 Tránh khỏi điều bừa bãi dọc ngang,
 Nói năng mực thước dịu dàng,
 Ngoài tăng vẻ lịch trong hàng thương tang.
 Trên nghĩa vụ chí chăm sức gánh,
 Việc thành công chẳng lãnh phần ưu;
 Bình thường mà lại cao siêu,
 Sắc phong thuần túy hợp chiều hướng tu
 Đức khiêm tốn mặc dù điềm tĩnh,
 Nhưng thuộc về bản lĩnh đại nhơn;
 Không tự phụ không oán hờn,
 Thánh hiền bao lớp nối chơn thọ đồng
 Có Khiêm Tốn mới mong lập đủ,
 Nếu mà không như mực nhật màu,
 Đâu còn vẽ nét thân giao,
 Tôn ty trật tự lộn nhào dưới trên.
 Người những tưởng tuổi tên vị hão
 Có khoe khoan mới bảo rằng hay,
 Thường tình sao khéo vẽ mây,
 Phần kia lớp già đặt bày chi cho.
 Nên cứ mãi so đo hãnh diện,
 Tranh lán nhau từng tiếng nói càng;
 Bảo sao đời chẳng dở dang
 Tiêu hao hòa khí, ngập tràn nghịch tâm.
 Nay trước mắt khó tâm thiện tín,
 Bệnh tự hào phủ kín thế gian,

Trí tài nô nức bên màn,
 Lợi quyền ám ảnh trái oan dập dồn,
 Kẻ cậy thế đại khôn mặc cả,
 Người mượn danh san phủ nghĩa thường,
 Nào là ngang trái tánh cường,
 Nào là thủ đoạn tạo phương kế hèn.
 Thật chán bấy nhíp kèn khiêu vũ,
 Rộn làm chi quyến rũ mọi người;
 Mất điều thanh nhã tốt tươi,
 Dung nghi hỗn độn nói cười tay chân.
 Vì cang ngạnh truyền thân phần nô,
 Đem trường đời đến chỗ nguy vong,
 Gươm dao chất chứa đầy lòng,
 Đoạn tình cốt nhục chia dòng Bắc, Nam.
 Cơ hỗn loạn đã làm sôi nổi,
 Cảnh gian hùng đơm lối người nay,
 Nghiệp trần càng chất càng dày,
 Càng tăng trí xảo, càng gay cần nhiều.
 Đâu xa lạ mới chiều trước mắt.
 Xem nhân tình và xét hiện chân,
 Phải chăng lợp bóng hung thân,
 Dấy trần bạo khí chiếm phần thuần tâm.
 Nếu chẳng được uyên thâm phép lạ,
 Giải mê đồ cứu cả toàn linh,
 Làm sao thiên hạ an bình;
 Làm sao chấm dứt chiến chinh nghịch thù.
 Đây trường Đạo thân tu sửa quấy,
 Đức Khiêm Cung cần thấy mỗi người.
 Nếu còn noi dấu nguy hư;
 Thì ra lãng phí công dư ích gì.
 Đối trách nhiệm trong kỳ chỉnh hóa

Trung Phẩm ban chí cả đạo thành;
 Chức vụ là bực đàn anh;
 Phải lo thực hiện để hành sự chung.
 Tâm quan trọng Khiêm Cung hội lĩnh,
 Hết rẽ chia mà kính nhường nhau,
 Hết điều tậ đố thấp cao;
 Tự mình xác nhận công lao đức tài.
 Hàng Huynh Trưởng an bài thống Đạo,
 Càng thu nhiều tiết tháo phong quang
 Nêu cao tư chất rõ ràng;
 Đức từ khiêm tốn dẫn đường chúng sanh.
 Lòng ưu ái tạo thành công cán,
 Hiệp thiên đờ nên tảng chánh minh,
 Hương nồng ướp tâm chân tình;
 Pháp truyền đặc nhứt an ninh thuận hành
 Đức Khiêm Tốn muốn thành phải ráng
 Tập bỏ lần những dạng kiêu căng.
 Những câu khách sáo tục tằn;
 Những con thịnh nộ, những phân tự cao,
 Theo phẩm bực đặt vào nhiệm vụ,
 Quyền hạn mình tính đủ thời gian,
 Linh huyền luyện để tâm cương;
 Dưới không thất lễ, trên hoàn chánh danh.
 Được như thế mới rành nghĩa cả,
 Mới tròn câu trí giả tu đương,
 Mới rằng thiên mạng hoằng dương;
 Dem về thực tế đạo trường giáo dân
 THI
 Giáo dân vì thiện tánh Khiêm Cung,
 Giải khổ trần gian cảnh hãi hùng;
 Quyết liệt đấu tranh giòng máu đỏ,

Nổi sôi bài xích lửa hờn nung,
 Tôn ty chẳng quản đầu canh bạc,
 Trung nghĩa màng chi giữa thế cùng,
 Ấy vậy diễn trò đời vật chất;
 Hỡi người thiên chức lập trường chung.

HỮU

Cùng nhau xây dựng khối tinh thần,
 Tẩy sạch bụi hồng nhẹ thoát thân,
 Dem tám hương nguyên xông trước gió,
 Suối mùi thanh lịch bóng nhân quân.

HỮU

Nhân quân đang nặng bịnh trầm kha,
 Chỉ một linh đơn cứu khỏi mà;
 Ngặt nổi mê thần không dụng dược,
 Xác hồn cam chịu cảnh tiêu ma.

Đề tài Đức Từ Khiêm Tốn đến đây đã hoàn.
 Vậy LÃO CÔNG có lời nhắc nhở cùng tất cả chư chức
 sắc chức việc và nam nữ đàn tiền an tịnh tâm hồn, để
 đào luyện tinh thần trong tiến hóa. Vậy LÃO CÔNG
 ban ân chung tất cả.
 Thăng.

(Tý thời Rằm tháng 4 năm Nhâm Dần, 18-5-1962)

XI - ĐỘ LƯỢNG KHOAN DUNG

THI

THƯỢNG truyền công lý độ nguyên sanh,
 THÀNH hiệp Đạo phong vạn cổ hành;
 THÁNH triết minh đề cao thế lập,
 ĐỨC lưu hương vị trứ thời danh.

THƯỢNG THÀNH THÁNH ĐỨC TÔN

THÁNH chào mừng chư chức sắc, chức việc và chư đạo tâm đàn tiền nam nữ.

Giờ nay TÔN THÁNH thừa Ngọc Chỉ lâm đàn để tiếp diễn đề tài trong phẩm Trung Thừa làm phương kỷ giáo truyền cho thế hạ.

Trước tiên TÔN THÁNH chào mừng tất cả chư huynh tử đạo tâm và TÔN THÁNH xin mời chư liệt vị an tọa.

Đề tài TÔN THÁNH diễn giải là "Độ Lượng Khoan Dung".

Cười... Khoan Dung là một đức tính tốt của bản thể con người. Vì người có đức Độ Lượng Khoan Dung là đã tạo được một truyền cảm Thiêng Liêng có quyền lực vô về an ủi được tất cả xa gần đều mền phục và nhờ đó mà tiếp chuyển được tâm linh truyền pháp trong lĩnh vực vô hình. Trái lại người không tập thành Độ Lượng Khoan Dung thì tâm hồn luôn luôn mờ tối, nhỏ hẹp hẹp hòi, nham hiểm, rồi ra cuộc sống đời người lần hồi chìm đắm nơi cảnh đồ trầm trọng khó giải thoát được lần lên lãnh vực Thánh Thần. Vậy nên trường đạo hôm nay, đề tài Độ Lượng Khoan Dung cần thông truyền cho toàn thể để rèn luyện tâm hồn trong cơ xử thế, và nhứt là hàng hướng đạo cần nuôi dưỡng nhiều hơn để minh định lập trường chơn tu yếu giải giữa cuộc đời xáo trộn can qua.

THI BÀI

*ĐỆ LỰC CHUYỂN minh đồng độ hướng,
Đức Khoan Dung nuôi dưỡng hằng ngày,
Khoan là rộng rãi lòng ngay;
Dung tha lỗi mọn kẻ này người kia.*

*Đức Khoan Dung là chìa khóa mở,
Cho tinh thần nảy nở lên cao;
Đường tiên lối Phật bước vào;
Giữa quần sanh ấy tiếp giao hải hà
Người Khoan Dung đậm đà lẽ sống,
Không hẹp hòi chẳng động khẩu tâm,
Thấy ai khuyết điểm sai lầm;
Nhủ truyền tha thứ như châm chước mình.
Cơ tiếp xử hằng sinh độ lượng,
Rõ nhân hiền biểu tượng Thánh minh,
Giúp người lỡ bước chông chênh,
Trượng phu chánh tiết quên mình giận riêng
Nếu nhân loại còn nguyên bản tánh,
Không nợ câu vệt vạnh lối thường,
Đỡ nâng hóa thể yêu đương;
Thì đâu có những đoạn trường hại nhau.
Vì thiếu kẻ tâm hào Độ Lượng,
Mà phân đồng gây chướng nghịch loạn;
Nặng lòng bảo thủ tư đoan,
Dẫn người vào tội khổ nản mặc ai.
Bởi đã mất ưu hoài tâm đạo,
Nên những mang lớp cáo oai hùm;
Thật là một mối hại chung;
Manh tâm cầu vút kế cùng xi mao,
Đau đớn bấy phong trào bản ngã,
Trận lôi vân trước bả lợi quyền;
Làm cho phong hóa giữa nghiêng;
Lời ra khe khét nào phiền tái tê.
Kìa trước mắt ê chề tội lỗi,
Biết chừng nào cải hối về chơn,
Bỏ khi thịnh nộ ghét hờn;*

Lập nên cảnh giới nghĩa nhơn khoan hồng.
 Có chi quý hơn lòng thành đạt,
 Có chi bằng hợp tác chung ưu,
 Sống đời lập đức cao siêu;
 Thứ tha kẻ quấy thuận chiều người hay.
 Trường giác thế giải bày từng mục,
 Đem lý chọn bổ túc toàn linh;
 Hỡi ai: nặng nợ trần tình?
 Sớm toan câu học đạo kinh sửa mình.
 Đã chung kiếp ba sinh cõi thế,
 Đã chung thờ THƯỢNG ĐẾ CHÍ TÔN,
 Phải tua trọn giữ chơn hôn;
 Khoan Dung đồng thể đại khôn dặt dèu
 Tránh ngọn gió hắt hiu xuyên tạc,
 Hoặc sương dâm phủ bạc niềm thương,
 Chủ thần điều trị âm dương;
 Bỏ tâm chế hòa thông thường nhu ôn.
 Để xây dựng bảo tôn ngươn hội,
 Lịnh Từ Ân tiếp mối công truyền,
 Cho người chường đức bồi duyên,
 Quảng khai thiện niệm độ yên dân lành.
 Luyện tánh tốt dẫn thành mọi mặt,
 Lượng Khoan Dung quy tắc rõ ràng;
 Trên hòa dưới thuận kỷ cương;
 Khỏi điều chuyên chế trái ngang quyền hành.
 Người hướng đạo nhơn sanh ấy một,
 Biết thương mình phải nết thương chung;
 Đối mình chẳng nở hành hung,
 Thứ tha kẻ khác mới từng luật công.
 Học thấu đáo linh thông truyền pháp
 Đâu phải là phức tạp vị tu;

Khoan Dung không phải nuông hư,
 Gọi là trường ác cho người ngược xuôi.
 Mà chủ đích là nuôi thiện tánh,
 Không buộc người vào cảnh khổ tâm;
 Đứng trong trách vụ phải cần;
 Ôn hòa giáo dục để gần dưới trên.
 Hiểu nghĩa Đạo lo bền sức gắng,
 Cùng đồng tôn gánh nặng nhơn luân,
 Để cho phong đồn tục thuần;
 Để cho sanh chúng câu dung ý lành.
 Tuy Thánh thể truyền thành đã hiện,
 Nhưng nói chung chánh kiến tinh thần,
 Tượng trưng hồn Đạo thanh tân;
 Chưa toàn diện hóa xa gần diệu minh.
 Vì thiếu sót công trình thực tập,
 Chưa trọn gìn Bửu Pháp đời trau,
 Ngôn hành ẩn dạng trước sau;
 Tục đời pha nhiễm cảnh màu âm u.
 Nay luận giải trường tu yếu mục,
 Lượng Khoan Dung trực xúc phổ đồng;
 Mong sao tất cả một lòng;
 Nguyện nên chí hướng lưu thông đức thành.

THI

Thành tâm học đạo, đạo vô tư,
 Muốn đạt công tu phải thiện từ;
 Luyện tánh khoan hòa nuôi trí huê,
 Đoạn lòng nham hiểm bói xoi người

HỮU

Người nay bận rộn những quyền danh,
 Nên tự hiểm nhau ý chẳng lành,
 Câu nệ hẹp hòi theo vọng tưởng;

Cảnh đời mâu thuẫn loạn tâm sanh.

HỮU

Sanh đứng làm người há phải chơi,

Sao cho thoảng lại chút hương Trời,

Nhân quần giữa cuộc tôn truyền pháp,

Lẽ sống thuần lương bỏ ích đời

Đề tài TÔN THÁNH đến đây đã hoàn. Vậy trước khi TÔN THÁNH phân diễn, TÔN THÁNH có lời nhắn nhủ cùng chư huynh tỷ đạo tâm hãy chung lo vun bồi cho thế Đạo, vì TÔN THÁNH đã chứng kiến ở một đời tinh thần gần như lần lần phai mờ trong nhiệm vụ; vậy không có gì hơn TÔN THÁNH gởi tất cả Đạo trường một tinh thần sum hiệp đoàn viên. TÔN THÁNH xin thân chào tất cả chư liệt vị.

Thăng.

(Tý thời Mừng 1 tháng 5 năm Nhâm Dần, 2-6-1962)

XII - TINH THẦN HÒA HIỆP

THI

QUẢNG đại châu lưu tiếp nghĩa đồng,

HIỆP truyền chủng loại kiến tây đông,

ĐẠO minh bửu phẩm thành Tiên Phật;

NHỜN hữu thời vô chỉ vị thông.

QUẢNG HIỆP ĐẠO NHỜN PHAN CHÂU TRINH Bàn Đạo chào mừng chư liệt vị Lương Đài Hội Thánh và toàn thể chức việc đàn tiền nam nữ.

Giờ hôm nay Bàn Đạo phụng thừa Ngọc Chỉ để chuyển bút minh đề trong chương giáo huấn tinh thần. Đề tài Bàn Đạo diễn trình hôm nay là "Tinh Thần Hòa Hiệp" một trong bửu phẩm Thập Nhị

Thường Chuyển. Vậy Bàn Đạo miễn lễ đàn tiền an tọa để tập trung tinh thần phụ diễn.

Cười... Hòa là lý tự nhiên của vũ trụ, Hiệp là cơ trường thành của Đấng Tạo Công. Đức Hòa Hiệp được chan rải khắp nơi, nhân loại sẽ hậu hưởng an nhàn.

Ôn lại lịch trình nhân loại từ cổ chí kim, cơ Hòa Hiệp đã thành một diệu dụng trong phương lược xử thế trị bình của hàng Thánh nhơn đặc vị. Nhưng vì trong thời kỳ mạt pháp cuộn sóng vật chất đang trào dâng trong đục vọng của mỗi người, nên bao nhiêu tinh hoa tốt đẹp của lý nhân sanh đã tan mất trong sóng trần biển khổ. Người thế gian hiện nay là một lò đục vọng cạnh tranh chia rẽ để mưu cầu lấy quyền tư hữu cá nhân, nên đã xóa mờ cơ Hòa Hiệp, làm cho cuộc đời biến sanh mâu thuẫn, nhân tâm chia rẽ, đạo đức xa lìa. Bởi thế trong cơ lập giáo giải khổ cho nhân loại trong buổi Kỳ Ba, chương đề giáo huấn, yếu mục tinh thần Hòa Hiệp được nêu cao để đem lại nguồn sống an hòa cho đẳng chúng. Để cơ diệu bí truyền được đặc pháp, Bàn Đạo có lời kêu gọi tất cả trong hàng chức sắc, chức việc nói chung là người hữu trách, cần đặt mình trong vị trí tinh thần, trong cơ cảnh giác; nghĩa là tinh thần hòa hiệp được chuyển hưởng đều đặn của mỗi hiện thân để làm phương pháp chơn truyền cho chúng sanh, cho đồng loại.

THI BÀI

ĐỆ THẮT CHUYỂN truyền phương Hòa Hiệp,

Lập đức thường trực tiếp bản năng,

Trong chương Đạo pháp hóa hồng,

Trong cơ linh tạo điểm phân muôn loài.

Hòa là chẳng chia hai vận khí,
 Hòa là không đổ kỵ thua hơn,
 Hòa mình đại thể chánh chơn;
 Hòa an thế hạ giải cơn khổ đời.
 Hiệp chung cả từng nơi sanh lực,
 Hiệp hóa thành phương thức diệu công,
 Hiệp nên đoàn thể đại đồng;
 Hiệp truyền chủng loại hòa đồng nghĩa nhân.
 Lý Hòa Hiệp cân phân vĩnh lập,
 Luật an bình hô hấp dưỡng sanh,
 Vũ trụ tương đắc thuận hành;
 Căn khôn tương đắc ứng thành cơ vi.
 Âm dương hiệp tiết thì minh hiện,
 Phong vũ hòa khai triển vạn linh,
 Hiệp Hòa là phép dưỡng dinh;
 Tượng cơ ngẫu giải xương minh Đạo Trời.
 Nên thế Hòa nơi nơi thềm hưởng,
 Hiệp nghĩa đồng chí hướng cao siêu,
 Hiệp Hòa mà được chánh nêu;
 Đem về kết quả mọi điều kiện chung.
 Người khoa học biết dùng Hòa Hiệp,
 Hóa chất khai ứng tiếp phương trình,
 Biến dịch rồi lại quân bình;
 Tạo nên kỹ nghệ dân sinh trong ngày.
 Văn nghệ sĩ tài hay khắc tiếng,
 Do lập đề mẫu chuyện thích nghi,
 Hiệp Hòa nhịp điệu văn thi;
 Sống lòng độc giả truyền y thể đồng.
 Kìa họa sĩ nên công hoạt bút,
 Giữa đồng người thu hút nhãn quang,
 Là nhờ khéo biết điểm trang;

Hòa màu Hiệp cảnh bài an nhẹ nhàng.
 Một nông gia bảo toàn sung túc,
 Cho nhu cầu từng lúc quanh năm,
 Đã từng họp lễ gia tâm
 Hòa nhơn hiệp tiết chọn tâm giống nên.
 Đối gia đình vững bền Đạo cả,
 Hòa đệ huynh phước lạ trọn nhờ,
 Khỏi làm tôn tộc nuốc nhờ;
 Hơn thua đẹp xấu băng quơ tiếng đời.
 Nghĩa phu thê nguyện lời son sắc,
 Biết Hiệp Hòa mới đắc toàn công,
 Tục rằng dù tác biến đồng;
 Thuận hòa chồng vợ thì không khó gì,
 Đối quốc dân truyền ghi sử đồ,
 Gương Hiệp Hòa kim cổ soi chung,
 Máy ai bẻ gãy chữ đồng;
 Nhà Nam vang tiếng Diên Hồng vọng thanh.
 Người tu học nên danh thuần túy,
 Đức Hiệp Hòa nghĩa lý rộng xa,
 Hòa cho thế vị âu ca;
 Hiệp đồng TAM GIÁO chung nhà đệ huynh.
 Cơ điều dưỡng luyện tinh hóa khí,
 Dụng an hòa bình trị loạn tâm,
 Còn ngày đạt đích cao thâm;
 Hội thân ích trí sưu tầm huyền công.
 Nên Hòa Hiệp linh thông xử dụng,
 Muôn việc chi đều cũng thấy cân,
 Hiệp Hòa tiên bảo kỳ thân;
 Rõ trang thượng nghĩa trọng phần kinh luân,
 Có Hòa Hiệp mới thuần chơn Đạo,
 Người nếu không trân tráo lăm thay,

Quanh năm suốt tháng cuối ngày;
 Động lòng mâu thuẫn nghiệt cay trăm đường.
 Thiếu Hòa Hiệp tôn thương lẽ sống,
 Sự vật đều giao động chuyển xoay,
 Không thành hình tượng chân tay,
 Không thành thế giới nhân loài tương quan.
 Nay giữa cuộc trần hoàn phong tỏa,
 Mọi di luân theo ngã sóng tràn,
 Đua nhau trào phúng nghịch loan;
 Gieo sâu chác khổ tận toan kiếp người.
 Đâu tìm thấy cảnh đời tươi đẹp.
 Mà nhận vui theo kiếp tà oai,
 Sóng trên vật chất tiền tài:
 Đoạn tình nghĩa hiệp chia phai khí hòa.
 Kia đã rõ bì oa chữ nhục,
 Kia đệ huynh thủ túc tương tranh,
 Phu thê mục phản ngôn oan;
 Nhon tình xã hội giựt giành quyền môn.
 Bờ Hòa Hiệp không tôn thực dụng.
 Chỉ biết mình cung phụng quá cao,
 Làm cho thân trí lãng xao;
 Làm cho cảnh thái nhuốm màu tang thương.
 Để đem lại tánh thường phong mỹ,
 Để thu hồi yếu lý nhơn sinh;
 Đề tài Hòa Hiệp khai minh;
 Định cơ giác hóa giải tình tục mê.
 Hòa cho đứng bốn bề yên tĩnh.
 Hiệp cho thành cương lĩnh tôn nghi,
 Ấy là Diệu Thánh Tam Kỳ;
 Dẫn đường sanh chúng đồng qui thiện từ.
 Muốn tiến hóa nên người thượng đức,

Và rõ ràng phương thức tu thân,
 Hiệp Hòa xây đắp tinh thần;
 Đẹp con lửa dục tham sân cháy lòng.
 Cùng bạn Đạo hòa trong chí cả,
 Nghĩa đồng môn nương lá chung cành,
 Cho nguồn từ khí lưu thanh;
 Bỏ sung cội phúc quả lành sum xuê.
 Người chức vụ thừa đề yếu giải,
 Dâng trọn niềm hòa ái sự đương,
 Hiệp tâm chung trí lo lường;
 Không phân nhĩ ngã ghét thương tư vì.
 Xem toàn cả phái chi như một,
 Trường Đạo chung giống tốt gieo truyền,
 Xét mình đúng mực nhân hiền;
 Xa gần Hòa Hiệp nhủ khuyên thật thà.
 Đời đã rõ năm ba phân ngã,
 Đạo phải rành chơn giả sắc không,
 Muốn về với chủ nhơn ông;
 Hiệp Hòa sớm định cội lòng công nhiên.

THI

Công nhiên sớm định Hiệp Hòa tâm
 Giải nghịch thù nhau, ấy lạc lâm
 Trách vụ hỡi người nung chí cả
 Cho hồn sanh chúng vịnh cao ngâm

HỮU

Cao ngâm lạc quốc Đạo minh hành
 Giải niệm tâm đồng trượt hóa thanh
 Dẫn nhập thiên đồ tôn thế hệ
 Hậu lai phước quả đức công thành.

Đề tài thuyết trình của Bản Đạo đến đây đã
 hết. Vậy Bản Đạo ban đồng ân huệ tất cả đàn tiền

nam nữ, Bàn Đạo thăng.

(Tý thời 15 tháng 5 năm Nhâm Dần, 16-6-1962)

XIII - TINH THẦN KIÊN NHẪN

THÀNH HOÀNG BỐN CẢNH TÔN THẦN chào chư liệt vị đàn tiên. Giờ này TÔN THẦN thừa lệnh QUAN THÁNH ĐẾ QUÂN báo cơ, vậy tất cả đàn tiên thành tâm tiếp lễ. TÔN THẦN xin xuất ngoại.

Tiếp Điển

THI

QUAN san hiên tài tú chung thành

THÁNH triết minh đồng trí thượng danh

ĐẾ nghiệp công truyền chơn hữu thủy

QUÂN thừa chung nhứt chuyển thường thanh.

QUAN THÁNH ĐẾ QUÂN Bàn Đạo hỷ hỷ chư chức sắc lưỡng Đài, chư chức việc và đấng chúng đàn tiên nam nữ.

Giờ nay Bàn Đạo thừa Thánh Chỉ lâm đàn chuyển bút minh đề giáo huấn trong chương phổ thuyết tinh thần. Vậy trước tiên Bàn Đạo miễn lễ đàn tiên tịnh tọa.

Đề tài Bàn Đạo diễn trình là một trong Thập Nhị Thường Chuyển. Tinh Thần Kiên Nhẫn, định lập cho tâm hồn của mỗi chúng sanh, của mỗi hàng Hướng Đạo, để rèn luyện lấy lập trường sáng suốt trong cơ nuôi dưỡng tinh thần.

Kiên Nhẫn là một yếu tố định thành trong mọi trạng thái hằng ngày. Bất cứ trường hợp nào Tinh Thần Kiên Nhẫn cũng được đề cao trong bước tiến.

Riêng người tu học phải tìm hiểu chân lý của trường Đạo để rèn luyện trong cơ nuôi dưỡng tâm hồn. Kiên là một lập trường vững chắc, một bū pháp để đảm bảo cho công tu học tựu thành. Nhẫn là cơ lập đức siêu nhiên để hiện thân cho tinh thần cao thượng. Nên đề tài tu học Tinh Thần Kiên Nhẫn cần phổ truyền chu đáo để nung nấu tâm thức của mỗi môn đồ. Thật ra trên sự tín ngưỡng nói chung trong hàng môn đồ đều định thành niệm thức, nhưng đối với phần chân lý để định lập hằng ngày, đa phần không riêng cho hàng chúng sanh mà trong bậc đàn anh chức sắc, chức việc cũng chưa biểu hiện được đức Kiên Nhẫn hằng ngày để làm cho cảnh thái linh huyền được thực dụng, Giờ nay đàn tiên thử ôn lại trong quá trình của mỗi một thì đâu là Đức Kiên? đâu là Đức Nhẫn? Có phải tinh thần kiên nhẫn chỉ thoáng qua một phút chốc vọng tâm? Trong khoảnh khắc gân gũ, theo lập trường huyền ngã mà thôi. Cũng bởi thế nên người nhơn sanh không đạt được yếu điểm tu hành, người chức sắc, chức việc chưa tròn công phổ tế.

Để noi theo đường lối rõ ràng, đề tài Kiên Nhẫn giờ này Bàn Đạo lược giải để làm tu liệu hằng ngày kể từ nay.

THI BÀI

*ĐỀ BÁT CHUYỂN minh đề Thánh Đức
Kiên Nhẫn truyền phương thức toàn công*

Kiên là: bền bỉ cõi lòng

Nhẫn là: nhịn nhục lòng trong tinh thần

Kiên không chán câu dăng ý thiện

Nhẫn không thành mẩu chuyện nghịch nhau

Nhẫn làm giá phẩm tăng cao
 Kiên trinh đường lối dồi dào nghĩa nhân
 Kiên Nhẫn hiệp định phân lập chí
 Cho thể hành cách trí vật tri
 Hễ mà lập chí làm gì
 Có Kiên có Nhẫn trường kỳ mới nên
 Người Kiên Nhẫn không quên kết quả
 Việc trường thành một dạ thủy chung
 Dù cho gặp cảnh hãi hùng
 Không nao chí hướng, chẳng cùng sức đương
 Có Kiên Nhẫn mới trường chơn mạng
 Có Nhẫn Kiên mới hân Thiên cơ
 Mới rằng định kiến cõi bờ
 Mới tin bản thể chẳng ngờ lương năng
 Kiên Nhẫn ấy đã hằng danh dự
 Người xưa nay trụ ngự oai phương
 Nhứt là trọng trách vai tuồng
 Gấn hàng vách hở gió luồng đềm đông
 Gương TRỌNG THÁNH nguyện lòng tinh tiến
 Dem chân truyền giáo thiện chúng dân
 Quân bao lộ viễn xa trần
 Hậu nho nối bóng chơn thân soi đời
 Kia Luân Bố chẳng rời Kiên Nhẫn
 Giữa giòng khơi quyết vẫn một lòng
 Mỹ Châu tìm thấy đầu công
 Mở đường nhân loại cảm thông hoàn cầu
 Người khoa học dãi dàu ngày tháng
 Nói tiếp truyền mẫn cán nghiệm suy
 Tuy rằng chưa trọn lương tri
 Thành công chế tạo đúng kỳ hiện thân
 Mọi kết quả xa gần kim cổ

Do Nhẫn Kiên gian khổ mà ra
 Từ cơ thủ xử tề gia
 Đến cơ thành đạt chuyển qua trị bình
 Nếu trái lại không gìn chí cả
 Không Nhẫn Kiên khó họa nên công
 Khác nào nước chẳng thông giòng
 Hạ thời nắng đốt lạch lòng tắt khô
 Hoặc thiếu nhẫn kiên phò sức gấu
 Gắng mà không nhịn đắng nghịch tình
 Một cơn phát tiết lộng thanh
 Đâu còn giữ được an bình tâm kiên
 Công đặng hòa thập niên uống phí
 Chử bán đồ chánh thị phế nhi
 Thử xem rồi có ích gì
 Đời người vô định bước đi gập gềnh
 Vậy Kiên Nhẫn tạo nên nghị lực
 Bất cứ ai cũng thực tập nhiều
 Tứ dân khai triển hường chiêu
 Phải nhờ Kiên Nhẫn làm phiêu tiến hành
 Đây trường Đạo điểm thành giác nguyện
 Lập thân tu vận chuyển công trình
 Muốn cho ngày một hoàng sinh
 Đề tài Kiên Nhẫn còn minh định nhiều
 Trên bước tiến đủ chiều trở ngại
 Mỗi nhơn sanh cần phải hiểu rành
 Tục tình ngoại cảnh rấp ranh
 Nếu không Kiên Nhẫn khó thành công tu
 Người hướng đạo mặc dù lý hội
 Nhưng quãng đường chìm nổi lắm phen
 Kiên tâm thể ngọn Thần đấng
 Nhẫn Hòa lập đức để dần trái oan

Dem trình liệt bảo toàn sức sống
 Trọng tín thành xử dụng linh thông
 Dụng xây cơ sở Đại đồng
 Hành trình tế độ long đong há nài
 Tứ Diệu Đế chuyển xây không ngót
 Bát Chánh Đạo khảo đột tinh chuyên
 Phải là tận lực Nhẫn Kiên
 Trước tu tự giác sau truyền giác tha
 Vội biến khổ chung hòa từ huệ
 Ngăn thành sâu thống hệ Đạo khai
 Nữ lưu cũng thể nam tài
 Toan đem chí hướng học bài Nhẫn Kiên
 Phá cho hết xích xiềng tứ đố
 Đẹp cho tan ái, ó, tham, sân
 Vén màn hức ám phong trần
 Thanh bình bốn cõi một vàng trắng soi
 Đạo nghĩa ứng truyền roi lối cả
 Đã mạng hành phải dạ tinh chuyên
 Gọi chung một mảnh tâm nguyên
 Vươn lên thân lực Nhẫn Kiên đắc thành

THI

Thành lập kiên tâm nghĩa hiệp khai
 Nhẫn Hòa thượng đức điểm hồng oai
 Chuyển minh tam thể sanh linh trụ
 Trục ngưỡng thiên trình Đạo thái lai

Cười... Đề tài giáo huấn đến đây đã hết. Vậy Bàn Đạo có lời ban chung ân huệ cho mỗi hiền đã đặt mình trong nhiệm vụ đã trọng tinh thần thiện nguyện trong đợt ra kinh, nghĩa là đã trọn tinh thần chung thủy. Vậy Bàn Đạo ban ân huệ chung cho tất cả. Bàn Đạo chào.

(Tý thời Mừng 1 tháng 6 năm Nhâm Dần, 2-7-1962)

XIV - LUYỆN ĐỨC CHÍ THÀNH

BẠCH LIÊN PHỔ PHÁP chào mừng chư liệt vị chức sắc đàn tiền và chư đạo tâm đảng đảng. Giờ nay ta vâng thừa chỉ phán của BỒ TÁT báo cơ, Vậy tất cả thành tâm kính lễ, chào.

Tiếp Dẫn

THI

NAM bang Đạo chuyển độ lương sanh
 HẢI nhược truyền lưu hóa thể thành
 BỒ lập phương năng công mãn hiệp
 TÁT thường chung hội điểm phong thanh.

Ngã NAM HẢI QUAN ÂM BỒ TÁT đại hỷ chư chức sắc, chức việc và toàn thể đạo tâm nam nữ.

Cười... Giờ nay Bàn Đạo lai đàn để phổ truyền cơ giác thể trong Thập Nhị Thường Chuyển của phẩm Trung Thừa. Vậy Bàn Đạo miễn lễ đàn tiền hoàn định.

Đề tài hôm nay là dạy cơ "Luyện Đức Chí Thành". Chí Thành là một bửu pháp thông truyền để hướng dẫn chư linh căn thiện niệm trở về nguyên bản. Đức Chí Thành rất cần yếu cho mọi tầng lớp, không riêng gì phẩm độ tu trì. Giờ đây tất cả thử nghiệm suy người có Đức Chí Thành giữa bạn bè thân tộc đến lân bản xã hội đều được sự yên vui và rõ thông chí hướng chân tình. Nên Đức Chí Thành mà được nuôi dưỡng vào trong mỗi linh thể thì tất cả sẽ được an bình và định lập. Còn phần người tu hành nhờ Đức Chí Thành mà trở nên đắc giác.

Thử xem biết bao nhiêu phẩm vị Thiêng

Liêng, Phật, Thánh, Tiên, ngàn xưa đều nhíp theo cơ linh diệu Chí Thành mà trưởng thành chánh quả. Nhưng thật ra đương thời mật pháp nhơn tâm đầy động, Đạo tâm diệu vi, nên Đức Chí Thành ít người trọng dụng. Vì thiếu Đức Chí Thành biết bao những tục tình dục vọng lẩn chen trong cõi dục thể, lần lượt diễn biến những trọng bệnh vào người. Vì thiếu Đức Chí Thành nên tâm giả trá làm cho lý sống thuần nhiên của con người phải lẩn lẩn ẩn dạng trước màn nhục thể phàm tâm. Bởi thế trường Đạo ngày nay phổ truyền chánh lý, những pháp thể căn cơ cần trao lại để thực truyền nguyên lý trong cơ cải tạo tinh thần.

Đức Chí Thành: Bàn Đạo lần lượt diễn trình ra đây tất cả cần nghiên cứu mà chú trọng trong phương thực tập hằng ngày để lần lượt tu tiến cho mình và hướng dẫn chung cho đàn tiên.

THI BÀI

ĐỆ CỬU CHUYỂN hoạch đồ huyền lý,
 Giải lược đề cơ chỉ nội khoa
 Cho người hồi tưởng bấu nhà
 Lập phương khai triển tinh ba Chí Thành
 Chí Thành vốn đồng sanh tâm lục
 Và tiếp nguồn lãnh vực Thánh minh
 Sống đời tỏa khắp danh thính
 Chứng ngôi Tiên Phật hành trình do đây
 Chí là đến không khuây lãng hưởng
 Thành là đem niệm tưởng thật tình
 Chí Thành nào phải vô minh
 Mà do suy lý trọng mình lẽ chân
 Biết được việc nghĩa nhân là đúng
 Thấy được điều phóng túng là sai

Có nuôi thành tín trong ngày
 Mới truyền chơn thể tương lai sống còn
 Hồn kim cổ bằng sơn tạc chiếu
 Nhuộm mùi thiên vi diệu cao tăng
 Định lòng giữa lớp sanh dân
 Tiếp thông vạn trạng xa gần thực danh
 Người thượng đức Chí Thành mục yếu
 Cuộc xử giao càng hiểu càng thân
 Vì rằng đúng hướng tinh thần
 Bên trong chúa đặng từng phần tinh anh
 Phẩm toàn thiện cao thâm chí bửu
 Một cõi lòng linh diệu suy tôn
 Hiệp truyền cả xác lẫn hồn
 Đạt cơ thể Đạo giữ còn huệ quang
 Nên Chí Thành khởi đoan quyết tại
 Đứng làm người cần phải tạo nên
 Nếu không như bạc pha kèn
 Lẩn trong mờ đục tiếng rên canh canh
 Bởi thời nay mưu sanh trí xảo
 Chuộng đổi thay lớp áo ngoại dung
 Không cần thức lý tinh trung
 Lại cho thành tín lối dùng hoặc dân
 Rồi những mãi mộng trần sôi nổi
 Vọng cuốn theo gió thổi bên ngoài
 Không nhìn sự thật là hay
 Giả nhơn giả nghĩa lạm tài cầu danh
 Thân bất thân chỉ hành đức bạc
 Lễ bất thành do tác phong sai
 Hỏi người xưa ấy là ai?
 Mà nay nữ để lọt phai hương nồng
 Cuộc trào phúng tây đông khai diễn

Màn tham gian biến chuyển nhân quần
 Dưới trên mờ ánh truyền chân
 Tác tan xã hội tráo trăng gia đình
 Nhìn cho kỹ vẻ in cảnh thế
 Phải chăng là sống để tiêu hao
 Từ cơ tiếp xử sơ giao
 Đến cơ bàn nội nhuốm màu loạn ly
 Ấy cũng bởi bất tri thành tín
 Ấy cũng vì thiếu định thân tâm
 Đua nhau thẳng hướng lạc lầm
 Nghĩa đời như thể xa xăm phủ phàng
 Trung Thừa phẩm chĩnh đoan khai hóa
 Đức Chí Thành minh hạ thánh thơ
 Dạy người biết lý bản sơ
 Dạy hàng hướng đạo lập cơ chữ đề
 Đem thành nguyện hướng về THƯỢNG ĐẾ
 Là vạn sanh Ngọc Bệ duy tôn
 Là nơi cứu rỗi linh hồn
 Là ân từ huệ trường tồn bố ban
 Lòng tin cậy thế gian đồng loại
 Thật thà nhau điểm sái nhọn phong
 Suy mình hợp thức bên trong
 Nhận ra giữa cảnh giống giòng tương thân
 Danh phẩm Đạo trọng phân hòa lạc
 Cùng đệ huynh thanh phát nghĩa tình
 Vì người, quên nhớ đến mình
 Thường xuyên khắc kỷ đừng khinh đối đời
 Ngày thể hiện lý Trời an tịnh
 Giữa nhọn sanh sùng kính thể đồng
 Việc làm phải lẽ ra công
 Dù cho gặp cảnh khổ lòng không nao

Đền chân lý soi vào nội thức
 Kiểm nơi mình đã thực không sai;
 Không điều gian trá đổi thay
 Rõ danh môn hạ Cao Đài tu thân
 Để chỉnh huấn từng phần học Đạo
 Và lập phương cải tạo trường chung
 Chí Thành là pháp linh thông
 Là cơ Thánh thiện là lòng Phật Tiên
 Người Thiên chức năm giếng hợp hóa
 Lập Chí Thành cao cả đức tin
 Soi hồn sắc nước gương in
 Dâng truyền phẩm độ thanh bình chánh phương.
 Hiện thân pháp thể Đạo trường.

THI

Trường Đạo roi truyền đức độ cao
 Phải rằng pháp thể được đời trau
 Chí Thành là một trong chương Thánh
 Định lập muôn đời thượng tiết giao
 Đề tài Bàn Đạo đến đây đã hết. Vậy Bàn Đạo
 ban đồng ân huệ cho tất cả đàn tiền nam nữ.
 Bàn Đạo Thăng.

(Tý thời 15 tháng 6 năm Nhâm Dần, 16-7-1962)

Tại Hội Thánh Trung ương

XV - GIỮ LỄ CÔNG BÌNH

THI

OAI hiệp phong tư vĩnh thế xương,
 LINH từ thượng triết đáo minh đường;
 THÁNH đồ khai giải tôn thiên lý,
 ĐỨC độ truyền thành lập thế khương.

OAI LINH THÁNH ĐỨC chào mừng chư liệt vị chức sắc đàn tiền chư chức việc và đạo tâm đảng đảng.

Giờ này Tôn Thánh thừa lệnh báo cơ, sẽ có KHỔNG THÁNH TÔN SƯ lai đàn thuyết giáo. Vậy tất cả thành tâm túc lễ nguyện cầu. Tôn Thánh xin ngoại cơ.

Tiếp Điền

THI

KHỔNG học đồ phương Lão điểm thành

THÁNH chơn triều hiện tiếp thời danh

TÔN nghiêm hạo hạo nhân quang chiếu

SƯ đệ tượng phùng lý hội sanh.

KHỔNG THÁNH TÔN SƯ đại hỷ chư phận sự Hiệp Thiên, chư chức sắc, chức việc và đạo đồ nam nữ.

Giờ nay Tôn Sư lâm đàn để thuyết trình trong chương giáo huấn tinh thần, tiếp theo đề tài của Thập Nhị Thường Chuyển. Thuyết đồ Tôn Sư sắp diễn trình là "Giữ Lễ Công Bình"

Cười... Công Bình là một yếu tố định lập của vũ trụ, hóa sanh muôn loài. Là phương diện của nhân sanh trong cơ xử thế để thọ hưởng hồng ân của Tạo hóa mà lập thành chơn vị Thiêng liêng nơi cõi gian trần. Đức Công Bình luôn luôn tồn tại trong vũ trụ và vạn sanh. Vì nếu thiếu lễ công bình là tất cả hình thức này đến hình thức nọ, trong cõi hữu thể cũng như trạng thái siêu hình đều dấy động. Tất cả nhơn sanh tự cổ chí kim đều gọi nhuần Đức Công Bình mà an cư lạc Đạo. Nhưng mỗi một lần cơ vận biến thiên nhơn tâm thay đổi là Lễ Công Bình bị ẩn tàng trong Chơn

Lý. Xét trong thời buổi này cũng như bao thời đại biến thiên trong cõi nhơn hoàng kim cổ: Nguyên do bởi người quên mất Lễ Công Bình để dục tâm dấy động. Chỉ biết mình mà quên người do đó biết bao nhiêu những trạng thái thương tâm diễn đầy trong biến thể làm cho chư linh hồn đảng chúng phải sa đọa vào nơi sông mê bể khổ, can thường luân lý phai mờ theo dục vọng của mỗi một lớp người điều động. Để chỉnh đốn tinh thần tu học và tiếp khai ngọn đèn Chân lý cho muôn đời phẩm Trung Thừa hôm nay được chọn lọc những phần tinh ba trong giáo lý. Luật Công Bình cũng cần nêu cao trong chương Đạo để giáo truyền cho đảng chúng sanh noi theo đường sáng mà thu hồi bốn giác.

TÔN SƯ miễn lễ đàn tiền tịnh tọa.

THI BÀI

ĐỆ THẬP CHUYỂN luận chơn Thánh phẩm

Truyền Đạo trường sười ấm hạnh tu

Công Bình lễ phải muôn thu;

Là phương giải khổ trần tù thế gian.

Một bửu thức nhân hoàng định lập,

Một pháp đồ chiêu tập toàn linh,

Sử đời tạc dấu anh minh;

Khuôn thiên điểm nhuần ánh huỳnh sáng soi.

Công là chẳng riêng đời tư vị,

Bình là bằng bất ý bất thiên,

Tỷ như dây mực nối liền,

Cánh đôn nhân sự thẳng nguyên mạch lòng.

Nguồn vô tận HOÁ CÔNG ban đủ

Nuôi muôn loài bất phụ cao ty,

Lớp người hơn được giác tri;

Càng tôn kỹ yếu duy trì lương sanh.
 Lý Đại Đồng thể hành pháp chánh,
 Giữa nhân quần lập cảnh an cư,
 Công Bình điểm sắc đồ thư;
 Khai trương Thánh phẩm minh từ phong thanh.
 Đời hưng trị không giành thua thiệt,
 Nhờ đa phần đều biết lẽ chung,
 Thuấn Nghiêu đáng mặt anh hùng,
 Tiếp hiền đãi sĩ trọng dùng vô tư.
 Dòng minh triết chơn như sáng tỏ,
 Bạc hiền nhân đây đó là thường
 Không vì nội thuộc tán dương;
 Không vì ngoại thích mà lường gạt nhau.
 Nghĩa đồng loại hòa màu ưu lạc,
 Mỗi sở hành đều đạt thời vãn,
 Tiếp thông thiên tánh công bằng,
 Nói truyền sự nghiệp tinh thần quảng khai
 Cơ nhập thế báo hoài đức độ,
 Trọng chân tình từ chỗ khởi tâm,
 Từ cơ tế tác âm thầm;
 Đặt mình trước giải băng tâm nghĩa đồng,
 Đem triết luận tây đông sưu tập,
 Luật Công Bình cao lập bên trong,
 Thế gian quý được cõi lòng;
 Việc mình không muốn đừng mong trau người.
 Ai chẳng biết vô tư là quý
 Ai chẳng tường ích kỷ là sai
 Ngặt vì tước lộc tiền tài
 Nhiễm mê hồn tục mắt tai ù lòa.
 Rồi đâu thấy người ta đồng thể,
 Nên Công Bình riêng để một bên.

Lợi mình giả ngộ làm quên;
 Kém thua chẳng chịu nói lên bất đồng
 Sanh chia rẽ giống giòng thân thuộc,
 Tạo tham gian gây cuộc tương tranh,
 Biết bao phân đối chẳng lành;
 Chỉ vì bản ngã đồ danh mỹ quyền
 Hoặc áp chế không kiêng thông lệ,
 Hoặc a tòng thâm để mưu sâu
 Lừa giòng nước đục buồng câu
 Lý thường trắc ẩn một bầu đục tâm;
 Ấy tề hại nan tầm sự thực,
 Ấy bởi đời quên phúc chí công,
 Hãy đem hiện trạng suy đồng
 Vẽ lên nét bút linh thông thử nào?
 Đâu là cảnh thân giao nghĩa hiệp.
 Đâu là nguồn thừa tiếp tinh ba,
 Phải chẳng lộn bóng đường tà?
 Tôn quyền thân giả bì oa khóc đê?
 Nạn khổ tận hầu kẻ trước mắt,
 Như đục truyền nam, bắc, tây, đông,
 Giành nhau bả cặn trần hồng.
 Chôn niềm đồng loại giữa giòng sông mê
 Nay đã rõ nặng nề cửa tục,
 Trường Đạo cân trực xúc huệ quang,
 Lý chơn hồi dưỡng tâm bàn.
 Lược trình nhân cách chỉnh đốn kịp thời;
 Gương kim cổ chiều mời hội tụ,
 Lý Công Bình hàm thụ đúng phương
 Luyện nên sáng suốt can trường
 Đoán phân hư thiệt mở đường tu thân;
 Đạt mục đích trọng phần xử kỷ

Hàng môn đồ dụng ý càng cao,
 Công bình cổ võ phong trào,
 Định cơ tiếp vật thân giao rõ ràng.
 Gọi rửa sạch lớp màn tham vọng,
 Hoặc quyền hành gắt gông gian ngoa.
 Lập nên thể thống an hòa,
 Nơi nơi thanh hưởng nhà nhà khương trang.
 Để chánh hiện thân quang nhân bản,
 Trong nhiệm hành Thiên mạng kỳ Ba,
 Để cho cây Đạo đơm hoa,
 Cái vị, cái vị, cái ta đừng gần.
 Người chúc vạ canh tân đức độ
 Còn tư tâm thấy khổ nhục lòng,
 Nguyện thành lập chí bên trong,
 Cá nhân đoàn thể hiệp giòng công minh.
 Được như thế mới gìn luật cả,
 Mới gọi rằng giáo hóa chúng sanh
 Giữa cơ hối tặc nguồn lành,
 Xương minh Thánh phẩm truyền thành hậu lai.

THI

Hậu lai truyền để lý công minh
 Trường Đạo là khuôn đức Thánh hình
 Đề mục chơn tâm thông yếu giải
 Cho hàng môn đệ lập thân sinh.

HỮU

Sanh đồng nhân thể thế gian chung
 Tại bởi người gây cảnh hãi hùng
 Bản ngã vọng cầu theo sắc tục
 Nên hôn Thượng đẳng phải mông lung.

HỮU

Mông lung theo dạng thức mê đời

Biết Đạo từ nay gắng chớ lơ
 Biểu hiện chơn thân trong diệu Thánh
 Chuyển hồi công lý khắp nơi nơi.

Cười... Đề tài TÔN SƯ đến đây đã hết. Vậy
 TÔN SƯ ban đồng tất cả hồng ân cho đàn tiền đảng
 đảng.

Tôn sư chào.

(Đêm 20 tháng 6 năm Nhâm Dần, 21-7-1962)

XVI - NUÔI LÒNG BÁC ÁI

THI

BỮU phẩm truyền đời buổi mặt gương
 PHÁP hành chung hội lý minh chơn
 THIÊN ân trao sẵn nguồn quang tuyến
 TÔN nghị phong cương Đạo nghĩa hườn.

BỮU PHÁP THIÊN TÔN Bàn Đạo chào
 mừng chư chức sắc Lương Đài Hội Thánh, chư chức
 việc và toàn thể đạo tâm đàn tiền nam nữ.

Cười... Hôm nay Bàn Đạo thừa lệnh LÃO
 QUÂN chuyển cơ và tiện dịp Bàn Đạo có lời đại lược
 cùng toàn thể đàn tiền đạo tâm đảng đảng. Cứ mỗi
 một lần vị GIÁO CHỦ chuyển cơ truyền pháp là một
 phen thế gian đã chìm vào cơ mặt pháp. Tất cả nếu
 đọc kỹ lại những pho ký ức về phương diện lập giáo
 cổ kim thì tự tìm thấy cái sứ mạng cao cả của Đấng
 GIÁO CHỦ từng thời đại, và tự đòi hỏi mình một
 tinh thần mãnh liệt trong cơ cải tạo để theo đúng
 pháp môn truyền thọ, gọi rằng đặc pháp trong thời
 kỳ. Nói chung, tất cả cũng đã tầm hiểu khái niệm về
 cơ mặt pháp của thời đại này. Nhưng dù sao trên mọi
 hình thức thường lệ của thế gian tập truyền còn lỗi

cuốn thói quen của mỗi hiền, nên về phương diện tiến hóa tinh thần còn chậm chạp chưa biểu hiện được toàn diện.

Giờ đây Bàn Đạo cần khái lược chung để tất cả nhận định thêm về thời mạt pháp của một ngươn hội diễn hành. Đã rằng mạt pháp tất nhiên, tất cả những tinh ba truyền thống tinh thần, trong chánh lý của cơ định lập nhân sanh đều bị biến động. Tất cả nhìn kỹ giữa xã hội, giữa lớp sống loài người hiện tại thì tự thấy đà biến chuyển lần lượt diễn qua để đưa con người đến cơ tự diệt, tự tàn trong cơ chuyển ứng ngày một biểu lộ rõ rệt. Nào là cơ cấu bất hòa, nào là mầm mống phân tranh, nào là sự tham tàn hiểm độc, đang thi nhau hoạt động trong lớp sống đời người hiện tại để thúc đẩy con người vào cơ mâu thuẫn mà tự thoái hóa để rồi chuyển hồi cho cơ Thánh Đức, nhất là trong cảnh giao thừa giữa hai lãnh vực đương phân tranh tiến thoái. Cũng bởi thế nên cơ Đạo chuyển khai để đem lại tinh thần chánh lý mà hàng phục tất cả những căn bệnh trầm trọng của nhơn tình mà độ dẫn và cứu hồi những linh căn còn chút thiện niệm từ tâm.

Cuộc biến chuyển của trường đời ngày một tăng cao, thời công truyền của nền chơn pháp lần lượt nẩy mầm trong nhân thế. Tất cả chư môn đệ đang đặt nguồn tin tưởng trong kỳ lập giáo. Giờ đây cần nuôi dưỡng tinh thần theo đúng pháp môn tu tiến, nghĩa là phải tuân hành và thực tập rõ ràng theo chương đề của các Đấng Thiêng Liêng minh truyền bút pháp mà nhứt là hàng hữu trách, tinh thần có được sáng suốt thể hiện đúng phương, thì mới công dụng hiển nhiên

trở thành tiến hóa trong cơ thừa hành Thiên mạng mà phục hồi nguyên vị và trọn hưởng hồng ân của THƯỢNG ĐẾ trong kỳ tế độ.

Bàn Đạo tạm lược bày khái niệm trong việc tu dưỡng nơi Đạo tràng, để kịp giờ LÃO TỔ thân lâm. Bàn Đạo xin chào tất cả đàn tiền đảng đảng.

Tiếp Diễn

THI

THÁI truyền thiên hạ nhứt tâm khai

THƯỢNG độ từ tôn chánh giác lai

LÃO chuông công thành cơ pháp ứng

QUÂN tương thừa mạng kiến minh đài.

THÁI THƯỢNG LÃO QUÂN TÔN SƯ đại hỷ chư chức sắc chức việc đàn tiền và đạo tâm nam nữ.

Giờ nay TÔN SƯ lâm đàn để thuyết minh đề tài Nuôi Lòng Bác Ái trong Thập Nhị Thường Chuyển cho đủ tinh thần của phẩm Trung Thừa. TÔN SƯ miễn lễ đàn tiền tịnh tọa hầu nghe thuyết văn.

Bác Ái là một phương diệu của nhân loại trong cơ hợp thành thế hạ. Vì người có sức truyền cảm mạnh mẽ mới thu nhận mọi cảm xúc bên ngoài mà liên hồi trong kỷ niệm bản thân, và phán đoán sự việc hợp lý với cơ năng nhân từ để bảo tồn tánh mạng.

Đức Bác Ái là một nguồn vô tận mà Đấng Hóa Công đã ban sẵn cho mỗi người để tự nuôi lòng và đối xử với đồng loại. Tinh thần Bác Ái được tươi đậm trong mỗi tâm hồn của mỗi người thì đâu còn diễn ra những cảnh đổ kỵ tàn sát tương tranh bất hòa làm cho cơ tiến hóa của nhân loại phải phân tán trước

mầm tương tàn tương sát. Xét vì hiện tại thời mạt pháp đã lần lượt diễn trình, nhọn tâm đang tiến mạnh trên đường tự chủ lợi quyền mà quên niềm thương yêu đồng loại, đồng thể, đã tranh lán nhau, xô đẩy nhau vào cơ mâu thuẫn, chiến tranh làm cho truyền phong tục mỹ phải tan mất trong bầu ác khí. Để cảnh minh đường Đạo, để thu hồi chơn lý trong cơ giáo truyền, chương trình đào luyện tâm tu, đề mục Bác Ái cần diễn trình rõ ràng ngõ hầu những thiện căn nơi theo mà tự tạo cơ tiến hóa trong kỳ lập giáo để đón chờ ân huệ của Đấng Từ Tôn.

THI BÀI

THẬP NHỨT CHUYỂN truyền công Phổ tế
 Cho mạt thời lập thể đồ thiên,
 Gọi là dẫn nhập chơn duyên;
 Nuôi hồn thượng đẳng lương hiền vạn sanh
 Đức Bác Ái lưu hành vô tận,
 Từ không gian hóa lẫn muôn đời,
 Từ cơ khai hóa cõi Trời;
 Đến cơ thành hiệp nơi nơi hữu hình
 Luật tương ứng thiên trình khởi thủy
 Đấng Tạo Công định vị âm dương
 Ban cho vạn hữu lẽ thường;
 Nhân quần hợp thể yêu thương cảm đồng.
 Lòng nhân ái linh thông xử dụng,
 Một pháp truyền nên đứng chánh phương,
 Thật ra ai chẳng tri tường;
 Ghét ganh tàn hại, mến thương bảo tồn.
 Lý cao diệu khai môn cảnh lạc,
 Ánh từ quang bao quát dương trần,
 Của hàng thượng triết Thánh nhân;

Của công Tiên Phật xa gần phổ thông.
 Biết tương ái cõi lòng thêm rộng,
 Có nhân từ hành động mới tinh,
 Mới rằng đem hết chơn tình;
 Cùng trong đại thể suy mình đạt tha;
 Gieo truyền cảm dung hòa đức hậu,
 Như giải đồng cơ phẫu nội khoa,
 Thương người chẳng khác thương ta
 Biết ta tiến hóa trọng đả tứ sanh.
 Lòng nhân ái điểm thành phước huệ.
 Giữa nhân quần hợp thể tương thân,
 Có chi quý được tinh thần;
 Xúc đề cảm khái truyền dưng ý lành,
 Nhưng người bởi không rành chí thiện.
 Nên dục tình khai khiến giác linh,
 Suốt đời chỉ biết thương mình;
 Thương mình theo lối mưu sinh giựt giành
 Xem đồng loại không thành nghĩa hiệp
 Mà nghịch thù như kiếp sài lang
 Mặc ai khổ khóc cơ hàn;
 Đoạn tình để chiếm cao sang lợi quyền.
 Kìa Ngô Khởi lưu truyền gương xấu,
 Giết vợ nhà mong đầu công danh,
 Bàng Quyên nghĩa bạn chẳng lành;
 Cái tên Kiệt Trụ còn tanh máu đào.
 Liên hệ hòa soi vào thực trạng,
 Mỗi hành vi dự án chương trình,
 Hại người mà gọi rằng vinh;
 Dục cơ sát phạt chiến chinh đầy tràn.
 Còn nói chi đến hàng ty tiểu,
 Là mồi ngon lễ biếu cao lương.

Gia nô súc vật gạt lường,
 Làm công chẳng được yêu thương chủ nhà.
 Ôi! tẻ bạc diễn ra thêm chán,
 Màu tai ương lai láng cảnh đời,
 Xanh kia muôn thuở không đời.
 Nhân tình sao khéo vẽ vời đoan tâm.
 Tiếng ai oán phù trầm rung nhịp,
 Vọng ngân hồi mật kiếp thương tang,
 Bốn phương bạo khí ngập tràn
 Giữa người tranh sống nghiệp oan khởi truyền.
 Nay trường Đạo thâm uyên lý hiện,
 Pháp Tiên gia vận chuyển cơ năng.
 Dạy đời giữ lẽ công bằng
 Nuôi lòng Bác Ái chuông căn đức hiền.
 Ấu ngô ấu tương liên nhân thế,
 Trọng ngô ông chung để nhược ông,
 Niềm thương riêng ấy nơi lòng,
 Rộng suy diễn cảnh đại đồng thế gian.
 Làm sáng tỏ con đường cứu thế,
 Chính pháp luân thống hệ Đạo khai,
 Thuần chơn tòa bóng CAO ĐÀI,
 Gọi hàng Thiên Chức từ nay ôn nhuần.
 Đoạn ác ý nguơn Thần phục sức,
 Dấy từ tâm tạo Đức Thánh Linh,
 Đêm ngân nhờ ánh trăng tinh,
 Phước đời nhờ được thanh bình vô tư.
 Hồn nhân ái chơn như man mác,
 Cửa loài người siêu bạc phẩm duyên,
 Thoảng mùi hương vị Phật Tiên,
 Ích nonh lợi chủng phương truyền thế danh.
 Chương Đạo giải hồi sanh lương giác,

Nghĩa thân yêu truyền đạt lập đề
 Hóa lần trước khí hồng mê;
 Đối con ác tánh đưa về thiện tâm.
 Người tu học phải tâm sự thực,
 Nghiệm cổ kim duy nhứt tinh thần,
 Có làm được việc chánh chân;
 Có hòa nhịp sống tương lân mới thành.
 Hàng Hương Đạo đàn anh rõ biết,
 Mỗi sở hành chi tiết nên hư,
 Mến yêu niềm nở khiêm từ.
 Thế đồng sắc diện vui tươi hậu nòng
 Nhìn sanh chúng trọn lòng cố cập,
 Dắt dìu nhau kẻ thấp đỡ nung,
 Cho ra đức độ tinh thuần;
 Mở đường Bác Ái đưa chơn dân Trời.
 Lòng trí tường lý đời tươi đẹp,
 Và thế gian thọ phép hồi minh,
 Trong khi nô khí bất bình;
 Hiện thân lạc quốc quân linh diệu hiền.
 Ân nhờ Bửu Pháp trường Tiên.

THI

Tiên Phật dạy truyền Đạo hóa sanh,
 Tùng chơn lý giải pháp minh hành,
 Cứu đời mê mịch trong ly biến,
 Bác Ái là phương trực giác thành;

Chúng bài TÔN SỬ đến đây đã hết, vậy TÔN
 SỬ ban ân hồng cho tất cả nam nữ đàn tiên đảng
 đảng. TÔN SỬ thăng.

(Đêm 25 tháng 6 năm Nhâm Dần, 26-7-1962)

XVII - ĐỨC TỬ BI

THI

*ĐẠI bản thiên chi vạn thế sanh**GIÁC khai hồn Đạo lý thiên thành**KIM minh chiếu diệu nhơn gian bửu**CANG định phương lai pháp thể hành.*

ĐẠI GIÁC KIM CANG Bản Đạo đại hỷ chư chức sắc, chức việc và toàn thể đạo đồ nam nữ. Giờ nay Bản Đạo thừa lệnh NHƯ LAI báo cơ. Vậy toàn thể đàn tiên thành tâm nguyện thỉnh. Bản Đạo chào.

Tiếp Điển

THI

*THÍCH chủ minh tâm kiến tánh chơn**CA thành duyên giác định thân đơn**NHƯ nhiên vô sắc hàm quang diệu**LAI vãng linh thông bửu phẩm hườn.*

THÍCH CA NHƯ LAI BỔN SƯ đại hỷ chư chức sắc Lương Đài, chư chức việc và đẳng chúng sanh nam nữ, giờ nay BỔN SƯ ngự đàn để diễn thuyết Đức Từ Bi cho hoàn bộ Trung Phẩm. Vậy BỔN SƯ miễn lễ đàn tiền thọ pháp toàn định hầu nghe BỔN SƯ thuyết hóa.

Đức Từ Bi là một diệu pháp linh huyền của Phật Tông, để đem lại nguồn Từ Quang êm dịu cho đẳng chúng sanh gọi nhuần trước mọi khổ não của cảnh đời trầm nịch. Tất cả từ mỗi đạo đồ đến hàng chức sắc, hàng huynh trưởng nói chung là người thừa hành chức vụ để truyền dẫn pháp môn tu hành trong giáo Đạo cần thu nhận để hoạch định con đường cực đích của đạo pháp, và lần bước noi theo đường đạo để tiến vào phẩm vị Thiêng Liêng. Cho nên mỗi mỗi có thực hành được pháp "Từ Bi" mới nhận thấy mình

được trực tiếp ngưỡng nhuần nguồn quang điển của Phật Tông chiếu mạng. Nay tất cả chư chúng sanh! Đạo là lý tự nhiên bao hàm trong vũ trụ, thể hiện ở nhân loài từ ngôn ngữ, từ cử chỉ hành động có thể rằng một hơi thở của mỗi chúng sanh là một chi tiết của pháp đạo, cho nên về phân lập giáo của các Giáo Chủ đã thể hiện với lý đồng nhưt, phân ranh lập thuyết để điều độ chúng sanh qua cơn khổ hải trần mê hồi đầu hướng thiện, Thánh Giáo chủ đích thuyết minh Công Bình, Hòa Hiệp với lý dân sanh thể hành với cơ Tạo Hóa điều độ muôn loài để dẫn dắt chúng sanh đi về với cơ diệu pháp. Tiên Giáo đã minh đề "Bác Ái Mở Rộng Lòng Thương", thể hiện đức ban đồng lễ sống của Tạo đoan mà lập thành pháp đạo.

Về phần Phật Tông truyền lý "Từ Bi" để hấp dẫn mọi nguồn sanh lực cho chúng sanh ngộ hầu hàn gấn tất cả những đau thương, khổ hải của sanh linh, và nhiếp với cơ hạo sanh của Tạo vật mà lập thành phương định cho vạn thế hồi chơn.

Như vậy Bốn Sư cần nói rõ rằng tất cả lập thuyết của các Giáo Chủ đều thể theo lý duy nhưt là lẽ Đạo tự nhiên để truyền lại con đường vĩnh lập cho thế gian noi theo mà hành pháp môn định dưỡng tinh thần.

Hôm nay giữa thời mạt pháp, giữa thế kỷ 20 này, nhân loại đang oằn oại trong cảnh khổ đời, người Đạo tâm đã vắng mờ trong cõi đục vọng sắc giới, có thể gọi là một hiện thân của cơ biến chuyển để mọi vật tự tàn, tự sát mà gạn gọc trong lý Đạo để hoàn thành sứ mạng trong cơ lập giáo kỳ ba. Bởi thế cho nên trong kỳ lập giáo này tất cả chư Phật, Thánh,

Tiên đều chuyển hồi Đạo pháp để cảnh tỉnh chúng sanh đang sái bước lạc đàng hoặc còn noi theo tâm phàm chen lấn đi vào con đường hãm nịch tối tăm.

Giờ nay BỐN SỰ thuyết minh Đức Từ Bi để đủ chương trình trong Trung Phẩm làm phương châm hồi định của vạn sanh trong bước đường học Đạo.

THI BÀI

THẬP NHỊ CHUYỂN định thành ngọn ánh,
 Dạy pháp thường Phật cảnh hóa duyên,
 "Từ Bi" là đức nhân hiền;
 Khai cơ đạt Đạo roi truyền hạnh tu.
 "Từ Bi" ấy công phu tuyệt đích,
 Không một điều trái nghịch tham sân
 Luyện nên trong sáng chơn thân;
 Gọi rằng kết quả chí nhân chí thành.
 Lòng thương xót đồng sanh thể hóa,
 Tánh vô tư cao cả trọn gìn.
 Dù cho gặp cảnh nan minh;
 Khoan hòa độ lượng an bình nội tâm.
 Không oán ghét, không lầm tội ác,
 Dầu rằng ai hung bạo sanh đoan,
 Xem như thiện niệm chưa hoàn:
 Còn trong giấc hóa mở mang nhiều ngày.
 Đức Từ Bi cao thay giá quý,
 Thuộc Phật tông cơ chỉ đạt thành.
 Bồ đề tâm niệm chuyển sanh;
 Chơn như diệu diệu thông hành huệ quang.
 Đem thực dụng nhân hoàn định vị,
 Là báu truyền tinh túy hiện thân,
 Là cơ trình lợi cõi trần;

An cư thuần đốc xa gần tương thân.
 Chủ lương giác mở lần hồn Đạo,
 Do thiện từ toàn hảo chí tinh
 Nhẹ nhàng như ánh bình minh;
 Âm dương giao thái thanh tình phong quang.
 Nguồn hạnh phúc điểm trang nhân loại
 Đức Từ Bi bủa rải toàn linh,
 Lặng yên mọi nổi bất bình,
 Giữa người chung hưởng khương ninh phước đời.
 Cơ tinh nhứt lý Trời vi diệu,
 Vì chúng sanh khó hiểu được rành;
 Đa phân thị dục lấn tranh;
 Noi theo ác niệm vọng hành trái oan.
 Đem lẽ sống vào đàng hùng lực,
 Chinh phạt nhau mạnh được yếu vong,
 Bốn phương dấy động cõi lòng;
 Nhân quyền điên đảo trong vòng ngổ ngang.
 Xem cho rõ diễn màn bi lệ,
 Để định đề lập thể dân sanh;
 Biển sâu càng lác càng xanh;
 Bồi chung thiếu kẻ thực hành từ tâm.
 Nay trường Đạo linh thâm pháp hiện
 Dụng thần chơn vận chuyển mê đồ,
 Dụng xây nhân thể qui mô;
 Từ Bi nhuận sắc bửu đồ thế gian.
 Trung Thừa Phẩm chỉnh đoan đức độ.
 Lễ nhân hiền yếu tố vi tiên,
 Quảng khai trong cuộc giáo truyền;
 Ban hành thiên tước chỉnh nguyên luân thường
 Người chức vụ phải tường cội rễ,
 Nuôi lập trường xử thế tu thân,

Đổi thay bạo khí phong trần;
 Cho hồn thanh khiết láng láng nhẹ nhàng.
 Cùng bạn Đạo tương quang ưu ái.
 Cùng đồng tôn đồng loại thật thà,
 Trọn lành niệm tưởng thiết tha;
 Hình dung tư chất điều hòa tự nhiên
 Tạo sẵn tánh vô phiền não sự,
 Mới gọi rằng đoạn khứ tà oai,
 Mới mong chứng quả Phật Đài;
 Mới hoàn nghĩa Đạo ngày mai lưu hành.
 Để xác nhận truyền thành phương độ,
 Nơi trường tu đạt chỗ công niên,
 Định chơn pháp thể mới giêng;
 Từng phần cơ yếu thường xuyên trau dồi,
 Đức Từ Bi thu hồi quang chiếu,
 Luyện được rời sáng diệu tâm linh.
 Tòa khai muôn dặm ánh huỳnh;
 An nhàn bốn cõi thanh tình thiên lương.
 Nhưng trước phải minh tường Bát Ái,
 Mở rộng tâm quảng đại vị tha,
 Nhìn chung bốn biển là nhà;
 Trọng niệm đồng loại thuận đả háo sanh.
 Lý công bình chủ thành nhân hệ,
 Lập thế gian Đạo thể sơ khai,
 Nguy nguy tỏ dạng đức tài;
 Đức tài thực dụng thẳng ngay một lòng.
 Đoạn tư kỷ lý đồng minh hiện,
 Mới trọn làm phương tiện tương thân,
 Suy ra toàn giác chí nhân;
 Khâm tai thiện lạc tinh thần từ bi.
 Chương lập giáo thời kỳ ngươn hạ,

Phật, Thánh, Tiên, chung cả Đạo trường,
 Tuyên đề khai ngộ hồi dương;
 Vớt người trầm溺 làm đường lạc chơn.
 Hỡi chúng sanh giải con trần mộng,
 Nhìn huệ đấng nương bóng linh kỳ,
 Thực hành khuôn phép Từ Bi;
 Còn ngày chứng phẩm liên trì hóa thân.
 Nay giữa cuộc phong trần chuyển biến,
 Diễn hùng oai cuộc diện phân tranh,
 Đạo đời đôi nẻo rắp ranh;
 Càng ham quyền lực, càng hành nhẫn tâm.
 Muốn giải khổ phải tâm chân lý,
 Nơi trường tu dụng ý tinh vi,
 Đặt mình lãnh vực giác tri;
 Kế kinh dẫn khởi Từ Bi đức thường.
 Đạt thành yếu tại đúng phương.

THI

Phương châm xử thế định thân chơn.
 Giải khổ độ sanh Đạo nghĩa hườn,
 Chánh tiết tu bồi đầu ác vọng,
 Nhân hiền canh chường tạo căn dương
 Tránh xa mưu lợi trong phiền não,
 Đoạn hẳn cầu danh cảnh oán hờn,
 Luyện tánh Từ Bi hòa mạch sống,
 Hiệp đồng chủng loại thể lâm đơn.

Đề tài Luyện Tánh Từ Bi Bản Sư thuyết giáo đến đây đã hết. Vậy mong rằng tất cả chư chúng sanh và trong hàng chức việc cần thực tập để gọi rằng đã đắc pháp trong cơ truyền thọ về chương giáo hóa tinh thần. Được như thế công phu tu dưỡng của mỗi mỗi mới thành tựu, mới thấy được ánh sáng Như Lai

trong bản thể. Vậy Bốn Sư ban đồng ân huệ cho tất cả chư chúng sanh, giờ này sáng suốt tinh thần để nuôi dưỡng tâm hồn tinh tiến. Bốn Sư chào tất cả.

Thăng.

(Tý thời 10 tháng 7 năm Nhâm Dần, 9-8-1962)

XVIII - PHƯƠNG CHÂM HÀNH ĐẠO

THI

THANH bình tiếng gọi vắng không gian

CHỜN hội ngày nào mới bước sang.

TIỂU tiết thuận hành thiên hạ lạc,

THÁNH ân nhuận tiếp dưỡng sanh toàn.

THANH CHỜN TIỂU THÁNH chào tất cả chư vị chức sắc chức việc và toàn thể đàn tiền đảng đảng. Giờ nay Tiểu Thánh thừa lệnh GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO báo cơ Vậy đàn tiền thành tâm tiếp diễn, Tiểu Thánh xin chào.

Tiếp Diễn

LÝ THÁI BẠCH GIÁO TÔNG ĐẠI ĐẠO đại hỷ chư chức sắc chức việc đàn tiền và toàn thể đạo tâm nam nữ.

THI

GIÁO thành thiên hạ đạt công tu

TÔNG diễn phương châm hoạch bửu đồ,

ĐẠI thể thiên chi hội nhất bản,

ĐẠO quang chiếu hiện vạn sanh do.

Giờ nay Bàn Đạo ngự đàn để thuyết minh đề tài: "Phương Châm Hành Đạo" trong Phẩm Trung Thừa.

Vậy trước tiên Bàn Đạo miễn lễ đàn tiền an tọa.

Đã rằng Đạo là phương cứu cánh tinh thần cho đảng chúng sanh tất nhiên trên lập trường người hướng đạo cần phải minh định đường lối rõ rệt để bảo đảm cho công thực hành hiện tại. Để cho thống truyền đạo đức ngày một tôn nghiêm. Để cho các hàng chức sắc, hướng đạo thấy rõ nhiệm vụ mình trong hàng ngày đối với trường Đạo, đối với nhân sanh, giờ nay Bàn Đạo cần hoạch định rõ ràng Phương Châm Hành Đạo cho tất cả đạo trường thảo luận hàng ngày mà lập nên công quả.

Để đem lại niềm yên vui về thể xác và tinh thần cho đảng chúng sanh đường lối xây dựng Thánh Thể hiện hành trên thực tế căn cứ vào ba điểm là phụng sự dân sanh, xương minh dân trí và hoàn thành dân đức.

Trong ba chính điểm với chương trình thực hành rất rộng rãi tùy theo hoàn cảnh, tùy theo thời kỳ con đường hành đạo sẽ biểu diễn vô cùng tận để đưa bước tiến cho chúng sanh.

Hễ chúng sanh đã trưởng thành dân đức, nghĩa là đức độ tu hành đã sáng tỏ vào tâm giới của mỗi môn đồ ấy là nhờ pháp đạo đã diu đường cho chúng sanh trở về tân dân nghĩa hiệp. Lòng người đã đổi mới hay lòng chánh nhiệm đối mọi vọng tâm tức là đã biết tương thân hòa ái thực hành nhân đạo căn bản là đã tròn công dẫn đường cho chúng sanh đi đến đích Chí Thiện; ấy là hoàn thành phần Thánh Đạo.

Tất cả những đề mục nơi phẩm Trung Thừa đã nêu rõ mỗi chi tiết hướng dẫn và diễn giải từng ý một để điều độ tâm hồn người hướng đạo và đảng chúng sanh noi theo mà về nguồn cội và đạt đến đích

cuối cùng Chí Thiện.

Vậy muốn cho cơ Đạo sớm thành, nhơn tâm sớm định, từ nay tất cả hàng hướng đạo cần đặt tâm chú trọng ở nhiệm vụ và đức độ riêng từng mỗi cá nhân để xây dựng làm khuôn mẫu cho cảnh đời hiện tại.

THI BÀI

Trường Đạo pháp điểm khai kỷ hạ,
 Một thống đồ chuyển hóa vạn linh,
 Định chơn nhơn bản quy trình
 Lập đề độ dẫn dưỡng, dinh, sanh tồn.
 Chương giáo huấn diệu môn truyền giải,
 Cho thế gian tâm lại công tu,
 Trên đường thiên lý thâm u
 Hiện thân bốn giác hiệp phù chánh phương.
 Đã rằng Đạo phải tường chủ đích,
 Nuôi sở hành bổ ích chi đây
 Để còn diệu dụng trong ngày,
 Gọi là pháp thể CAO ĐÀI tỉnh mê
 Hồn đạo đức đem về thực tại
 Trung phẩm ban tuyên khai từng phần,
 Cho hàng hướng đạo lập thân;
 Biết chơn giá trị tinh thần nơi trong.
 Nay cần tiếp diễn thông yếu mục,
 Phóng con đường trực xúc công nhiên,
 "Phương Châm Hành Đạo" giáo truyền;
 Bản đồ Thánh hóa hậu thiên phổ thành.
 Ba chính điểm lưu thanh nhơn thể,
 Lập thế gian Đạo hệ duy tôn,
 Tương quan cả xác lẫn hồn;
 Nơi trường tu học vĩnh tồn hậu lai.

Phụng dân sanh chương bài học nghiêm,
 Cho thống truyền thị hiện công minh,
 Niềm thương gắn chặt chân tình,
 Đói đau khổ nạn đồng thỉnh giúp vùa.
 Đời đã lắm hơn thua tranh cạnh,
 Đạo phải tường ấm lạnh có nhau,
 Đời đang phân tách nghèo giàu,
 Đạo đem trở lại một màu tương quan.
 Đời còn những trái ngang quyền lực,
 Đạo cần lo tạo đức vô tư,
 Dân sanh điểm sắc hồn từ;
 Mâm non gieo để cho người thế gian.
 Cơ chánh hiện trang hoàng nhơn thể,
 Phần hữu hình trọng thế thân an,
 Ở ăn quy pháp Đạo trang;
 Phải cần hợp thức mở mang làm đầu,
 Người có được dài lâu lẽ sống,
 Và ấm no mới trọng tinh thần,
 Hướng về thánh đức canh tân
 Định Đờ Thơ chuyển sanh dân lý đồng.
 Trường Phước Thiện dày công sáng lập,
 Từng phạm vi cung cấp bảo toàn,
 Trẻ thơ khỏi phải cô đơn,
 Già nua được chỗ an nhàn tu chơn,
 Còn đau đớn cá nhân sâu thâm;
 Còn lạnh lùng âm đạm mặc ai;
 Ấy còn theo hướng lệch sai;
 Chưa thành cứu cánh CAO ĐÀI chỉnh phong.
 Để trực kiến cảnh đồng ưu lạc,
 Lão gọi hàng thượng đạt từ nay,
 Hữu hằng tâm sản chung tay,

Vươn lên chí cả cho ngày hanh thông.
 Tạo lương điền nuôi lòng kẻ khó,
 Lập công thương giải độ cơn nguy,
 Ốm đau nhờ sẵn thời y.
 Nông bô quả phụ được kỳ chờ che.
 Cơ thể Đạo trường đề thân ái,
 Do nhiệt thành trang trải nghĩa phương,
 Pháp linh mở rộng bốn tường,
 Sanh, già, bệnh, tử khổ thường thế gian
 Phong phú hóa cơ hàn phần xác,
 Giải ngộ thành thiện lạc chúng sinh,
 Nguồn nhân chảy suốt mạch tình,
 Cửa Trời khắp rải ánh tinh nhẹ nhàng,
 Vui lẽ sống tiến sang dân trí
 Lo vun bồi ngự trị lương tri.
 Ấy là trực giác tinh vi;
 Có phân quấy phải mới trì công tu
 Khai dân trí vết mù nhân tục,
 Giải mê đồ tạo phúc quả chơn,
 Tâm hồn nảy nở điều nhơn;
 Nhờ trong sáng suốt thu hườn lý tinh
 Nên dân trí tiến trình cao rộng,
 Đối nhân sanh lạc lõng còn nhiều,
 Chưa nhìn thấy được chính phiêu;
 Chỉ đem trì tưởng moi chiêu lệch thiên.
 Đâu đã biết Thánh Hiền độ lượng?
 Đâu đã rành phương hướng nhân quan?
 Hoặc đem trí xảo hoang đàng
 Hoặc là mộc nột cải đoan sai lầm,
 Cần định rõ phương châm cứu thế
 Để chuyển đồng trí tuệ nơi trong,

Người tu âu phải dốc lòng,
 Học cho biết chữ lăm thông kinh truyền.
 Hiểu đúng lý thâm uyên kim cổ,
 Tìm cho ra ở chỗ đạt thành,
 Trên đời lăm kẻ hữu danh;
 Học cao thấy rộng nhưng hành càng sai,
 Vì chỉ trọng bên ngoài giả tướng,
 Trí xảo tâm theo lượn sóng đào,
 Biển tràn mờ mịt lắc xao
 Đắm mê vật chất buộc vào trái oan.
 Nay trường Đạo nghiêm trang trí giác,
 Mở học đường khai thác lương tri,
 Ra công giáo hóa trường kỳ,
 Cho hàng môn đệ thị phi khỏi lăm.
 Trí đã hội uyên thâm nghĩa lý,
 Đem sở hành tận tụy dài lâu,
 Dân đức kiến trúc tượng lâu,
 Bửu tòa chứa để ngọc châu báu truyền.
 Dân đức ấy hồn nhiên nhân phẩm,
 Do tinh thần tươi đậm phát sanh,
 Tượng hình muôn vẻ long lanh,
 Phong tư thuần hậu nhân lành hiện thân,
 Nhưng muốn được trọn phần Dân đức,
 Là trước tiên hợp thức dân sanh,
 Mở mang dân trí tiến hành;
 Tiếp truyền bản sắc cao thanh chủ đề.
 Trường tu dưỡng hội tề thiên chức,
 Đào luyện nên "Minh Đức" chí công,
 Khai cơ nhân ái đại đồng,
 Hiệp đề chúng loại giống giòng đệ huynh.
 Người đã rõ chân tình tương ứng,

Mỗi mỗi đều xây dựng bản thân,
 Hết cơn biến loạn cõi trần,
 Là công chuyển hóa "Tân Dân" hội này,
 Dân đổi mới hây hây lòng Đạo,
 Ngày vui theo tiết tháo thánh hiền,
 Văn minh lộng vẻ thân tiên,
 Kết tình "Chí Thiện" chơn duyên định thành.
 Phương châm Đạo thực hành luận giải
 Ấy con đường rộng rãi vô biên
 Ngàn năm Đạo pháp roi truyền,
 Âu ca lạc quốc ca nguyên thế danh,
 Tổng đề Dân, Đức, Trí, Sanh;

THI

Dân Sanh Trí Đức hoạch đồ phương
 Giải pháp Kỳ Ba độ dẫn đường,
 Điểm hóa tâm hồn minh Thánh phẩm;
 Định an pháp thể kiến nhơn thường,
 Vén màn đau khổ: tham, sân, vọng.
 Truyền ánh thanh bình chánh, giác, lương.
 Đẳng chúng hưởng nhờ cơ đạt huê,
 Vô nhơn vô ngã Đạo thành chương.

HỮU

Chương trình khai hóa phẩm trung ban,
 Đề mục diễn minh yếu lý hoàn;
 Hỷ kiến thực hành công mẫn hiện,
 Tôn nghiêm hành sự nhứt tâm đần.

Cười... Về Phương Châm Hành Đạo mục
 diễn trình Dân Đức ít hơn các mục trên, chư môn đồ
 nên hiểu rằng: hễ đào luyện được trí sáng suốt mở
 mang được đời sống thanh bình thì đức độ tùy
 phương khai biện.

Vậy tất cả nên nhận định rõ ràng trong
 chương trình hành đạo để tùy tiện thích nghi mà mở
 mang cho thống đồ Đại Đạo ngày một sáng tỏ với sứ
 mệnh Thiêng Liêng là cứu thế độ đời.

Đề tài Bàn Đạo đến đây đã hết. Bàn Đạo ban
 ân chung tất cả đàn tiền nam nữ.

Thăng.

(Đêm 15 tháng 7 năm Nhâm Dần, 14-8-1962)

XIX - LỜI VÀNG TRUYỀN DẠY

THI

TRĂNG sáng lừng trời điểm thế gian,
 HẠC về Trung Hội báo cơ đàn;
 ĐỒNG trong tất cả tâm thành định,
 TỬ hiện long môn kiến PHỤ HOÀNG.

Tiếp diễn

THI

CAO tôn Đạo pháp vạn linh sanh,
 ĐÀI thượng hư vô hóa thể thành;
 GIÁO hội tinh thần khai lạc quốc,
 CHỦ truyền công lý nhứt thường thanh.

CAO ĐÀI GIÁO CHỦ, THẦY linh hồn các
 con. Thầy mừng tất cả các con đàn nội.

Nay trong tiết Trung Ngươn và cũng là ngày
 hoàn thành Trung Phẩm.

Thầy linh hồn các con ngự đàn để bố hóa
 hồng ân cho các con được sáng suốt tâm hồn trong
 bước đường tu học. Thầy miễn lễ các con lớn nhỏ
 được phép an tọa để nghe Thầy huấn dụ chung.

Tất cả các con đã ôn nhuần và suy nghiệm về
 cơ lập giáo và mục đích của Thầy trong thời kỳ khai

Đạo. Vậy đối với tấm lòng nhiệt thành ưu Đạo của tất cả các con nơi đây, Thầy sẵn sàng ban ân huệ cho mỗi trò, Thầy chuyển lập Hội Thánh nơi đây và tiếp theo ban hành kinh pháp với mục đích ban hồng ân cho các con, để các con được nơi an tâm trong bước đường học Đạo. Với bửu Phẩm Trung Thừa, Thầy và chư Phật, Thánh, Tiên nêu lên từng mục, được san định và tổng hợp tinh thần chân lý kim cổ để làm phương định cho các con cho thế hạ noi theo luồng quang diệu mà thu hồi lương giác để thoát qua khỏi vòng trầm mịch đau thương của cảnh đời mạt hạ. Các con được phần ưu tiên đã thu nhận ánh sáng chân lý trong những ngày gần gũi. Vậy các con hãy vượt qua nỗi khổ đời với tinh thần ham học, trọn đức tin và khép mình trong pháp Đạo. Thầy nói rõ cho các con được tri tường: Từ ngày Thầy qui định pháp môn tu dưỡng là ngày Thầy ban hồng ân cho các con mà cũng là ngày để chiếu theo Thiên luật mà khiển trách những con nào còn tiếp diễn tội tình làm nhơ danh Đạo. Nghĩa là những con không biết thực hành theo lời giáo hóa để rèn đức tinh thần chí thiện.

THI BÀI

*Thầy chuyển lập Tam Kỳ độ thế,
Ban pháp kinh quy thể Đạo truyền,
Khai nguồn phước quả chơn duyên:
Cho con lớn nhỏ định thiền công tu.
Dòng Thiên điển vệt mù cảnh tục,
Giải mê đồ gạn đục lóng trong,
Lý chơn soi sáng cõi lòng;
Hiệp đường kim cổ tây đông Thánh Hiền.
Thầy xót trẻ không yên nội tại,*

*Tánh láng xao nhân ngãi lẽ thường,
Vọng chiều sắc thái nhiều nường;
Quên niềm đồng loại, tăng cường nhân tâm
Bao diễn cảnh sai lầm trước mắt,
Mở guồng phim sóng đặt từng màn,
Luân thường đảo lộn trái ngang
Nào ganh ghét lẫn, nào tàn hại nhau.
Rõ triệu chứng khổ đau thân độc,
Bồi nguyên nhân thất lộc lương tâm;
Tỷ như kẻ tối đi thăm;
Lộn đường lối cả bước lầm lạc chơn,
Đâu vội thấy cao sơn minh nguyệt,
Lượng trường giang trang liệt màu xanh;
Bừu đồ muôn vẻ long lanh;
Trong bầu vô tận lưu hành thiên nhiên,
Ấy là lý thông truyền trực giác,
Ấy là hồn thượng đạt vĩ nhân,
Ngoài vòng tục tử phong trần.
Nuôi cao trí tuệ hằng dưng ý thành.
Giữa biển thái tàn canh rung chuyển
Cả thế gian cực diễn hùng oai,
Hôn sanh chen chút nghiệt đài;
Bơ phờ dờ tỉnh dờ say kiếp đời.
Thầy đau đớn con ơi có biết,
Nặng nề thay cách biệt nghĩa đồng,
Vi con Thầy phải ra công,
Lời truyền giáo huấn tay bông đỡ nung.
Mong con trẻ mở bừng mắt sáng,
Nhìn theo Thầy trước dạng từ quang
Con nên được chứng sổ vàng,
Và Thầy chúc vụ tương quan hội này,*

Con hồi tưởng tỉnh khuây con mộng,
 Thầy sẵn sàng tha bổng tội xưa,
 Miễn sao con trẻ đoạn chừa,
 Xét mình cải hối sớm trua thật lòng;
 Thầy biết trẻ trong vòng mặt pháp,
 Với trào lưu phức tạp giả hình
 Để gì con giữ vẹn trinh,
 Tiết danh chánh thuận giác linh an bình,
 Nên Thầy chuyển đạo trình chơn giải,
 Và dẫn đề thực tại phổ thông,
 Trung Thừa bửu phẩm toàn công
 Là phương hóa thể hợp đồng thánh tiên,
 Trang đầu mở Thầy truyền "Tôn Chỉ",
 Tiếp diễn lần "Yếu Lý Nhân Quan"
 Chiết phân chi mục rõ ràng;
 Từ cơ luận thuyết khởi đàng Công Phu.
 Nêu bịnh chứng thiên thu tục nhiễm,
 Định phương châm thiện niệm pháp đồ,
 Tinh thần kiến tạo quy mô;
 Soi vào thực cảnh họa đồ thế gian.
 Thầy dạy trẻ lời vàng điểm nhuận,
 Nhờ mỗi con khai hừng tinh thần,
 Cho hồn thanh khiết láng láng:
 Noi theo đường sáng con lân điểm trang.
 Con tất cả trong hàng môn hạ,
 Nay Thầy ban phước lạ gọi nhuần,
 Nghĩa là dạy phép "Tu Thân"
 Vượt qua trùng áng mây Tân hồi hương.
 Thầy đâu những ghét thương đôi ngã,
 Con cái đồng giáo hóa trường chung,
 Mong sao con hiểu tận cùng;

Ghi truyền âm hưởng tâm trung nhẹ nhàng.
 Con lớn nhỏ nghiêm trang thời tập
 Thầy sẵn sàng ban lập Thiên ân,
 Con nên Thầy thường trọn phần;
 Trong kỳ lập giáo Thầy cân phân rành.
 Nhưng cũng phải định thành công hệ,
 Việc thường răn há dễ vô minh,
 Nào con tiếp diễn tội tình;
 Còn gây trái nghiệp, khổ hình còn mang.
 Nay trung tiết khánh hoàn Trung Phẩm,
 Thầy ngự đàn điểm phẩm toàn pho,
 Đây là diệu pháp Thầy cho;
 Thoảng mùi Tiên, Thánh định đồ thế gian.
 Các con chung tạo cảnh nhân.

THI

Nhân tâm học Đạo, Đạo khai sanh,
 Lý hiện chiêu chương trực dẫn thành;
 Hoán thể trần hồng tư nhuận sắc,
 Tân Dân Minh Đức định thân danh.

Thầy hôm nay vui mừng cùng tất cả các con nam nữ xa gần chung hợp về đây đặt thành công chí nguyện. Thầy giờ này chia đồng nguồn linh điển để chan rưới tâm hồn cho mỗi trẻ. Vậy từ nay tất cả các con đã được một pho pháp truyền Trung Phẩm, làm phương châm định lập tu hành. Các con hãy cố gắng thu nhận từng chi tiết để phân rành yếu lý và nuôi dưỡng tâm hồn theo phương Thầy truyền. Các con hữu trách kể từ nay cần thảo luận và biện giải rành mạch phổ truyền chu đáo ngõ hầu tất cả con cái của Thầy được cảm đồng ân huệ trong chân lý.

NGÂM

Lời vàng truyền dạy các con,
 Mong sao lớn nhỏ giữ tròn tâm kiên.
 Tu hành thường bữa vui siêng;
 Noi theo phương định thánh hiền lập thân
 Giờ đây Thầy bố hồng ân,
 Cho con đàn nội hưởng phần từ quang.
 Mừng con ở lại trần gian,
 Cung đình chiếu diệu điển quang Thầy hồi...
 Thăng.

PHƯƠNG DANH QUÍ VỊ HẢO TÂM ẤN TỔNG
 KINH TAM THỪA CHỜN GIÁO

001	Ông VŨ VĂN GIÁP, Sài gòn	500đ
002	Ô. TR. NGUYỄN LƯỢNG Kim Quang Đàn	500đ
003	Bà NGUYỄN THỊ MẪN, Sài gòn	500đ
004	Bà ĐIỀU LONG, Sài Gòn	200đ
005	Bà ĐIỀU KIM	200đ
006	Bà NGUYỄN THỊ HOA, Nha Y Sĩ	200đ
007	Bà TRẦN VĂN QUANG, Sài gòn	200đ
008	Bà VẠN AN, Sài gòn	200đ
009	Bà NGUYỄN VĂN TÚ (Vopco)	100đ
010	Bà TRẦN THỊ DUNG, Sài gòn	100đ
011	Bà BS. ĐỖ TRÍ NĂNG, Sài gòn	100đ
012	Ông KIẾN TRÍ, Sài gòn	200đ
013	Bà NGUYỄN THỊ DUNG, Dược Sư, Sài gòn	200đ
014	Bà BẠCH PHỤNG, Minh Tân	100đ
015	Bà HẮC HƯƠNG, Minh Tân	200đ
016	Ông HỒ QUANG KHÂM	300đ
017	Cô NGỌC TUYỀN	100đ
018	Cô KIM HOÀNG, Minh Tân	200đ
019	Cô NGUYỄN THỊ NGỌC TRÚC	100đ
020	Bà HỒNG QUI	50đ
021	Ông ĐỊA LINH, Minh Tân	200đ
022	Cô BẠCH HẠP, Minh Tân	100đ
023	Bà XUÂN YẾN NGUYỆT, Ngọc Chiêu	100đ
024	Bà BẠCH CÚC, Minh Tân	50đ
025	Bà TRẦN THỊ KIM CÚC	20đ
026	Bà ĐIỀU NHÂN	10đ

027	Bà ĐỖ THỊ NHÀN	10đ
028	Bà PHẠM THỊ PHẢI	10đ
029	Bà TRƯƠNG THỊ BÉ	20đ
030	Bà PHẠM THỊ MÙI	20đ
031	Ông NGUYỄN VĂN PHAN, Cần Đước	100đ
032	Ông PHẠM VĂN TU, Minh Tân	100đ
033	Ông LÊ VĂN NON, TT. Bình Hòa	100đ
034	Ông NGÔ THANH TIẾNG	40đ
035	Bà ĐIỀU QUANG và THỦY TUYỀN	100đ
036	Bà ĐIỀU CHỜN QUANG Minh Tân	200đ
037	Ông ĐỊA KIẾT TINH, Minh Tân	50đ
038	Ông ĐỊA CHÂU, Minh Tân	100đ
039	TT. MINH PHỤNG, Tân Chánh	100đ
040	Bà HUỖNH THỊ CHỜI, Ngọc Chiếu Đàn	100đ
041	Bà KIẾN MINH	200đ
042	Ông NGUYỄN VĂN CƯỜNG (NĐHH)	200đ
043	Ông THIỆN TÂM	10đ
044	Ông HUỖNH TRUNG CHÂU	100đ
045	Ông GH. THG THI THANH, Võ Thành Thi	500đ
046	Bà NGUYỄN THỊ KẾT (t.m. Ông Địa Cốc)	500đ
047	Bà NGUYỄN THỊ ÁNH TIẾT	200đ
048	Ông VÕ THÀNH HUẤN	200đ
049	Ông LÊ VĂN HOÀI, Vĩnh Nguyên Tự	100đ
050	Bà LÊ THỊ SUNG, Vĩnh Nguyên Tự	200đ
051	Bà NGUYỄN THỊ DỠ, Vĩnh Nguyên Tự	100đ
052	Ông LÊ VĂN LÀ, Vĩnh Nguyên Tự	100đ
053	Bà PHAN THỊ CHO, Vĩnh Nguyên Tự	100đ
054	Bà LÊ THỊ CHỈ, Vĩnh Nguyên Tự	50đ
055	Ông CA VĂN THIỆU, Vĩnh Nguyên Tự	50đ

056	Ông LÊ VĂN VUI, Vĩnh Nguyên Tự	50đ
057	Bà VÕ THỊ THU, Vĩnh Nguyên Tự	100đ
058	Ông ĐỊA CỐC TINH, Vĩnh Nguyên Tự	200đ
059	Ông NG. PHÚ THUẦN, Vĩnh Nguyên Tự	50đ
060	Ông LÊ VĂN CẢN, Vĩnh Nguyên Tự	200đ
061	Ông LÊ VĂN CHỜN, Vĩnh Nguyên Tự	100đ
062	Bà NGUYỄN THỊ CÒN, Long An	10đ
063	Bà NGUYỄN THỊ BẢY	10đ
064	Bà PHAN THỊ LỢI	10đ
065	Bà LƯU THỊ ĐIỀM	10đ
066	Ông NGUYỄN VĂN TƯỜNG, Long An	20đ
067	Bà LÊ THỊ NHIỀU	10đ
068	Bà TRẦN THỊ QUI	5đ
069	Bà NGÔ THỊ CÁC	10đ
070	Ông BẠCH ĐẠI TÂM, Vĩnh Nguyên Tự	20đ
071	Bà LÊ THỊ NGUYỆT	10đ
072	Ông LÊ VĂN KIỀU	20đ
073	Bà LÊ THỊ ĐẦM	10đ
074	Bà NGUYỄN THỊ NGỌ	20đ
075	Bà NGUYỄN THỊ SỬU	10đ
076	Ông LÊ VĂN THƯỢNG	30đ
077	Bà HỒ THỊ BẠCH, Mỹ Lệ	50đ
078	Ông NGUYỄN VĂN HIỂN, Sài Gòn	200đ
079	Bà VÕ THỊ NHÂM, Sài Gòn	200đ
080	Ông Mai Đăng Long, Sài Gòn	100đ
081	Ông TRI PHƯƠNG TỬ, Sài Gòn	100đ
082	Ông TRẦN VĂN HUẤT	100đ
083	Ông TRẦN DUY ĐẢN, Sài Gòn	500đ
084	Ông CAO TRIỀU TRỰC, Sài Gòn	200đ

085	Ông TẠ ĐĂNG KHOA, Sài Gòn	500đ
086	Ông LƯƠNG VĂN CHÂU, NĐHH	30đ
087	Ông HUỖNH VĂN AN, NĐHH	20đ
088	Ông LÊ VĂN XƯƠNG, NĐHH	20đ
089	Ông LÊ VĂN MỪNG, NĐHH	20đ
090	Ông NGUYỄN VĂN SỰ, NĐHH	10đ
091	Ông ĐỖ VĂN MINH, NĐHH	50đ
092	Bà LÊ THỊ HỖN, NĐHH	50đ
093	Ông PHẠM VĂN CHỨNG, NĐHH	20đ
094	Ông PHẠM VĂN ĐẮC, NĐHH	10đ
095	Ông LÊ VĂN LỰC, NĐHH	20đ
096	Bà THANH TRƯỚC, Bửu Quang Đàn	50đ
097	Bà HUỖNH THỊ TÀO, Bửu Quang Đàn	50đ
098	Bà HUỖNH THỊ CHỖI, Bửu Quang Đàn	50đ
099	Bà TRƯƠNG THỊ BÉ, Bửu Quang Đàn	50đ
100	Bà VÕ THỊ THẢO, Bửu Quang Đàn	50đ
101	Ông LƯU TRỌNG SONG	500đ
102	Ông PHẠM KHÁNH PHÚC	100đ
103	Ông TRẦN VĂN CHÉN	200đ
104	Ông NGUYỄN HỒ	500đ
105	Ông HẢI VƯƠNG TINH, Minh Kiến	100đ
106	Ông PHAN VĂN TUÔI	100đ
107	Ông HUỖNH MINH	100đ
108	Bà DIỆU LIÊN, Nam Thành Thánh Thất	100đ
109	Bà DIỆU THÊ, Sài Gòn	500đ
110	Ông THIÊN CHUNG, Sài Gòn	500đ
111	BÁT BỬU PHẬT ĐÀI	500đ
112	THANH TÂM TỰ	500đ
113	Bà THANH DƯƠNG	100đ

114	Ông Bà THIÊN VƯƠNG	300đ
115	Bà PHAN THỊ HÒA	100đ
116	Ông NGUYỄN VĂN CỨNG (Thiên Đạt)	100đ

Tổng cộng: 16.045đ